

المناقب الغوثية

في
فضيلة الطريقة القادرية

حسب إرشاد
مؤرخ الطريقة القادرية قطب الأقطاب شيخ الشايع
حضرت سيدنا طاهر علاء الدين القادري الكيلاني البغدادي
دامت بركاتهم العالیه

الجمعية القادرية پاکستان

نام کتاب _____ المناقب الغوثية في فضيلة الطريقة القادرية
مصنف _____ الشيخ محمد صادق الشهاب السعدي القادري
صفحات _____ ۹۶
اشاعت بار اول _____ اگست ۱۹۹۶ء
نگران طباعت _____ جاوید القادری
پاپ خانہ _____ منہاج القرآن پرنٹرز لاہور - پاکستان
فون : ۸۶۷۱۲۲

پیش گفتار

این کتاب حبیب و نسخہ زرین کہ مشتمل است بر محمد و محاسن، و مناقب و فضائل غوث اعظم محی الدین، محمد دین متین، معنی الاقباب، قطب الاقطاب، سیدنا عبدالقادر گیلانی بغدادی رضی اللہ عنہ برائے افادہ

ہمہ مسلمانان عالم عموماً، و صحبت کنندگان زبان فارسی خصوصاً باذن خاص

قدوة العالم، آقائے عالی قدر، مخدوم المتہ الدین سیدنا طاہر علاء الدین قادری گیلانی، بغدادی مدظلہ

بن

نقیب الاشراف قطب الاقطاب، شیخ سید محمود حسام الدین گیلانی، بغدادی قدس سرہ

بن

غوث الزمان امام المحدثین والمتصوفین، شیخ المشائخ حضرت السید الشیخ عبدالرحمن ظہیر الدین المحض الکیلانی، القادری، البغدادی، نقیب الاشراف المحضرة الکیلانیہ المقدسہ بغداد عراق

الطباع گردید!

از طباعت این کتاب خواہان حق، از فضائل و کمالات غوث اعظم کلام آگاہ می شوند، و از انوار حقائق و اسرار معارف سینہ ہائے خود را متورمی ساختند و از تعلیم روحانی ایشان ہم مستفیض می شوند۔

امید داریم کہ طریقہ قادریہ ہم ازین سعی بلیغ فروغ می پذیرد

جاوید القادری

سگ درگاہ غوثیہ

فهرس

نمبر شمار	مضامين	صفحة
١	متقدمة	١٢
٢	المنقبة الاول في وضع المصطفى صلى الله عليه وآله وسلم قدميه على رقبته رضي الله عنه	
	في ليلة المعراج	١٦
٣	المنقبة الثانية تولده المبارك	٢٢
٣	المنقبة الثالثة في بداية احواله	٢٣
٥	المنقبة الرابعة في عطاء الخفزة الالهية رتبة المحبوبة	٢٣
٦	المنقبة الخامسة في علو استعداده	٢٣
٧	المنقبة السادسة في احياء الفرق في البحر	٢٥
٨	المنقبة السابعة في اسلام جمع من اليهود بسم بوله	٢٤
٩	المنقبة الثامنة في الشهادات الشارح على علو مرتبة على شهادة المشايخ	
	ذكر الامام الورع الازيد	٢٨
١٠	المنقبة التاسعة في طلوعه على الشمس في طلوع عمره	٢٩
١١	المنقبة العاشرة في جميع ما في الائمة لقعود في الكرامات	٢٩
١٢	المنقبة الحادية في مازعية الشافعية	٣٠
١٣	المنقبة الثامنة عشر في هلاك ذكر اسميه بغير طهارت ثم عفى عنه	٣٠
١٣	المنقبة الثالثة عشر في احياء اهل قبر خي مجادله العيسوي مع المجدي	٣١
١٥	المنقبة الرابعة عشر في احياء باسمه كالاسم الاعظم	٣٢
١٦	المنقبة الخامسة عشر في جعل الاناث ذكورا	٣٣
١٧	المنقبة السادسة عشر في تخليصه الاول من قبضة ملك الموت	٣٣
١٨	المنقبة السابعة عشر في استفاضة سيد السند احمد كيرين جنابه	٣٣

نمبر شمار	مفہم	صفحہ
۱۹	المنقبۃ الثامنۃ عشر فی وجود شیخ الابرار من عطاء الازفر	۳۴
۲۰	المنقبۃ التاسعۃ عشر فی احیاء البیض المشوفی اخا	۳۵
۲۱	المنقبۃ العشرون فی وجود شیخ الشیوخ شہاب الدین شہروردی عطاء	۳۶
۲۲	المنقبۃ الحادیۃ والعشرون فی جزایا اعراض الخلیفۃ	۳۷
۲۳	المنقبۃ الثانیۃ والعشرون فی جملہ الانبی ذکر	۳۸
۲۴	المنقبۃ الثالثۃ والعشرون فی کرامۃ المحاکم من خدمتہ	۳۸
۲۵	المنقبۃ الرابعۃ والعشرون فی تحلیلہ اللہ تعالیٰ مرید من تاثیرہ الدنیا والاخرۃ	۴۱
۲۶	المنقبۃ الخامسۃ والعشرون فی ظہور لایبۃ النبی من سمر المعجزۃ فی مقام لم یصل الیہ بعثۃ النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم	۴۱
۲۷	المنقبۃ السادۃ والعشرون فی حرف الخیل الجیاد فی علاج سیا الاعتقاد	۴۳
۲۸	المنقبۃ السابعۃ والعشرون فی افتراس کلبہ الخیل اسد شیخ احمد ندوی	۴۴
۲۹	المنقبۃ الثامنۃ والعشرون فی وصول جم غفیر من الفساق الی الحق بنظر من الغوث المطلق	۴۵
۳۰	المنقبۃ التاسعۃ والعشرون فی جمیع ما جمیع الائمة المعصومین	۴۵
۳۱	المنقبۃ الثلاثون فی استراحت فی مقام وادار الوراہ	۴۹
۳۲	المنقبۃ الحادیۃ والثلاثون فی اخذ سلطان المشائخ نظام الدین الخلافۃ القادیۃ من ولده سید عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۵۰
۳۳	المنقبۃ الثانیۃ والثلاثون فی استفادۃ حضرت خواجہ بہار الدین نقشبند من جنت بہ فی الرؤیا	۵۱
۳۴	المنقبۃ الثالثۃ والثلاثون فی استفادۃ خواجہ معین الدین من جناتہ اللہ	۵۲
۳۵	المنقبۃ الرابعۃ والثلاثون فی ایشارہ اتبع النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سائر المراتب	۵۳
۳۶	المنقبۃ الخامسۃ والثلاثون فی بشارت النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم لکنوزہ فی علی راہ	۵۴

نمبر شمار	مضامين	صفحة
٣٤	المنقبة السادسة والثلاثون في تصديق شيخ جنيد البغدادي قوله قدمي هذم على رقبتك كل ولى الله	٥٢
٣٨	المنقبة السابعة والثلاثون في شيخ معروف الكرخي مدح بسيد اهل زمانه	٥٥
٣٩	المنقبة الثامنة والثلاثون في قول بابيزيد البسطامي سمعنا واظعننا لقولم قدمي هذه الى آخر	٥٥
٤٠	المنقبة التاسعة والثلاثون في جمل المدود مقبولاً	٥٦
٤١	المنقبة الاربعون في ابداع امام حسن عسكري سخاوة عند رجل ابلاغها الى غوث العظم	٥٦
٤٢	المنقبة الحادية والاربعون في اعناق كل يوم عيداً وايضا لهم الى الحق	٥٦
٤٣	المنقبة الثانية والاربعون في جمل سارناً قطباً	٥٦
٤٤	المنقبة الثالثة والاربعون في نجات فاسق بجوار العبد القادر في اسئلة المسكين	٥٤
٤٥	المنقبة الرابعة والاربعون في لباس الفاخرة ثم العطاء المحتاج	٥٤
٤٦	المنقبة الخامسة والاربعون في نقده	٥٤
٤٧	المنقبة السادسة والاربعون في مدح الخضر عليه السلام اياه	٥٨
٤٨	المنقبة السابعة والاربعون في متابعة بعد الوفاة	٥٨
٤٩	المنقبة الثامنة والاربعون في مصافحة النبي صلى الله عليه وآله وسلم اياه	٥٨
٥٠	المنقبة التاسعة والاربعون في صلوة على وجه الماء واقتدار رجال الغيب وتسلم الحبيب عليه	٥٩
٥١	المنقبة العشرون في وضع الشيخ جنيد رقبته لقوله قدمي هذه الى آخره في تفضله	٦٠
٥٢	المنقبة الحادية والاربعون في سابقته بابيزيد البسطامي في ميدان الفروانية	٦١
٥٣	المنقبة الثانية والعشرون في نجات نصف الامة بشفاعته رضي الله عنه	٦١
٥٤	المنقبة الثالثة والعشرون في طهار شيخ احمد الفاروق في كمال توبة غوثية في شجرة	٦٢
٥٥	المنقبة الرابعة والعشرون في مدح السيد عبد القادر عبيد رسول الغوث لا وادع فيقول	٦٣

نمبر شمار	مضامين	صفحة
٥٥	المنقبة الخامسة والخمسون في مدح الشيخ احمد بن نجش وكج كبير غنابه رضي الله عنه	٦٢
٥٦	المنقبة السادسة والخمسون في وضع الاولياء رقا بهم لقوله	
	قدمي هذه الى اخيه الاسهام والاصبهان	٦٣
٥٧	المنقبة السابعة والخمسون في عدم امتنانه لاحد من البشر	٦٤
٥٨	المنقبة الثامنة والخمسون في مصه مدى ام المؤمنين عائشة في المنام	٦٤
	وقوله هذا اولانا حقاً	
٥٩	المنقبة التاسعة والخمسون في اعطار النبي عليه الصلوة والسلام آياه المخلقة	٦٤
٦٠	المنقبة الستون في محالمة مع الخضر عليه السلام اقراره	٦٤
٦١	المنقبة الحادية والستون في عدم ملك نعيم رزق بطريق المفتوح	٦٨
٦٢	المنقبة الثانية والستون في خروج عن مذهب واختيار المذهب الحق على غيره	٦٨
٦٣	المنقبة الثالثة والستون في نيل ابدال معزول منصبه بمس ترا بعتة على جهته	
٦٤	المنقبة الرابعة والستون في عفو سلطان عن رجل قتل ابنه بمجرد	٦٩
	استماع انه مريد السيد عبدالقادر كليل رضي الله عنه	
٦٥	المنقبة الخامسة والستون في شفاء الناس عن الطاعون بتناولهم	
	فلا مدرسة وعائها	٤٠
٦٦	المنقبة السادسة والستون في قوله هذا وجود جدي للوجود عليه رضي الله عنه	٤٠
٦٧	المنقبة السابعة والستون في عيشه وعبادته وايراده رضي الله عنه	٤١
٦٨	المنقبة الثامنة والستون في تخليص امرأة مريضة في النار نوبت فاسق مجان	٤٣
٦٩	المنقبة التاسعة والستون في نيل تاجر جماله ايضا استغاثته الى جواره	٤٣
٧٠	المنقبة السبعون في نيل الى ولي المسوية بشفاعته رضي الله عنه	٤٣
٧١	المنقبة الحادية والسبعون في حضور الافطار الصوم في بيوت	
	سبعين رجلاً في آن واحد	٤٣

نمبر شمار	مضامين	صفحة
٤٢	المنقبة الثانية والبعون في اعطاء الله اياه الصلة القادرية الى يوم القيامة	٤٢
٤٣	المنقبة الرابعة والبعون في نيل ولي الله منصف الولاية بتجويزه رضي الله عنه	٤٥
٤٣	المنقبة الرابعة والبعون في اختياره نبيه الامام احمد بن حنبل بالارشادة النبوية	٤٥
٤٥	المنقبة الخامسة والبعون في مكالمته مع ابني حقيقته في معاملة رضي الله عنه	٤٦
٤٦	المنقبة السادسة والبعون في سببه لائيه شيخ نظام نارتولي بسوء ظنه	٤٦
٤٦	بغلبة الحال ثم رده اياه حالة مع زيادة الشفاعة معين الدين شمس قدس سره	٤٦
٤٤	المنقبة السابعة والبعون اعطاه شيخ احمد كنج بخش كوفيه وعلمه بين النجوم واليقظ فوجد بها في اليفظ	٤٤
٤٨	المنقبة الثامنة والبعون في ايصاله جماعة غيراً الى الله تعالى بنظر واحدة	٤٩
٤٩	المنقبة التاسعة والبعون في لقائه النبي الكريم على المنبر المأمون عليه الصلاة والسلام	٤٩
٨٠	المنقبة العاشرون في اعطاه امرأة سبعة اولاد ولم يكونوا مكتوبين في اللوح المحفوظ	٨٠
٨٢	المنقبة الحادية والثمانون في وضع مثلخ الاربعة عشرة غلابة رقابهم لقوله قدومي - آخره قبل وجوده	٨٠
٨٣	المنقبة الثانية والثمانون في كون الغفارين في جنه رضي الله عنه	٨١
٨٣	المنقبة الثالثة والثمانون في تخليصه يده لم يعرف الحق درسوله من عذاب الشكر والتكره	٨١
٨١	برواية غير من تقدم	٨١
٨٥	المنقبة الرابعة والثمانون في مقصده ندى ام المؤمنين عائشة وقوله عليه السلام لا تاتقوا	٨٢
٨٦	المنقبة الخامسة والثمانون في قوله رايت ربي على صورة امي	٨٢
٨٤	المنقبة السادسة والثمانون في مراتب مراده رضي الله عنه	٨٢
٨٨	المنقبة السابعة والثمانون في نوبته شاه نعمت الله ولي عن العقيدة الباطلة وحوله في سلسلة القادرية لتحقيقه	٨٣
٨٩	المنقبة الثامنة والثمانون في نيل مخدوم جهانباز شرف حضور مجلس النبوي الكريم	٨٥
٩٠	بتوسل الحضرة القادرية عليه الصلاة والسلام	٨٥
٩١	المنقبة التاسعة والثمانون في محي السنة والشهر واليوم عند اخبارها بما وقع فيها	٨٦
٩١	المنقبة التسعون في وفاته رضي الله عنه	٨٦
٩٢	خاتمة في كيفية اداء الصلوة الاسرار	٨٤

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل كرامات أولي شيمته مغوارق النبي زو
فان كل ولي على قدم نبي فكراماته على قدر قدرته فمن
بكرامات الاوليا فقد من بمحبتهم الانبياء فمن انكر بكرام
ما هم نعموه بائنه من شرور نفوسا ومن سيات
اعماله من نبيدي لله قدر مقصله ومن يقبله فلا
هادي له شهيد لا اله الا الله وجهه لا شريك له
وشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه واله وصحبه
واولياؤه يسوعى جميعه من موعلى قدم المبارك بجزء الصبح
والايمه وهو غوث الكل وغوث الفقيرين الغوث الاطهر
الا فخر والابن والاشهد ان طار الله رب العالمين
العلي في الغوث القله في الجيوب على الشيخ ابو محمد
السيد محمد بن القادر الحسني الحسيني كماله في الله تعالى
واقاض على العالمين في يومه من انما بعد يكونه من بعد
لما ربحنا سوي رحمت پروردگار فقير محمد صلوات الله عليه

قادری کان الله که کان من شیخ بنده کار بود حضرت ^{سید}
 الاولیا فوت خطب می کند عند بر قدم جد علی خود می کند
 علیه السلام چنانکه نه گویست در بجه لا بر از شیخ امام ^{قطب}
 بهام حضرت شیخ شهاب الدین بن عمر بن محمد البدری
 علیه السلام گفته اند که شیخ محی الدین برید بنده قادری
 عند بر کسی در بر نه خود هر بی بر قدم نمی است من ^{بر}
 خود می صلی الله علیه و السلام نه برداشت مصطفی علیه الصلو
 و السلام قدم را که اندک من نهیوم قدم خود را در رضی که برداشت
 از آن موضع قدم خود را که نه بود قدمی از اقامت نبوت
 زیرا که نیست راهی بسوی نیکی بسیار آن اقامت نبوت
 غیر نبی انتمی گشت قدم او بر کرد نهی بسیار اولیا چنانچه بود
 مصطفی صلی الله علیه و سلم بر کرد نهی بسیار نبی ^{کرام}
 مات او و مناقب بی نهایت و پشمار چنانچه ذکر کرده است
 مقامات العلیه کرامات الیه علیه السلام الشیخ بنده بنده

حضرت شیخ که گفته اند پس از آنکه در راه رسیده و در راه رسیده
 مسیح مغربین نوشته اند که منافق حضرت شیخ علیه
 کبریا رضی الله عنه جلی طایر است نمیکند از اوراق ریاضی
 و تمام نیسان و انراش تمامی باین مرآت علیه
 نزدیکی نیست که مطلع شود برین وضو و یار فان و چا
 نمیتواند که در عبارت سبب صفات از نبوت و نبوت
 قلم بر سینه نماید لیکن از نبوت و نبوت استهای عشق
 و خاسته بدلیکن نه از نبوت و نبوت که از جود و نبوت و نبوت
 نه از نبوت و نبوت که از نبوت و نبوت که از نبوت و نبوت
 می اند که در جود و نبوت از بعضی صیاد اولیای طریق
 شهرت توان یافته است ترویج و انکار او در نجایان
 خصوصاً از بعضی اعظم اولیای خاندان نبوت انقلین شیخ
 علیه القادر کبریا و ام علیه الله با فی حقیقت علیه الله که از
 مات کثیف چه توانست معلوم بالاتفاق با نبوت شهادت
 شیخ الافان خاندان نبوت و نبوت خاتم الانبیا صلی الله علیه
 و سلم فی نهایت بی شمار کشتن شیخ انقلین علیه السلام
 چنانکه بود صلی الله علیه و سلم بی انقلین بلکه بی انقل
 ولی پیش از انقلین بدن کلین چنانکه بود صلی الله علیه و سلم
 کت نبیا و آدم بن الح و لطین چنانکه بود در سب

مهر و یکس نم زشت بر بدن مبارک می معطر و زشت
 چنانکه بود عرف بدن صلی الله علیه و سلم چون در
 الح و نبوت بول غایت از زمین فرو برد چنانکه بول
 و غایت می از فرو برد صلی الله علیه و سلم و بر سینه
 حضرت خورشید صلی الله علیه و سلم ازین حالات پس کنند
 و جود و جدی لا و جود علیه القادر یعنی این جود و جود
 رسول الله است صلی الله علیه و سلم نه جود علیه القادر
 درین کام عبارت است پس بی فضا و انم حضرت
 غوثیه در حضرت نبوتیه و نبوت صفات قولاً و فعلاً و
 و کمالاً پس معلوم شد که رتبه حضرت علی است از رتبه
 سایر اولیای و تصرفات افاضات می بسیار است
 از دیگر صفیا و بهترین اسباب فاضله غایات و فاضل
 خلوص محبت در سوخ عشق و پستان حاصل شود و کمال
 چنانکه منافق بجهت و دل شهنش و غلبه کینه از نبوت
 که از چنانکه منافق که چنانکه چنانکه نبوت و نبوت
 شنونده حق آن بزرگ یاده کرد و نبوت نه شناسان
 ویدر خیزد با غنیکه از لغت خیزد از لغت از لغت
 ان ذکره بر اسکت که رتبه نبوتیه و هر قدری که محبت
 و بی سوخ و خلوص با فیض محبت نوجبات آن بزرگ
 معتقد زیاده تر فیضان نماید و لهذا گفته اند از ادعا

ناسعادتی بری بس که بخواند که فیض بزرگ حاصل
 منافع بجا پس بی بکس نفع مخصوص و استیلا کند
 بخواند تا بخت و اعتقاد وی متزاید گردد و بدن و صیقل
 خود حاصل نماید چنانکه تعجبش و افعالش میفرماید فاعز
 اذ کر کم و نحن نقص علیک من ابرار من انت غرور
 و میگوید ما خفته غنیمتی بی نیز دارست که عذر
 اقصا بکس متزایل تر چه بسا بی همین این فخر کبر
 کسب حصول سعادت خود و مطالب خود و سایر این
 سلسله علیها در تیره بعضی ناقص حضرت سلطان
 الاولیاد بران الا صیفا حضرت غوث اعظم رضی
 تعالی عنه که در کتب مشهور است مثل تهذیب الاثر و کلمه
 امام باقری قرس بره نبوده و در نسخه دیگر و ملا فطیمه
 کبار مانند در مشهور است بعد موجب الایم حص
 سید و مرشد دوانا الهی بنی جمعیة الجلیة الاولاد
 فردا معارفین عمدة المحققین منظر انوار غوث اعظم
 انوار فرد و فخر خاوند بری المعنوی الایم همه کایم
 سید عبدالقادر بن سید علی الجلیل الحسینی
 الله الهی همون کابر و لاد اعظم خلفا فی بدو
 اجماع با رضی الله عنه و غیرهم بی برمتا و جمع کرده و در

مُتَقَرِّمٌ

باب دہنت ہر شائی کہ در چہرہ سنجی و نقبت سنجی
و بانی کہ در آن شائشیہ نقبت و مرتبہ جو بہت از
نصبت نامہ کہ کردار کہ جویندہ آن معلوم نہایت مخمب
نعتی کہ در حق رسالت پناہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم
و در آن نعت سنجی نہائی کہ شافی مرتبہ نبوت شدہ
قاج در کلمات آن مرتبہ بود و مایہ رجبہ و حب ساندہ
انرا قبول کنی اگرچہ حاجت بخن معلوم نشود و بخن
ضیقیتی کہ در حق ولی مکتبی شنوی و در آن نقبت سنجی
کہ آن از خصایص مرتبہ الوہیت یا نبوت الہیہ
انرا تصدیق و اذعان نمائی بحج و استماع الکلام
و در دل خود را نمائی اگرچہ قابل انرا ندانی بحج و صورت
جہل و الکلامات و دلیلتی و این موجب

و خدا لان است معاذ الله و نیز هر کلام که در تصویف
و حقایق از اولیا کمال است که در ظاهر آن کلام متعلق
و عقل نیست بر آن توقفی از حق علیم علم ترا
کنی؟ بکار ترا در دل خود را نهی زیرا که کلام این
کامی هر موز و عارض افق میشود و فی الحقیقه کسی
یا نبوی نخواهد بود و بر طبق لفظی از بطون قرآن است
خواهد بود و همین طرح است و قیوم الوجود است
و نیز باید دانست که ارواح انسانی به نجای ظهور است متعلق
است اند اول ارواح مجرد یعنی هنوز به متعلق متعلق
رویم ارواح متعلق که به متعلق شده بر بر و صرف بر آن
بدنه تحت کلمات آن تعلق مثل تعلق عارض
یا تعلق با اشیاء بلکه یعنی حلول در وی متعلق
ارواح اینها خوانند بخلاف ارواح حیوانیه که نه از حلول
و نه از این است پس ارواح مفارقه از این متعلق
بهوت طبعی مفارقت هستند و این لیکن متعلق با اشیاء
حکم نیست و نه که در صحت خواهد بود و نیز ارواح کمال
به تصرف یکدیگر که تصرف و تصرف و بهر موهبتی و بهر کس
و خواهد این نجس قبل از تعلق است بدن یا بعد از
یا بعد از مفارقت بدن از نجس قبل از تعلق متعلق

روح حضرت امیر المؤمنین علی است رضی الله عنه از ارواح
سلمان فارسی را ای او از نشیننده ما نجس بعد از تعلق
بدن در بدن نفوس کماله است و یک وقت خواهد بود
اولیا ثابت است تا بعد مفارقت غیر همین حکم دارد
رسول صلی الله علیه و سلم در طرح بعضی ارواح بسیار
که در اینجا نماز میکند از این است و تصرف و غیر روح است
است که جبهه غمیری کیف الاغلا و در روحانی تعفت
از این که خواهند آن روح داریم پس چون روح جبهه
سارک میفرماید و برای همین باید نوشت چون روح جبهه
بجهرت و بر سر فی رضی الله عنه در شریک اعمال از این
هر بر رضی الله عنه در است صلی الله علیه و سلم
جهرتی با رجی عمل عله خدا فی الاسلام متعلق
اللبیة و فی تعلیک بین بدی فی الجنة قال قلت
ارجی عندی من انی لم الطهر طهوا فی ساعة من لیل و
نهار لا صلیت بذالک الطهر ما کنت لای ان اصلي قال
صلی الله علیه و سلم بل لا ثم یسئلی الی الجنة یا و
الجنة قط الی سمعت خشتن قال بل لا اذن قط
نوحات صلیت کتبتن فقال هذا عن عبد الله بن
و قال الله علیه و سلم اری الجنة و اری الجنة

ای طایفه تم سمعت خسته امی فاذا هو الی عن جابر
صلی الله علیه و آله وسلم دخلت الجنة فسمعت خسته
ماذه قالوا له التخصیص لم یان عن جابر فی الله
و در کتب بعضی شیخ از حدیث نقل میکنند چون آن
صلی الله علیه و آله وسلم در مقام قیام بسین اونی فی
مقد صدق عند ملک مقدر رسید دیدند که در آن
کلمه کینه غلیظه است حضرت ایشانرا غیرت در گرفت
بر رگه حضرت که بآلت خود در چنین جای اویخته است
و این بی ادب سبب ندارد سید و سبب است حضرت
گودند که مژگون تمام است و در این فرمان آمد که بید
بنفسا و پال اندکی استرس نموده است و در کار این
کرده که مراد هر چه همان پوشیدن می و پیش می است
و مانع هر چه که در آن حال ترا با یکسختی و شش
نمود انتم تعرف سببیم لطیف است یعنی روح
کامله چنانکه لطیف است نه بلطف بالاتر از آنکه شایسته
شکل خود لطیف از آن تعرف و ملائکه چون هم
چنانچه حضار تحت بلقیس که ملائکه مولا که غایب
هر ضیاء خواند و ملائکه آن عاقل است حاضر آوردند
سیر بود چون این معجزات روشن باید دانست

و ارواح کامل ممل بر نوح یا بر فردی از بنی نوح خود
و چه است یکی بر عالم ظاهر چون تربیت داشت و چه است
خود را و چه است الی مریدان صادق القیام
بالو بودیم توجیه غایبانه بی ادبیت یکدیگر چون توجیه
بر عالم صلی الله علیه و آله وسلم در تربیت و تربیت
در حقیقت علیه بگو توجیه نمودن و در مقام برای تربیت
قابل دیگر و چه تربیت شخصی هرگز آید را که بعد از او
ظهور خواهد آمد این فیض را بر کلمات گویند و دیگر توجیه
مجدد و عالم بر نوح هر یکی از شیخا حق مستحق که پیش از آن
تربیت کننده من تربیت پذیرنده بعالم ظهور خواهد
چنانچه توجیه کامل روح محمدی صلی الله علیه و آله وسلم از عالم
نجدید بر تربیت حضرت اسماعیل علیه الصلوٰة و السلام و این
توجیه و تربیت روح گویند و حضرت اسماعیل و عیسی
محمدی بوده این مسئله را بر تعلیم نیست بلکه از باب
تخصیص است یعنی نامناسب نام در فعال و افعال
و ارادت میان مرئی و مرئی نباشد عاقل روح
و نمیتواند از این مناسبات تربیت است مناسبات
و این و غلبه که کمال عبادت صفت صدق در هر خیر غایب
کرده اند یکی در مقام کمال الله تعالی و ستر الدین منور
لهم قدم صدق عند ربهم این قدم صدق از قدم ظاهر

عبارت است بلکه بقدم معنوی این است
طی مراحل است بلکه ممالک اخلاق و عوالم
نفس قدس و روح و هر فقی است و هم این است
نست که سخنهای حق را بر ساطع و جی الهام
و القاشیان رسیدند بقدر رسد و کسری
رساند و صاحبان صدق را نشکرمت اول
نکه جزا و صفت و شفاعت و مقبول و دعای او
و علم و مشیت حق در مرتبه طلال و کاشف اسرار معانی
و حکم و نافذ و تلقین و مصلح و مصلوب و کمال ابراهیم
و جعل لبان صدق فی الاخرین پس هم صدق
و آن نکات آیات غیب شهادت و قلم
مکمل و باین صورت الیه قوت خیال و در خوب
و مناسب صورتی یا معنی از معانی مغرور و متکبر و شایسته
مجرد از خود و قوت علیه و لیل اول کمال فیه تکافی
رسول صلی الله علیه و سلم ماکذ الفی و ارای فی قوله
سن آیات به الکبری لاین شعرت بیدر کمال شفاعت
اما و لیلانی فی نبوت معجزه و کمال کمال
تکافو و جی الی عبده و جی و نیست کمالین احوال و بقیه
مخرج روی نموده و مخرج صوفیه و مخرج
را گویند پس مخرج بنی غیر مخرج ولی و مخرج ای غیر

عالمه مومن است و نزد اهل شریع و ارباب معرفت
اندر است صلی الله علیه و سلم از مکتب ناسخ و فنی
که یکی از مکتب است از انجا تا بعد از انکه یکی
عالیه و مکتبهای سموت بعد است یا جبریل علیه السلام
با ملائکه و دیگر جای و مقام بمقام پیغمبر و انی تا شافیه
و تفصیل این در کتب پیغمبر است و شافیه
میان علما و پیغمبر حضرت صلی الله علیه و سلم از
جوامع ناسخ و فنی اختلاف است و مخرج سموات و مخرج
المنتهی در آن چهار قول است اول که مکتب مخرج
بجسم قدم ظاهر شد و جسم و درختان حاصل دوم که
المنتهی یافت جبریل مخرج جسم بود از سوره النبی
مخرج روی و جاری داده پس هم که از مکتب مخرج
از فی بود و از انجا تا نهایت مقامات مخرج روحانی
جبریل کتب مکتب و در مکتب پیغمبر حضرت صلی الله علیه
و سلم بود و کشف حقایق اشیا و شایسته آیات مکتب
روی داده که کوایم آیات سموات بقدم ظاهر می شود
است این جهت است که انکار نفس سبحانی است
کفر دانند و انکار نفس تم فی فنی فکان فاسدین
را تا احوالیه و لقد رای من آیات ربه الکبری را بقیه
اما مکتبین عقایدین است که بقول اول عقاید و کثره زیرا
منازلت کماله الصفا و حضرت مرتبه اول است مرتبه

ویم سویم نهیاد و بیکار و در تنه جهانم اولیاد من مستی نه نشسته
 فضل البشر منقذانه بر تنه که بیکار آن در تنه نه نشسته
 بشی که در صبح بخار می افتی بشی شمل لب بر عروج سما
 و ساقات افکار در و جانیت هر یک از نهیاد و سعاد
 و لبیب بر عراج ضعیف بر نیکه پنجه های چیده که در طول
 اهل فیه ضلوان الله علیه ارم من مقدسه غیبت بخور من
 فی سبت که وقت استماع این مقامات اولیاد البکر از مقام
 ایشان خبر از آن خطور کند سبایان من موجب حق و محمود
 معاذ فیه نعم و هذا وان الشروع فی مناقب العونیه

باب اولے

المنقبة الاقل

انتمبه اول فرسخه منتهی علی الله علیه و سلم
 غفر رقبته رضی الله عنه فی اربعه امواج دراصل جوارق
 انتمبه انجم الفضائل سمعت عن شایخ الصوفی رضی
 عنهم جمیع ان پیغموت الاعظم رضی الله عنہ ایضا
 صلی الله علیه و سلم لبید لهما و شرف و شرفیة
 المططقه الحمریة خفقه و رزقه الحمریة فی تلك البیة
 کی نقل عن رضی الله عنه قال المخرج جری صلی الله علیه
 و سلم لبید لهما و بلغ سورة التمهی یعنی جبریل
 علیهما السلام

عليه السلام مختلفاً وقال محمد بن إدريس في حديثه لا تفرق
فارس الله تعالى روي أيضاً ذلك المقام الاستيفاد في
سيرة الإمام عليه السلام في الصلاة والسلام ففرقت به
لنعمه العظمى الورثة والمخلفات الكبرى من حضرت
بشر بن البرق حتى كمل على جدتي صلى الله عليه وسلم
بيده حتى وصل مقام فكان قاتل الحسين أدنى قال في
وغيره عيني قد مر في علي بن عبد الله على راس كل
الله تعالى انتهى حضرت سلطان الأولياء عتق
عنه وبعضهم يشارفونه أنه نزل وصلى على قبره
بغزاة إلى لاسلاك هذه السجدة وتوحيج إلى النظر
من خلفه الشريف العز الثاني في حديثه عن عارف الله
نعم الله قاضي بن كمال في قدس سره ورفيقه خوذين
أنه قد سمعت عن بعض أئمة الصوفية لما نبأ محمد
عليه السلام في ليلة المعراج بمقام سبع عن خبائه
فقال محمد بن أبي بصير في شرف بحاله خاصة عليه قال
تلك السجدة لا ينبغي فيه علك مقرب إلى من يرسل فطرته
العلق الزاني على الهينة العادسية من في السجدة
الجمعة عليه الصلاة والسلام في الصلاة والسلام
في هذا المقام من لاسلاك الحرم ولا ينبغي إرسال
من هذا القامر حبيب عليه الصلاة والسلام من ذلك

ولا تيك و محمد و نيك من بعدك اسم عبد القادر خطيه
 بحضرت غوث الاعظم محمد بن علي بن عبد الله بن
 الهادي السمرقندي الشكوري ايضا نقل شيخ قاسم
 بن علي بن محمد بن علي بن علي بن علي بن علي بن
 غوث الاعظم رضي الله عنه انه قال لما خرج جبري
 صلي الله عليه واله وسلم ليلة امره صاوا استقباله في
 الانبياء و الاوليا عليه السلام من مقاماتهم جل
 زيارته فاذا قرب بشيا صلي الله عليه وسلم من المشرق
 البحري يوعظهم فصيحا لا يدعوا له من سبيلهم و فاته
 فابسل الله تعالى اليه وحي توضع كفي موضع مراقبه
 فاذا اراد ان يضع قدميه على رقبته سال الله تعالى
 عني فالا لله ان ياخذ به ذاك لك عبد القادر بن عبد الله بن
 النبوة عليك لثان مولانا عبدك فذكر الله تعالى
 له جبري صلي الله عليه واله وسلم يا نبي طوبى لك اني
 نعمتي ثم طوبى لمن ال دراي من برک دراي من
 من ال الى سیده عشره و جعلت دراي في الدنيا
 و وضعت قدمي به علي رقبته و قد قال علي فابسل
 بلا شفا و مسايات و لو كانت بعدى نبوة لبيتها
 بنبي بعدى و ليقا بعضي ان شيخ كبار جنين نسبت
 چون سید عالم صلي الله عليه واله وسلم در شب حج بالاک

رفتند لحظه ایستاد که نمودند درین نهاد و حج حضرت
 عظیم رضی الله عنه شانه خود را بدم مبارک حضرت
 نباهی صلی الله علیه و سلم بکینان ظاهر کردند و درین
 کوپتر صا و رشه که من نت فقال الغوث الاعظم
 في جوابه نادى ذلك عبد الله و لكاه تخفرت صلي الله
 از روی عنایت و شفقت قدم مبارک خود را بر دوش
 نهادند و فرمودند قری بده علی رقبه کل ولی الله
 ايضا نقل عن بعض ابيات الصوفيه حقه الله
 انه قال لي عن شيخنا الاعظم رضي الله عنه انه قال
 ما شرف الله لقاء حرمي ليلته لمواج برؤيته جبري
 صلي الله عليه واله وسلم و اطلعني على الله قال يا محمد
 اعلمت من هذا الرجل فقال يا رب انت اعلم مني بهذا
 فقال سبحان الله هذا اولك من نسل الحسن بن علي
 و اسم عبد القادر جعلته محبوبا لك و يكون شأنه
 بين الاوليا ككنا بين الانبياء فقال لي و له
 فرة يعني قاطب خاطر يبرو بكت و طاب خاطر برؤيته
 فانت محبوب محسوب و وارث من ابدي في مقام ولا
 و محبوب و صنعت قدمي به علي رقبته و قد قال علي قاسم
 جبري الاوليا اني انتهي ليقا بعضي من شيخ جنان
 انه چون سيدشان الانبياء صلي الله عليه واله وسلم در

شرح طبقات سموات طی نموده نزد عرش عظیم رسیده
 عرش بسیار بزرگ جلوه فیهند آوری از مقام قدس
 برآمد که ای محبوب من بالای عرش با کس و علیّه السلام
 در خاطر مبارک آوردند عرش بخت بلند است بالا جلوه
 دوم درین شاهی بصورت حسن نور و نور عرش
 منور بافته پدید آمدند و حضرت نسبت به بان
 انعام نمود که قدم مبارک بر درون من نهاده حضرت بر قدم
 بر گردن ایشان نهادند و بر خاستند و در شان عرش
 رسید چنانکه ای محبوب من بالای عرش سوار شدند و
 بان جوان شده بر سینه که ای شهباز و مندم نام تو
 آن جوان است بر سینه بسته و دست ایشان در چپ
 آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم بخاطر مبارک آوردند
 این نسبت را رتبه نبوت و نهایت عظیم است و غای
 که در آن است از مقامات بلند لایست نیست
 نبوت آورد با تفکیک و او را که ای چهره آنحضرت
 من این جوان زود دیده و تو هست و فرزند برگزیده و تو
 سید عالم و است چون بن منین تو از دست غریب
 مبت به محبت خواهد رسید من زنده خواهد گردید و من
 بختاب بخیر الدین خواهد گشت سید مرسلین است

عین کلام فرجانی نشا و ان شده و دعای بسیار
 فرمودند گفتند ای نور دیده من ای روشنايي من
 بر قدم تو بر گردن جلیع لب خواهد رسید فیهند که قدم
 ترا قبول کنند درجه عظیمی ابدیت هر که انکار خواهد نمود
 از ولایت معزول خواهد گشت استی باید دانست که حضرت
 مقدّم به غوثیه ارببه قبولیت روز ازل است
 قبولیت است نه قبولت هر که انکار کند رای و کس
 سیغان زندانی در کتاف لطیف لطیفه لطیف
 خلقای غیثیه تبیه خواهد حال الدین شرح شد
 خواجه عبد اللطیف البغدادی اشای الغیثی آورده
 مرد است از حضرت غوث نظام الله علیه و آله و سلم
 روح پر فتوح حضرت سلطان محبوبان غوث
 الله علیه و آله شوق پدید آورده جمال حضرت سید
 صلی الله علیه و آله و سلم از مقام خویش که منتهای مقام
 او لب بود و مقام او نموده و متجسس که لطیف است
 آنحضرت عین معراج مشرف شده قدم مبارک آنحضرت
 بر رفته خود گرفت و فیضی که حصص من عین معراج نبوی
 بود پس غافله کرد حضرت سید عالم با خود گرفته بر قدری
 قدم نهاد و عروج نمود از حضرت عزت خدا در رسید
 قدم مبارک من روح یکدست من صحبت آنحضرت

درشت که آید این روح را با وجود خیر کمال است
 می یابیم و شش و مبله بی نوا آمد که ای محمد این خیزند تو
 از نسل پس بن علی کرم الله وجهه و جنبه مشرقه بغداد
 در تمام ولایت در جنبه مغربه مثل و حرم لیست
 محبونی و معشوق لمر نری لطیف است انوار حضرت
 شکر چشمتی و طایب بجا آورد و غیبوس خصوصه نمودند
 و فرمودند یا دلای قد طاب طری فریتک طاب خیر
 بر دینی است محبوبه و محبوب و بر پی خلقی قدی
 علی بن ابی طالب علی رقاب لیامنی در دانه چون
 حضرت خورشید درین عالم بجهت نظر ظهور نمودند
 آنحضرت بر جنبه ایشان نمایان بودند آنحضرت
 که بر کتف حضرت سید عالم صلی الله علیه و آله و سلم نمایان
 بود و دست مصطفی مبارک بنده درشت بر
 نوشتی بر لب با لب است لبها در حجاز العارین مجاس
 الشرف و الحقیقه الشیخ الامام زید العطره العطره
 رشید بن محمد الجندی حقه قد علیه رده است
 جبرئیل علیه السلام نزل و صلی الله علیه و آله و سلم
 برانی آوردند برق انوار لعل انوار سیمار صیقل
 خورشید این سوار شد بر برق و جلای از برق

در زینت کعبه کعبه حضرت عیسی علیه السلام
 علیه الصلوٰه و السلام فرمود ای برق چیست که می آید
 جابر بن عبد الله یاسیده قد علیه رقبه و اکبر
 هر نیزه قدرت که نیم می نازم چشم دور که نیست
 سراج منبت منبره صلی الله علیه و آله و سلم
 فرمودند که قد علی فیک قد علی رقبه کمال اولیا
 الی تصالحین امین آنحضرت رضی الله عنه این است
 در جلوی شان خود فرموده اند شرفی الاولیا القیام
 و برانی فاما ما به می بر سر می اعلای فاسلکم کای
 فیما تو بخبر تائی شکای جباری من شرفی عارفی
 انما انت قبل القبل قطبا میلا لطوف الافلاک و
 سبانی خورشید جمیع الحجه صلت مکان به قدی
 جدی بی و قد کشف الالباب عن نور وجهه و
 التوبیه الکاس سفالی انا و رة البضا و اناسد
 ارض و انا و الی رلی حقیقا و انا جانی و صلت الی الله
 در سبوت که در ای برق بران فصیح گفت یا رسول الله
 جان من فدای خاک نقیص تو را از دوزخم که من می
 که چون روز قیامت داخل شدی سوی من سوار می
 کنی فرمودند نعم باز گفت یا رسول الله روز قیامت
 بیایند که هر یک خیزند و بهتر از من باشند و انوقت

شما بی بخوابیم و سستی بردن من زنده نشان من
بسم موعود به نوح مندر فک کن رسیده
علیه السلام دست مبارک بر آرد می زنده برین
در پوست خود و غنچه جان بر خود با لیه بل کرمان
شاه میگردان نبوت در پالت عرشین پایه
نمرت و سبب مقتضای محبت حکمت ازلی پاره
درست نمود در آن نشان روح پر فوج حضرت نبویه
و غوث الثقلین شیخ محمد الهی سید بقا و کمال
الحجیه حضرت فدا جلالی الانوار الحق و مطایفه
الرشاد الله و اللوح فلاحه الاملاک الله
بسم موعود جنتی تاج الوصال بنظره من خلع التشریف
و القربا کسایه قلوب فی الفیت هری له جنة القدر
و عنقصر الکائن سر ربانی و لواتنی القیت هری
علی مار لاجرت النیرانی من عظم سلطانی دلو شعی
القیت هری لمیت لقم باون الله جبارتی
و قفت علی الاخیل حتی شرهت و فیهت اللیة
و سطر عرابی که اسبقا لالواح جمعا فتمت فیه
زبور کامل ثم قرانی و کسیت مزاکال عینی علیه
کان کحی الموتی و الرمز سر بانی و غصت بحار العلم

من نشانی اخوی و رفیق کان موسی بن علم علی
نفس فی رجال الله مال مکانی و جیدی بر پو شده
فی الاصل ربانی اما قد فاد الوقت بعد القادوس سیمی
الکائن الاصل کسبانی فیض من کلامه الحامد صارت
بقام المحبوبة طف سحالی سبعا و قف بزبانی و جرد از
کل عالمی ان من علوم العلوم الوری شغالی بداند و جوی
روح شریف حضرت غوث عظم تحسین لطیف
شده نه محبت عروج و سحر حضرت سالت پناهی
علیه السلام و سیم زینهار استغریب نمای که مثل این افتد
و یکن محمد شرب مراح ظهور یافته بنانکه در مقدمه از
اجاوت صحبه نبوت یافته که حضرت بلال رضی الله عنه
در شب معراج پیش پیش حضرت نبوت سیر کرده اند و
نمایه انوار الله قال صلی الله علیه و سلم لوالی و لکن
الا سمعت خشمته فقلت من هذا فقال لوالی خشمته
لها صوة کصوة الصلاح و حضرت اویس قرنی و ارمیا
مقدمه من عند ملک فقهه روحیه یافته اند و لا
این برود و تعب روح جبار بوده همین است بدین
ان حضرت صلی الله علیه و سلم در شب معراج نمکها
سپید از دل ای طهره در دست دیدن حضرت علیه
السلام اروح نمباری نینا و علیه السلام

بهر کس که بعضی ایشان استاده نماز میکنه
 و در جزع العاشقین و غیره آورده اند که در شمع
 با سید سلیمان صلی الله علیه و آله و سلم بودی
 ملاقات شد گفت حاجی الصالح نهفت گفت
 کاتبانی امیر اهل فرمودی گفت ایابانه کی
 از علمای هست نماز رین وقت حاضر شود و بهت هم
 کرد بخیر حضرت صلی الله علیه و آله و سلم روح محمد غزالی
 پیش موسی علیه السلام حاضر آورده پیشتر عرض
 و میان ایشان سلام واقع شد موسی علیه السلام
 با اسبک گفت محمد بن محمد الغزالی موسی علیه السلام
 من از تو هم پرسیدم که از پدر و مدت محمد غزالی گفت
 حق تعالی ما ملک بمنیک موسی بنی گفتند بی عصبی
 علیا و ایش با علی غنی دلی فیما رت اخوی ال
 می گفتند عصبای ابر سینه کافی بودی موسی علیه السلام
 جواب داد که چون حق تعالی ما ملک بمنیک موسی بنی پرسیدم
 او عالم الغیب است و سبب بر لب نیست که استیلا
 دل من بکماله پس قضا و حال و مقام آن کلمات بود
 کردم محمد غزالی گفت که چون مرا برای علیک بکلمات
 کردم حضرت موسی علیه السلام استیلا این سخن از خود

بعضی مبارک محمد غزالی ایشان است نمود یعنی از دست
 رسول اکرم صلی علیه و آله و سلم فرمود که ای موسی بنی بقدر حاجی دلی
 کردی حضرت موسی علیه السلام بهر کس که فرمود و شمع
 بود که محمد غزالی چون در میان خود و آن عصبی
 مبارک محمد غزالی نمایان بود در وقت الطلوع اهل
 شیخ محمد جنتی از شیخ شیوخ نقل میکنند که حضرت
 علیه السلام فرمود ای رایت جالاس انتم فی البیت
 المرحوم جبرائیل نقای مقام و در مقام محمود و مایه
 المقام المحمود الیوم الذی لا یتارک فی غیر عبد الصلوات
 من الانبیاء و ارسلا و الانبیا استی و حضرت شیخ
 نقای کجوی میگویند که مراح بخیر حضرت صلی الله علیه و آله
 و سلم بر برق سوار بودند غاشیه بخیر حضرت بر من
 بوده و با پاوشان این جهان طاف عالمک
 خود را نشسته بنشیند لیکن بجهت حفظ چشم ای غاشیه
 اصلا بر سر نشسته و درین صورت در عظمه و قندار
 نریاید ملک را پس سادگی عیب عار لازم نمی آید
 پاوشان بر و جهان صلی الله علیه و آله و سلم چون بر ملک
 و ملکوت با کبر نشین و با جمعه تعظیم و کبر بخیر حضرت
 علیه السلام از کتفه معطر تابست المقدس بر کونان

سبکبران بودند چون جبرئیل علیه السلام آمد چون ازای
 ناسبه رفته منتهی میباید و پس از آنکه کیفیت آنها را حق
 نیکو میداند با یکدیگر رسانید و چون حضرت جبرئیل علیه السلام
 در سوره المنتهی توقف و تأخیر نمود و گفت لو انزلت
 لا فترت بمرکب و چنانچه در روح فرو می آید
 و حضور روح حضرت سلطان الاولیا عتوت الاسلام
 نه غنه در مقامی که حضرت جبرئیل علیه السلام در روح
 صلی الله علیه و آله و سلم سبوی سبوی شخصی اولیا است
 اینجا دیده اند چنانکه عده المحدثین الامام محمد بن علی
 در کتاب معراج نوشته اند باین عبارت ثم رفت
 الی سدره المنتهی ففتحه سحابه فبهما من کل لون
 جبرئیل ثم خرج حتی ظهر لستوی سمع فی عروق الافراد
 و رای حلا مقلبا فی نوا العرش فقال من ملک
 لا قال من هو قل من ارجل کان فی الدنیا لک طرف من
 الدنیه و قد تعین بالیاسه لم یستطیع الی الدنیه
 ربیبشی و دعا فخر الهی صلی الله علیه و آله و سلم
 او کلمه رب تعالی عنده الیک فقال رب یتدال الیسی
 قال یسئلنا فوقف به کلمه رتب معراج حضرت جبرئیل
 رضی الله عنه در مقصود معراج و در آنجا که

صلی الله علیه و آله و سلم در مقام اولادنی بازمانده آن
 دوات عظمی در تبه علیا نصیبت غوت الا
 رضی الله عنه نموده که آنحضرت در آن مقام علی
 دیدند و از هر آن قرب خاص شنیدند و در آنجا که از دین
 ذالک فضل نهاده بودند پس از آنکه دو فصل از آن
 حجت است که سید محمد علی در بحر المعانی گفته اند که حضرت سلطان
 الاولیا سید عبد القادر گیلانی در مقام محسوب است که
 دارند و دیگر محسوسان پس ازین مقام جای معلوم شده
 سلطان او سیر فرزند در مقام محسوب است
 ولیکن ایشان ستوران قباب محسوب نیست
 رضی الله عنه شهرت تمام دارد مانند شهباز
 حضرت حبیب صلی الله علیه و آله و سلم لکونه علی
 المنتهی لثانیة قول المبارک چون ولادت پدید آمد ☆

حضرت غوثیه محبوبیه سال چهارم و هفتاد و یک
 و آن شبی که اول ماه رمضان المبارک بود متولد شد
 پنج ظاهر شد یکی آنکه ایام نشیب رسالت پناه صلی الله
 علیه و آله و سلم جمیع صحابه ائمه الهدی و با سایر ائمه
 مت و در آن وقت که انبیا غوت لغوات
 سلطان المعز و سید نور الحق و الدین سید علی صالح بود

چنگی دست رضی الله عنه آمد و مبارک کرد و گفت
 علیه الله الصلوة والسلام فرمودند و اولی یا ابناح
 و عطا کتبه و رانید و مولی محب و محبوب و عطا
 سبحان و یسکون له شانه فی الاولیاء و الاقطاب
 کشف فی بین الانبیاء و الرسل و دیم که نشیب
 دختر در کمال متولد نشد مگر پس از آنکه اولیا
 و رجال الله اهل خدمات بودند و آن کبر
 یکصد و نوزده کی حضرت شیخ محمد عیسی باور
 قریس سر و روضه در مرقطه و منقول است که چون
 حضرت مقدس بن خرقه عیسی را از صلب در رحم مادر
 برون آوردند برای رعایت حضرت ائمه علیهم السلام
 عینه بسیار اولیا نیز از صلب و رحم ام برون آوردند
 حکم شد تا لایق محبت آنحضرت گردند پس همگی را
 الهی ارجح پایر نهیاد و پس علیهم السلام مساویست
 امیر مسلمین صلی الله علیه و آله و سلم در روز با حضرت
 الله آمدند و بشارت دادند که بچه اولیا اولین
 در طاعت این فرزندان را چیده شما باشند و قدس
 بر گردنهای خود آویخته تا روز قیامت قبول کنند
 تر که درجات آنها گردد و هر که از خوف بگذرد زنده

بیعت و دوستی بعد و همان بماند چهارم آنکه تمامی
 رمضان المبارک که وقت افطار روزه پستان
 ماحیه را در دهن نمیکند فتنه که هم بر معنی کلام آنحضرت
 مشغول شمع بدایت امر و ذکره ملا نقضه و صوفی
 سدی شمرند که سیم آنکه بر کف مبارک آنحضرت
 قدم آنحضرت محمدی صلی الله علیه و آله و سلم که در
 مبارک مزاج قدم بر دوش آنحضرت نهاده اند
 بوده و هر چه منتهی تا تولا با سعادت آنحضرت
 مبارک گویانیت و آن فرزند است پس اول آن
 راه از بغداد و دوست در بعضی نسخه آنحضرت صبی
 منویسند که از اصل گویانیت بداند بعضی توأم
 افتاده که از اصل نوزده گویانیت و است چنانکه صومعه
 و ده است نزد یک شهر لایق و قد در آنحضرت که
 سید ابو عبد الله الصوفی از آنجا است حال اولاد
 ایشان آنجا باشند و خاندان بارونق دارند
 و والیه ماحیه آنحضرت گفته که چون فرزندان سید
 عبد القادر متولد شد هرگز در رمضان شریف در این
 دولت نادر زاد بمقتضای جبریت شریف عین
 فی بطن امه و تربیت الهی چنین است این نشانه

و راست کماله است و وقت ناله شریف الیه
ایشان قدوة العارفات سید لغات حضرت
بدر اعم الخیراته الجلیا فاطمه بنت سید ابو عبد الله
الزاهد المحبسی رضی الله عنها شغفت بالبودن
بن یاسر تولد کچھ راقی غایت توان گفت در
سبارک انحضرت چنان تابان دور نشان
و صلابت بود که هر که برای دیدن میامد و رایت
نیمانه و چشمهای او خیره میشد پس بوی افروان
و صدق صدیق عدل عمر و عظیم عثمان و شجاعت حمید
و اشتیاق المنقبة الثالثة فی بایسته احواله رضی الله تعالی
عنه کونیه در بدایت حال کچھرت کبابی هر روز بفرمود
کنم گوشت جلا و تناول فرمودی بولای سبکری
و بافتن غشای جو و مبارک بچوشید و انقید طعام
میند و کاهر مشتمل ایم صایم میند و وقت نماز
نیمه بر سجده بران هفت و فیه خرج منیه و فطره و غیره
و برای نیاز و دعوی جود و خیر میند و لوقل
و لبس ناز و میبوشید اند و عطر و خوشبو پاکیزه
و استقبال قبله نشسته تا بوی طعم کامی این سوغات
شعر از بارشستیم زبان بختک کلاب بنور نام

نویزون زنده بی ادبی است بعد از آن میبختند
کر سبکی و تنگنای نفس من دفع منیه قوت قلوب
لا حول ولا قوة الا بالله قوت قلوب الشقیق
لله المنقبة الرابعة فی عطا انحضرت الیه رسته
المحبوبیه آوردند که حضرت سلطان الشقیق
غوث اعظم رحمه الله در ایام که در وطن مالوف
خود کیلان بودند روزی صبح و لطف خدا و از لطف
در گوش حق شنو بختاب سید یاسید بن نقاد و زود
که عاشقی و عشوقیت که امراست و عطا ایم و دوست این
ندای غمی و صله لاریسی را شنید بر نواز و در آن
را کچھرت الیه و مکره مخدومه محترمه الخیراته الجلیا
رضی الله عنها اظهار نمود و الیه شرفیه فرمود که ایام
یاسید بن نقاد و کنون را بر دیگران ندا بشنوی
تا کسی مقام معشوقی مرحبت شود انحضرت فرمود
یا امی ما رچه سبک است که بگویم خیر خوا و تسلیم ایم و
حضرت الیه این کلام خوشوقت تمام شد و گفتند
فرمت که حضرت تقدس و تبار و عطا ایم و
از درگاه حضرت المعظمی جلیه گرامی حکم شد که یاسید
سایر و مقام شایع و عشوقی را بر او ایم مبارک و عطا
و عشوقی تا بشنوا خواله همچنان شد المنقبة الخامسة

نه علو استعداد اهل عرفان مغلوب است چون ارواح
 اولاد آدم علیه السلام و در میثاق ربش کما یحب
 جبل قدس ظاهر و در نه فرمان شده که حمد را به صف تر
 دهند اول بار روح طیب بنیاد ویم بار روح مطهر او
 بیسم بار روح پاک و نام روح فروع حضرت
 در دوم صف صلاحت و شرف لیکن بر سر
 استعلا فطری و کمال استعداد ازلی از مکان
 شرفال نموده و صف اول قرار میگرفتن پیشکاران
 قدس از آنجا باز آورد و در صف دوم پس از آنکه
 ثالثه این حقیقت بجانب حضرت سالت
 صلی الله علیه و آله و سلم عرضه داشتند که روح شریف
 در صف اول قرار نمیکند و در صف نهیاد و اول حضرت
 بر عالم از اینها این پنجمی قسم شده و از روی
 دست بخت گرفته در صف صدیقا و محبوس جان
 و فرمودند که ای فرزندان امر در مکان تو در اینجا بر این
 مقام محمود است لیکن ثبات با ورتور که خداوند
 محشر مقام تو در جنت برابرین برابرین مقام محمود

☆ المنقبه الی ربه فی احوال النقی فی الجود و رده

حضرت غوث اعظم صلی الله علیه و آله بر سبب سیاحت

بکثیرین مدتی بار سینه بگردیدند که خوش و خوش
 عارفان هم نیر و دو و جدت صفای باطن اهل جنت
 نشان میدادند آن در یاد دل فرستاد بر کمره که آن
 قرار گرفته ناکاه طایفه زنان از شهر که بر ساحل
 دریای عظیم بود و طایفه در رینه و او پیش گذریده
 بر موج کرم است بستر ساخته بودند و نیکو بر ساحل دریا
 فرستادند و شرف و معجزه کوزه های خود را از برای آب
 بر لب دریا آمد و هم نیر و در و برسم عادت خود با گشته
 فتن بهره زنی شسته حال خود را از جماعت افروزان
 کناره کشیده ظرف آفرین بر زمین نهاد و بر کمره
 دریا باستان و جادوگر بر روی خود کشیده بیکباره چون
 ساتمیان و شیونان در کمره شسته چندان قطع و
 و نوحه زاری نمود که در دنیا بکجه بخت از معانی
 اینحال متعجبند که آیا هیچ کس در دست تقدیر
 دراز نکرده و اجری بر کوزه و سپیدی و سپید بجا
 سینه خسته نالشی و زاری و از چه سبب و از برای
 او شخصی از حقیقت حال آن بهره زن استغفار
 فرمودند آن مرد بفرموده حیات غوثیه عالم بنده آمده
 است غفار نمود و بخت حضرت محبتیه آمده و نمود
 داد که این عالم به چه گویم از واقع این عجز و کم

اواز چکات بوسن وارفتد یعقوب علی السلام
 ترست پس در دست است بوسف طاعت در
 بفرمود و بی کمال تخت و شوکت و سرود و شکست
 از تهنیه سبب انواع از پیش و قسم لوزیات
 شنبه بزرگ چشم و خیل و قهرم بار قاتل همه بخواند
 سکنه و نظر و ریافت بود بعد از حصه
 و مارک عبارت از غفر سرشته بود چون
 مردوزن کمال فرج پیر چنانچه سرشته
 و قهرم و خندان گشتی و آینه متوجه خانه شد نزدیک
 بسا اهل مرد و پسر که تیرا بست و هم نازل گردیدند
 ملا جان دست باز و نه مادران در طر بلال بخت
 بشوید و چون قضای الهی بر قضای الموده فته بود
 بچرخ و آمد و اما جای که جزای کریم بکنند از دور
 نشست علی تلف شد چنانچه که بران حرمت
 بغیر ازین عجز و غم و زنده نمائند منفعتی از آن
 بدون ابن خاندان خراسانی نیافت یک
 همه رفو و ریافت و رفتن طبعه ساسی و شکسته مرد
 و معین شهر بوقع ابن تادش شنیع چون ماتمیان
 زده کان بکنند و رونقان دست لیکن ابن
 را تادش است بال است به پروا و طاعت

میران به گشتی و سیر و سیر و سیر و سیر
 است و پیش و در زیر از بر میده و بعد از آن بخانه
 از استی این افتد و عیادت و نه غریبه بخت
 رد و او زنی دهنه عینه یکبار که در مای شفق
 نه و زن المام بیان فرمود که آنگاه بران ضعیفه
 از گریه بازدارد و مکه خاطر خود را بر پشت خوا
 مطبوع شد به همان بنو آمد و سر و بیوال آمد
 فرموده است با کردن گرفت بره ذال با و در دست
 طو کر نزاری شکری و خوشخواری بود چون باز
 انجمن ضعیف شد و عینه رسید گفت ای مرهم
 رحم و لطفان فرج بخش جان و مندان
 در جان این ستم از فراق فرزند استیلا فیه بین و لکه
 سوز و کول از او کم نیست و فتوری پذیرد انجمن ضعیف
 عینه بار و بر تالکیده نه پذیر فرمود که برود و او را ازین
 و فرج بازدارد و مکه که بود و برین بهای جماعه او را
 و ز کور چشم با همی دیده بشان و شوکت و طعنه
 و غرت که درین دریا غرق شده بود و در مظهر
 بشان عینه با علی الاطلاق همین زمان از بحر عدم برآید
 و جهشت به همین بیاعت دیده به نور و بهر تراست
 میکرانه آن صفیا این کلمات قدسی است بسیار

بوی صفت و صفا مفتوح گشت و متحقق شد که حدیث
 این ضعیفه از برق و تعلق دلا اسپا میگردند عاقبت
 حواله شدت تقدیر الهی نمودند نفایس تقدیر سلسله
 سبع مخرم که در تمام اعجاز است یقین برادریم که
 بعد فیت و مقرون بحی اعتقاد و دست از ضعیفه
 و انچه از حضرت رضی الله عنه شنیده بود یکبار نمود
 از افتران بیغام صدق انجام بر وزن را طین و در
 و بکنی حیرت ده در نظر ظاهر و آثار آن شدیم
 انا انحضرت بدرگاه کبریا بی اشتغال توجیه نمودیم
 گذشت اثری ظاهر بود بخشنده دیگر متوجه شدیم بر آن
 لحظه دیگر از اثر نیافت انچه بخواهد و در خاصه حضرت
 جل و عل چون بر تبه محبوبه و خصوصه مختص بود و بخواهد
 این باره در یک پیش آمده و در یک محبوبان باز و نیاز عفت
 آنیز حضرت حق جل و عل آغاز کرد الهی در کار عبودیت و
 در یک دعوت کردی از حضرت عزت را در رسیدگی
 من در کار تو در نیکنه از راه تغافل بود و در لطف
 و حکمت بود و میداند که کار من بر تبه میل است و انچه بخواهم
 زمین و آسمان را در طرقته العین من آفریدم و در یک شش روز
 آفریدم تا بداند که در حضرت عجلت را در نیست و در
 در کار تو در یک هم صبر میایدی و صفتها کرده ام

که گشتی غرق شد اهل گشتی هزاران اسط طوعه
 و نهنگان و پاشا شد برای خاطر تو همه درت بخای
 چندین ساله در حکمت الهی و مخرم و حکیم و طغیه
 بر یک بار در دست و ستون و عصا و عاقل که در دست
 نشا و حیوانی و نباتی و جمادی را در قالب یک و مسیم
 چندین ساله را از سر گشتی بختا بدست میدم و در کار
 اکنون معانی کن قدرت لطف و حکمت در یکبار
 و از انجا یک گشتی غرق شده بود بهما شوکت و
 و سامان و سولت و در بدشادی و طغنه و ان بر
 زال با محافه و در پس طایفه نام و در یک نام و در
 بود صبح و سالم بر همه مردم متعجبند بهر زال از شادی
 شده پس بسیار صدق و صفا از معانی انچه از خود
 و اکثر کفار و روایا آوردند چون بای بهی مردم
 افزون گشت و در یک از خطرون و حضرت رضی الله عنه
 نیافتند بهت مرده را جانی بخشنده را چنان کنی تا
 قدرت داری هر چه خواهی ان کنی

المنقحه البعته في اسلام جمع من بهوی شمس بوله ☆

در کتب قبل و لیا و فضایل
 صغیا آورده اند که حضرت سلطان الاولیا ثوث

بسیع المشیخ فی محاکم البغیة شاکرا اما الدین تفتحه
بقدره البیضاء الارواح طایر کالعلم البصری الحسن
عمر الطریق البیضاء یوم من عصر ابی الی البصر
القطب المجلد الدین عبد القادر یمن رسل کافه رتبه
الا وشرع طایر البیضاء محی الدین صمد زمانه الی العود
العزیز الامیر الملک کانوا قبل حجاب فقه وکمال
وانه سلطان تقدم حبه شمس فقیه کل العظم
هو صاحب الفهم الذی خضعت قلوب البیضاء
از قال نوحه علی رقبه علی قبه جمیع کافه فقیه
جمیع الاولیاء وروایه بجماله بادیه فیه طایر البیضاء
رجل صباه جالب من صفات کافه کان من الایام
معظمه یعلم وکمال البیضاء فکله فقه وکمال
کابلیس اللعین الکافر وقریب القبول فی الدین
روحه النور طایر علی البیضاء جمیع فقه وکمال
ابی علی حسن بن البیضاء حربه فقه وکمال
محی الدین عبد القادر رضی الله عنه فقه وکمال
جلوس علی سجاد الا وشرع طایر البیضاء محی الدین
رضی الله عنه فقه وکمال فقه وکمال
☆ علی البیضاء طایر عمر وروایه فقه وکمال
عبد القادر

از الحار
بسیع المشیخ فی محاکم البغیة شاکرا اما الدین تفتحه
بقدره البیضاء الارواح طایر کالعلم البصری الحسن
عمر الطریق البیضاء یوم من عصر ابی الی البصر
القطب المجلد الدین عبد القادر یمن رسل کافه رتبه
الا وشرع طایر البیضاء محی الدین صمد زمانه الی العود
العزیز الامیر الملک کانوا قبل حجاب فقه وکمال
وانه سلطان تقدم حبه شمس فقیه کل العظم
هو صاحب الفهم الذی خضعت قلوب البیضاء
از قال نوحه علی رقبه علی قبه جمیع کافه فقیه
جمیع الاولیاء وروایه بجماله بادیه فیه طایر البیضاء
رجل صباه جالب من صفات کافه کان من الایام
معظمه یعلم وکمال البیضاء فکله فقه وکمال
کابلیس اللعین الکافر وقریب القبول فی الدین
روحه النور طایر علی البیضاء جمیع فقه وکمال
ابی علی حسن بن البیضاء حربه فقه وکمال
محی الدین عبد القادر رضی الله عنه فقه وکمال
جلوس علی سجاد الا وشرع طایر البیضاء محی الدین
رضی الله عنه فقه وکمال فقه وکمال
☆ علی البیضاء طایر عمر وروایه فقه وکمال
عبد القادر

که ام شخص شده اند اجابت تبارک و تعالی که این سخن
 مادل و بلاد و نوچین بی بی بیستیم که بگویم که هر چه
 و مقام امانت تن از اولاد حسین علیه السلام نشو
 در مرتبه بر این نام او سید عبد الله در شد و بهر
 بود و گشت ابو محمد و نفوت و عظم و غمت و غم
 حضرت امام حسن علیه السلام و سید بن عباس علیه السلام
 فرمود که فرزندان محمد آلین ابو محمد سید عبد الله و در ما
 سینه ظاهر شد است و در این سینه چون سینه
 ☆ در سینه المنتبه الی و سینه سینه انت قد سینه
 آورده اند که حضرت فوت عظمی رضی الله عنه و در
 بر یک است و سینه علی بن ابي طالب علیه السلام سینه با سینه
 مشغول بودند و سینه که ای فوت عظمی هر یک سینه
 و سینه که بروی سینه این قدر از دو سینه نو که سینه
 نهادن پای بر سینه سینه که سینه که سینه
 صنع قد میک علی و سینه لیا علی بعد از آن حضرت
 و سینه امتثال امر نمودند و امیر مبارک بر سینه سینه
 و جمع طبقات لیا لیا قبول قبول نمود قول که سینه
 ☆ و اما آن کشته رضی الله عنه المنتبه الی و سینه
 بول و که سینه لیا علی سینه سینه که سینه
 سینه او و سینه که و سینه و سینه حضرت سلطان

رضی الله عنه چنان بود که هر کدام مبارک حضرت را
 بر زبان که سینه سینه سینه و سینه سینه و سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 فرمود که ای فرزندان من که سینه بعد از این زمانه که
 نام حضرت و کمال نام هر سینه او سینه خواهند رفت
 از آن باز حضرت رضی الله عنه ترک جلاله کردن و
 داشته این را و ایل حال بود که هر کدام حضرت رضی
 عنه را بغیر ضویر اند فی الحال سینه و سینه سینه
 جان مردم بغیر ضویر فتنه و ادب می داشته اند
 جبه لیا بعد و در وقت سینه سینه حضرت رضی الله
 فرموده که سینه این سخن سینه سینه سینه سینه
 از درگاه آل سینه فرمان که تو نام هر سینه سینه
 نام هر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 آنحضرت را بغیر ضویر بر زبان را سینه سینه سینه
 حاصل شود هر که در مبارک خبر سینه سینه که سینه
 سینه سینه و هر که سینه سینه سینه سینه سینه
 آنحضرت را که سینه و سینه سینه سینه سینه سینه
 امیر آن سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 نام سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

پرورد آمد عیسی چون این معانی را بفصل
 پیغمبر صلی علیه و سلم و علی اکبر اعظم و لایزال
 اکرام المکرم اقرار نمود پیش حضرت محبوبه فاطمه
 زهرا علیها السلام و درین محبتی در صلی الله
 و آله و سلم المنقبة الرتبة عشر فی حب و کویا سینه
 الاعظم در رساله حقیقت الحقایق مزارند که سوره
 بسط در دریا غرق شده بود و آن سوزن محبت
 مرتبت حضرت خوت غفر الله عنهما و عیسی
 کرد که عتقاوس نیست که ترا قدرت آن است که
 بسیر این باز و ای آنحضرت رضی الله تعالی عنه
 برو بهر بجای آمد به آن پیر زن بجانده رفت
 بهر نیافت باز الحاح و زاری گفان بملالت
 حضرت غوثیه محبوبه بسینه دوی برخاک نهاد
 زاری فقر نمود حضرت غوثیه مقدسه
 بهر قبه فقه پیر بالا کردند و فرمودند که بهر بجای آمد
 درین مرتبه که سوزن بجانده رفت بسیر حاتم
 و آنحضرت رضی الله تعالی عنه دوی نیاز محبتی نیاز
 محبوبه بکاه حضرت حبه شانه آورده موسی علیه
 و آله علیه السلام که سنان غرض نمودند که جز آن زن
 بود بهر سبب که دوی در آن حضرت خوت شد که

تورست و ده در مرتبه اول خبرای متفرقه او را که
 آورده جمع با خسته مرتبه دوم حیات و دم مرتبه سوم
 از دریا برد و دم بجانده سوزن رسیده حضرت
 زهرا علیها السلام عرض دیگر نمودند اهل عالم را یک حرف که بود
 با ختمی که زمان وافی بر ملکوت را خوت از این
 بلا نهایت و طرف بعین جمع آورده خسر اجساد
 کرد حیا بخشید و بجانده رسدین یک تن پیش
 ناخبر و بجانیش دارد و فرمان از رب العزت عیسی
 رسیده در عرض آورده کی خاطر هر چه بخواید بخواه حضرت
 محبوبه رضی الله تعالی عنه دوی بجا که غرض نمودند که
 الهی که مخلوق خواست خود پیش در غور من بخواهد بود
 نو که خالق در غور خود عطا کن حکمت که در هر کوه بهر
 نظر تو فتنه لی کند تو بر نهی که نظر تو فتنه طلاق کرد
 غوثیه محبوبه رضی الله عنه گفتند که اهل درین دین
 نفع بهر مال است از آن که کم کن که بعد از من تیر بهر
 حکم از حضرت عزت حبه شانه شد که سبب تو در یاد
 و ناله مانند آسمان سپید که بر ای امیر آسمان خواند نفع
 تو است و درجه باید که کویا سنی سبب فتنه خواند سبب
 آنحضرت رضی الله عنه با دین تمام بهر سبب که
 الهی بفرمود رسیده سبب که الهی بفرمود

آنحضرت صلی الله علیه و آله کنایت از آن سبب المنقبة
 سبب عشر فی جعله الامانت ذکر آورده اند که در
 راجب و دختر شوله نه شوهر خوشبخت و اهل
 آن عورت نزد جناب فیض ایاب حضرت غوثیه
 رضی الله عنه فرماید که آن آمده عرض نمود از آن سبب
 بوقوع غم آید شوهر من چو که طلاقم دهد فرمود که ازین
 فرزند نرسیده نصیب شود و شوهرت طلاق ندهد آن
 در خاطر آورد که آنحضرت برای من بدرگاه الهی عالم کرد
 و از خود منیر مانید تا این حرف تسبیحی خاطر من فرمودند
 بار دیگر فرمودند زود برو خانه خود که همه فرزند دختر تو نرسیده
 شده اند عورت بخانه آمده چسبیده که همه دختران سبب
 گشته اند با الله تعا و توجه محبوبه رضی الله عنه المنقبة
 عشر فی تخلیقه الارواح من فقیه ملک الموت حضرت
 شیخ ابوجسین احمد الرفاعی یافعی منقول است که روزی
 یکی از خاندان جناب فیض ایاب حضرت غوث الثقلین
 محی الدین ابوجهم سید عبد الله کلبی را رضی الله تعا عنه
 شد خیال او پیش آنحضرت محبوب سبحان غوث
 رضی الله تعا عنه خرق و فرغ بسیار نمود آنحضرت
 العالمین بعد از الله تعا بهر اکرام در مرتبه شریف

عالم طین ملک الموت یافتند فرمودند یا ملک الموت
 شمس شخصی فانی ما ماضی ان هم فوت گشته روح را بن
 ملک الموت مضائقه کرد که من با الهی جانهای منده کا
 قبض میکنم و بدرگاه الهی میبرم بی امر الهی بشما میگویم
 آن بیدارم حضرت غوثیه محبوبه رضی الله تعا عنه
 فوت فرمودند که چون ما میگویم باید جانها را در راه
 بهر نوع قبل از ملک الموت بکشد پس طوکر داشت
 در وی تمام ارواح که در آن در جانهای منده کاند
 بود بدرگاه الهی میبرد آنحضرت صلی الله تعا عنه از فوت
 آن زبیل را از دست ملک الموت بزور گرفته ایرواح
 بشر و غیره را سپردند و او میگوید که در آن روز هر که مرده بود
 زنده شدند ملک الموت بیاورد پس حضرت اعلی فرمود
 و تسلط جوت حضرت غوثیه محبوبه قبل از آنکه مرده
 واقع شده عرض نمود از حضرت جلد سبطه خطاب
 یا ملک الموت فوت غوث شمس محی الدین سید بقا
 محبوب من است برای خاطر دی جانها را در راه از راه
 این مرتبه است گشتند و تمام ارواح از دست او می افتد
 تعا عنه و از راه المنقبة اسبابه عشر فی استغاثه
 اسناد که بر من جناب مرا از آنکه روزی حضرت غوث ام
 رضی الله تعا عنه خادم را پیش خوانده خود سید که

این سبب کفر است و نه که با عشق خادم پیش آمده باشد
 بدو و پند سیر و پند این سخن ای دانش جو
 عشق که لبت نازیده است بر دند فرموده که با او
 مغایره در حق عظیم بود و سخن گرفت و آن کینه
 خاکستر شد است خادم این کیفیت در نجاش
 محبوبی است که تعانه رفته عرض کرد حضرت غنی
 در خدمت علی علیه السلام که در آن است جافه شده
 را از عطر تبار کردن خادم آید که آن جالت بوط
 کرد و به از بستی بسینه که حقیقه رجوع بسال
 نیک کرد یکی ایشان کی از سیف کرده هر دو کی
 مقام رسید باز گشت بت شهبوران که دیدن
 باخته در یاجی پیش سکنار حمله گشته غرق بودند
 بی خبر از بخود آمد و کنار باید و است که بسینه
 از بستگان و حضرت حضرت بساوت حسینه زاده
 نشان از آنرا داده حضرت محبوبی است که تعانه
 میکنند و سینه که محبت مقدس غنی محبت
 الله هر سبب است با هم نموده اند و محبت با هم
 مستطاب به اند و بخود خلاف اجازت و
 مشرف شده اند و لکن حضرت مشرفه قادر است که

بسیم فرموده که این از قالی کمان منی بسک طاق
 و ششغالی المنقبه اثنا عشره و موجود لا کبر
 عطائه از فرموده اند که شیخ علی بن محمد الحمر
 عجب جلال بود ملک و مال و شوخی زیاده از دست
 ولی عفتش نهشت بنابر این همیشه بن علم متلا بود
 مدبر خدمات مشایخ زمانه خود میکرد و این به کار
 وی با جانب مقرون گشته و در محبت وی بوی بار
 داده که حضرت خورشید عظیم رضی الله تعالی عنه که صاحب
 در تبه محبوب کمال حضرت ایشان رضی الله تعالی عنه
 مسلم شده اگر در خدمت حضرت ایشان بزرگوار
 ایشان فایز بطلوب و خوشی البته او بدین نشان
 تمام سببی ابتدا و شریف ای شده بعد و در زمانه
 رحمت بر شرف محفل شریف حضرت رضی الله عنه
 گشت قبل از آنکه چهره التماس نماید حضرت غنی محبت
 الله تعالی فرموده که در خدمت ندی نیست کی بسیم
 علی مذکور در تمام عرض نمود که اگر در خدمت فرزند
 جز بقدر تعجب میبینم هر چند که از تعجب عاریم چون
 حضرت مجنون بسیم میدوید که با خود فایز
 به یکس از در محبت الهی از خود و خالی اندامه فتنه
 محبت این در که تو ملجای ماوی به کس بر گشته کن خاطر

فرمایم پس حضرت خداوند غوث عظمی الله تعالی
 عنه برکنش خاطرش را کرده فرمود که بسیار است
 بر پشت باب یک نفر منم با بوده تو عطار و در اینجا
 نمود بوقت رخصت فرمود که اگر خاتم نقره در او بکن
 سقیه محراب الدین خواهد شد شیخ علی عرب چون بگویند
 رسید حکم قاور خمار غوثش جاسد شد و فرزند بزرگ
 قطاب فت خود گشت و گشت جلیلهای بسیار
 گشته و کثرت از تصنیفات و خصوص حکم فتوحات
 است آنهم طراوت نظارت جمیع الهی که در او ظهور
 یافت هم یک شجره زوریای وجود و با وجود غوث
 غوث عظمی قدس الله سره اگر ما و ذوات خدایه عزوجل
 شیخ محمد عیسی است که را با نوری میویند که در او
 هست شریفی و جوهر جوهر گشته کی صفت علم بود که آن
 شیخ محراب الدین ابن العربی بود و در انصرف صفت
 اتم عنایت فرمودند این حضرت سلطان الالباب
 قطب القطب مفتی من لافان شیخ محراب الدین
 الا عظمی ابو محمد سید بغدادی سید عالم موسی
 و دست رضی الله تعالی عنهما بودند و مولف صلی الله
 تعالی علیه السلام میگوید که حضرت غوث عظمی رضی الله عنه هر دو
 مذکور نام و کمال داشتند و شیخ ابن العربی را بر سید

ازان جناب سلطان سید شیخ البرزخانی چنان
 و نوشته عالمی را که گویند که چون ابن عربی متولد شد
 خدمت حضرت غوثیه محبوبی برپا شد که الله تعالی
 تا منظور این جناب علیه مرتبت گردانند حضرت غوثیه
 رضی الله تعالی عنه بروی نظر فیض اندر کرده فرمود که
 لبت طرفه مروی بگذرد که در وقت خود زمان خواهد بود
 بهر یک و لبت لبت تا زمانه من بماند کرده
 همه ظاهر و آشکار خواهد گرد شد آنها که خاک را بنظر
 کنند هم پیک لافه را در رتی بها کنند المنقته الی
 عشرون حیاء البیض المشوی اخا منقول است
 حال بعضی سفار حضرت سلطان محبوبان غوث
 سید عبدالقادر گیلانی رضی الله تعالی عنه در شهر طبرستان
 که فرمودند شخصی بعضیهای مرغ بخت بر شخته نموده بود
 حضرت غوثیه محبوبی رضی الله تعالی عنه بعضی از این
 فریده و در خاطر مبارک گذرانیدند اگر آنها را در این
 نمر بخت لبت بجان در آورده برادر سیکردند حضرت
 غوث عظمی قدس الله سره اگر ما شریفی گفتند
 و جنبش آورده پوبست ازان جدا گشته و بجهت برادر
 و برادر از آن زمان این طرفه واقع در شهر طبرستان
 صاحب لایت لشکر را در خاطر خطبه آمده بخت

عالم نبوت رضی الله عنه گفته فرستاده که شما درین
 ماسا فرید و کبیرید که در ملک بالقرف یکینه حضرت
 العالم رضی الله عنه تلافی در جانش فرموده که مالک ملک
 عبد سلطان است القرف و است چون یک عین
 جانت خواهد کرد از توجع عذر نخواهد شد همانا چون
 جوید و در سید فیاض روح حاضر شد جان او را
 شریان که که با هم برست و جهان فیه که هرگز بر
 النبیة العشرین فی وجود شیخ الشیخ شهاب الدین
 وردی من عطا الله از شیخ عثمان سید دی آورده
 مشکوچہ شیخ محمد بن عبد الله سید دی که در دست
 خوشه محبوبه رضی الله عنه آمده عرض نمود که حق
 و تکان این عاقل را مال دولت بسیار عطا فرموده
 فرزند است امید را آمده که حق تکان از توجع عاقل
 فرزند عطا فرماید که مادر دنیا و اوقات شبه حضرت
 سلطان محبوبان خوشی التقلین قدس الله تعالی
 سوره از حق سبحان و تکان مل شان الله سبحان و تکان
 بار بار از فرزند نریه عاقل شود بالفیض
 که در نصیه فرزند نبوت بهمین سبب نبوت سواد جواد
 حضرت خوشه محبوبه رضی الله عنه خرقه مبارک فرمود
 از سربار کشتید بطریق وارایانید عرض کرد که

بر کما حق علیه علای قبول شود خرقه فقر تو شوم درین
 روح بر فوج حضرت مصطفی علیه الصلوٰۃ و التحیة
 آن برین از هر گرفته به است مبارک و شیش حضرت
 مقدس رضی الله عنه پوشانید از فرموده که ای
 من العالمی پس نیاز است حضرت خوشه محبوبه
 بر عرض کرد که یا قبی در بکار تنها بوم حال جان
 آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم بر سرین سپاه
 میر فوی است این عورت اطلب حاصل کرد و در
 که از آمد که دعای قبول کردم عورت سپاه فرزند
 حضرت خوشه محبوبه رضی الله عنه تکان بارت داد که
 مراد حاصل آمد چنانچه در همان ایام شد و بعد تمام
 توله نمود پس از آن سپاه در هر چه خرج پوشانید
 حضرت دلایا آورده عرض نمود که حضرت بشاید فرزند
 بودند صبیحه توله شد حضرت سلطان محبوبان قدس
 بر فرزند جلوه صبیحه توله این سخن فرموده بجهت تمام فرقه
 آن صبیحه کرده نظر مبارک بردی کرد و عاقل است فرزند
 نظر ظاهر شد و فرموده اینکه است این فرزند را نام
 الشیخ شهاب الدین عمر بنام و عمر این در از توجع
 فرموده وقت گذشت بروان بر سر خود و پستان
 خود انداخت بسیار از مریدان او شل محمد و شیخ

ذکر ایستانی و قاضی جمیلین ناگوری و سنج سیدی
 قدس سره و کما یسر هم شده شد و اما که خاک از پیر
 کنند هم سبک لا و در بی بها کنند شکست
 یک خزان خوانان صدق از یک شمره هم صاحب
 ☆ المنقته الجاویه و عسرون فی خوا اعرش الخلیفه
 آورده اند که بجزی هفت و نه هر چه پیش خلیفه
 آورده بود قیامت هفت و نه بار سنج بود خلیفه
 قیمتی آن تسبیح نه بود تا با جوهرش و خانه گرفت
 در نهاده جوهرش در خانه قطب النیات معجز بود
 حضرت غوث عظیم قدس سره و کما یسر هم شده شد
 شریف شد که تا جوهر هفت هزار دنیا و جلاله
 و پارسش را گرفته پس بر او چون خادم شریف
 امر عمل نموده و در بار چیده کار شده فرموده که پاره کلیم
 بود بجای آن بر و زاین جبر خلیفه و خلیفه و زین
 فرمود که بجز حضرت عالی مرتبت غوث عظیم
 بر دو سلام من برسان و یکو نظر قیامت که در چشم
 و شما که خود کردید انیمینی دو و چه خفت حاصل شد و
 با یکدیگر گفتگو کنند که با خلیفه و نه است که نتوانست
 و در نیم یک یا سبب خست و ذرات طبع و ذات با تبع آن

و زین بجانب حضرت غوثیه محبوبی رضی الله عنه رسید
 معاینه نمود که پیرین همان بار چیده در حضرت غوثیه
 پیش سینه بنوی از کلیم سبب که قیامت هفت و نه
 رسید نزد یکین بزرگ چنین بار چیده پیش کلیم
 فرق بود به بی ادبی فن به تسبیح بیام خلیفه
 خالی از حضرت نیست که با کمال برشته و خلیفه ظاهر
 از راه نزع سلطنت بر وزیر عرض نموده خود را با
 پیش حضرت غوثیه محبوبی رضی الله عنه فرستاده
 که رسید بقادر امان آبی که در آن خفت مار در آن
 بر مبارک نه میاید پس خلیفه بر سر او دست فرستید
 عزت آن حضرت رسید استماع آوازه نور و غایت
 با حضرت غوثیه محبوبی رضی الله عنه رسید مبارک
 بر آورده نظر بطرف سبب خلیفه کردند و نظر کردند
 او را بر آشته جای بر نه که آنجا عقل و دهم است
 کرد خلیفه از هر اس اسمعیلی بزرگ با خود گفت که اگر
 بر ختم همان حالت بر من و دید و بهتر است که
 بجز و کنم پیش بر خود که اینجا بود فرستاده و خود را
 عرض نمایم نزد پیر خود خلیفه رفت عرض اول فرمود
 نوشته و او که این را زین بر خود نهاده و خوبت که
 تو را بر پیش او فرماید کنی چنانچه یک از خلفا رسید

رضوان فدا نکند عظم را تا چهار شنبه است ^{مطلب خود}
 نمود همه فرمود که سید بلقا در بند و همو نکند و دیگر
 و او بجز و نمودن زیر بر جمال جهان آرای سید بلقا
 محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم شد و نمود و بعد از
 خلیفه جوانی که خلفای از سید بلقا رضوان فدا نکند
 و او بود و نیز فرمود که دلمی سید بلقا در بند است
 بلقا سید خلیفه تا یوس شته پیش بر خود و عرض نمود که
 بقیه پنج و تقا علیه سلطان مذکور است و دیگر او معتذر
 گفت چه علاج باز دقت همین فکر است که دیگر بفر
 شویم و بجا میقی حضرت فادیه را که خود را بفرست
 که بریم شاید که رحم بر حال بیان نماید بجهان که روزی
 نزد پادشاه عالمه سید بلقا عرض کرد که حضرت عالی است
 نکامی ای پادشاه که من بیک مرتبه سید خلیفه بجا میقی از آن
 فردا آمدنم غیر علم که در روز خود آمد و بدو شکایت کرد
 از فراق تو باین حالت رسیدم و تو چنین پیش کردی
 چیست بگفت که من باین جنت بجهنم آمدم که
 حضرت شرف فادیه را که عرض از تو جواب بدهد و از
 عالم غایب دین لیکن در چنین جای خود دعا کردی
 گفت مشغول محض بودم که غمناک گری بودم و در جواب

[illegible]

فرمودند آنجا شخصی سفید فکری خدمت یافت و بفرمود
یک تمان سفید فکری در سال بجهت او بیاخته بگذارد
چون بشرف سادات عالم تشریف فرستاد که در آنجا
نظاره کند اینک دست نابت و در کتب هم در آنجا
یک کلمه و حجره خلوت است چنانچه در آنجا حضرت
محبوبیه رضی الله عنه چند روز بکوت فرموده از آن
ان سفید فکری و بیکان گرفتند آن خدمت حضرت
محبوبیه رضی الله عنه بگذراند و در آنجا بپاوش بپایند
ظاهر آنکه حقیقت را بسج پاوش بپایند که
سفید فکری و بیکان را فدا دل خدمت بپایند بگذارد
و در آنجا خدمت نماید در آنجا این کیفیت سلطان وقت
بر سفید فکری متعرض گشت و آنرا از او بود چون سفید
نظاره داشت اعتراف سلطان بجا طریقاورد و گفت
دار که سلطان برین امر متعرض گردد با حضرت
کرد که با سلطان خیر از جلال قهرمان از مقام غرض
و بپایند خود را بر حضرت فرمودند که در کمر باید نمود که
و تو در خدمت نامیستی اینقدر خیر نیست به سفید فکری و
ساعت بمین مقدمه بر العرض حضرت بپایند که
در غلبه رفت فرمودند که بر نیز بپایند خود بپایند

کرد همان لحظه سلطان زیر بپایند موهله بپایند
پوشیده شد تا که بپایند بپایند سلطان بپایند
کلمه عظیمه شرف بوطن خود کرد که بپایند بپایند
از شدت خیر نشان و بپایند بپایند بپایند
ان کوهها و درختها نمایان بودند اثر پدید آمد
شد باز گشت انتفاقا در روی در راه آمدند از آن
ضعیفه بر کمر چه صوت دی داد بپایند بپایند
خود عرض نمود در ویش اعظم غم شسته او که در آنجا
بجواب برکت اعظم غم بپایند بپایند بپایند
نوازش آن ضعیفه همچنان کرد چه بپایند حکم شد
بر و روضه حضرت لایله علی مرتضی کرم الله وجهه
و آنجا التماس حقیقت بپایند بپایند بپایند
ضعیفه همچنان کرد که زیارت حضرت بپایند
ایستاده بپایند بپایند از آنجا بشارت یافته بر حضرت
بن و غلظت رضی الله عنه بر آنکه این را بپایند بپایند
همچنان کرد باز آنجا بمین بشارت بپایند بپایند
عمر بن الخطاب رضی الله عنه شد و نیز از آنجا بشارت
بپایند امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی الله عنه شد و از آنجا
نیز معلوم شد که دید که متوجه بروضه منوره حضرت بنویسند

مصطفوی صلی الله علیه و آله و اوصیاء اولیاءه
شوی التماس تنها استغفار احوال بسجود کنی تا
آسان کرد و بعد از آن مقام نجیبه فرجام شرف شده
وزاری تمام کردن گرفت در عالم بلبل بحال حجاب
حضرت مقدس مصطفوی علیه افضل صلواته و سلام
شرف کردید عرض احوال خود نمود حضرت صلی الله علیه و آله
و سلم بجانب حضرت ایندی جده سلطان متوجه شده
الحی آن که ام از مقربان نسبت که چنین در جوار
اشا از جناب الهی اند اور رسیده باریک آن شد
محبت من موقت من از فرزند ان کی خطایش عفو
عظیم نام و پسید عبد نقاد و رست آن حضرت صلی
علیه و آله و سلم بسیار خوشوقت و شاد و شاد
و شکر حضرت ایندی دعا بجا آوردند فرما شد که
آن محبت هم است ناز براری اما میگویم در متوجه
شودید و پسید عبد نقاد و رگوید که از تفسیر فرزند
ضعیفه که در چون آن حضرت صلی الله علیه و آله
و اوصیاء و سلم بجانب فرزند خود حضرت غوثیه محبوب
الله عنه متوجه شده چنانکه آن حضرت صلی الله علیه و آله
عنه از را یکی شفا از مکان خود و پسید تمام شده

زیارت روضه منوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم عام
شدند و عرض نمودند که یا قیدی این فقیر کی از کس تر
فرزند ان بجانب حاجت قدم رنجیده بود و لایزال
کردی که بنده میسر نباشد فرما ان برادران حضرت غوثیه
یا فرزند ی تو محبوب حضرت خدای و فرمان رحمان
جانب است من که ناز براری محبوب من بکنید
بسیار ضعیفه معافی کن بنده خودم غوث عظیم
انفور عرض نمودند که یا قیدی تا بران خلیفه عترت
این بقیه که همه من سب که بنده فرموده صلی الله
و آله و سلم را پس شخص بجانب بنده ضعیفه و در قدیم
حضرت بنویه مصطفوی صلی الله علیه و آله و سلم افتاد
تمام آمده آن پیل را و اگر دارین معاضد حضرت
بنویه صلی الله علیه و آله و سلم بسیار خوشوقتی ارود
الحمد فرزند من پسید عبد نقاد و رتمام فرست محبت
تمام و کمال در پس ضعیفه را حضرت فرموده چون
آن تاریخ را نوشته و رند و خود دست و زده شده
چند روز پسید سلطان رفیع و رسیده فضل الهی اند
رسالت بنی صلی الله علیه و آله و سلم غوث عظیم
ملک چشم و پیغمبر و صاحب ولایت قیامت و خیر در

در گذار گرفت و گفت از سر نو بجهت من محبت یافتیم
 آن خلیفه از شما این همان است که خورشید
 در ملک غلامان حضرت مقدس قادر بر ملک کردن
 جناحه مادرش اهل و عیال او را بوسیله سفید یافت
 در قدم حضرت انداخت بسیار مهربان و لطیف
 نمودند و تقصیرش معاف فرمودند و همه در فرزند
 او مرید شریف خود را باخته و خلیفه او را
 خویش که شش ماه بر سر او گذارشته بود ظاهر نمود
 شما این بیایا بفانی کرده اند و عاجز گردیده و
 که تاریخ نوشته پیش خود داشت تاریخ خواصی
 یافت بود صلی الله علیه و آله و سلم هر که با او
 باز و نجهت کرد با همه ستم خود را نجهت کرد المنقبت
 و لغزش در فی تخلیص الله تعالی مرید من باشد
 و الا فخره میان عصمت هندی قاضی عماد علوی
 نظام ابن میان شاه محمد بن حضرت قدوة العلماء
 حضرت میان و جلیج الدین خلوی همه عیب
 میکردند که در بر آن پور متصل خانه من بنده و بی
 کمتر که زردار بوده بجناب مستطاب فیض صاحب
 محبوبه فی الله تعالی عنه عقدا و نده کی گشت

در روز شریف مبلغا فوج میکرد و طعام هر یک
 می بخت و دشنامی بسیار میکرد و کاه بر و کاه بر
 زفات او قبایل و دیگر طرف سالک جای سوزن کافران
 بردند و همه روغن بسیار آورد و بر ایشان انداخت
 اشک زد و هر چند بر سر او روغن می زدند خسته
 می نکردند ولی یک بر سرش سوخت قبلش ناچار
 گشته اتفاق نمودند که درستی که جوی بیابان است از آن
 دروان بازیم و رانند و ریشی صاحب را از حضرت
 محبوبه فی الله عنه در واقعه معلوم گشته که فلان بنده
 پیش فلان کسی یکی از فرزندان من است بکینه
 شرف شد و اخل بسبب اهل راوت نال گشته و
 نام دارد و بر اخیل داده نماز جنازه او را خواند و حق
 وعده برورد و کار است بر مریدین ایشان و بنا بر
 کار کنند و با میان سلامت بر مرید است ای برادر
 خواصی بعبقی بر روی پیش در دنیا و ملک است
 بالیقین باید بخانوار کرد و از اهل مشیت هر که او را
 مرید خواند آن قادری المنقبت الحامیه و
 فی ظم و لایته النی من ستمه العجیزه فی مقام
 بعثه الهی صلی الله علیه و آله و سلم در پیش عاقل

سیاحت سپهر گمان بشکری رسید که بجای فرما
 سلطان بنو توفیق رسالت حضرت مصطفی
 علیه السلام هم ترسیده زمان بخار بهی در روز عاز
 بر سر تالار فتنه غسل نموده و در روز پنجشنبه وادی کلان
 آن تالار بخت بود و در هر کسی علی قدر حال او کفتم
 زرد و شکردان و یک اند خسته بعد از آن دهن آن یک
 بسته حلوا کفتم بعد از آن فاکه با ذواح مالک
 رضی الله تعالی عنه داد و در میانهای بقعه و غراب و حمله
 جعفران قسمت به بخور و چون آن در روز آن
 این معانی کرد یکی از آنها را هر یک این سندی
 است که شما میکنند و گفت که پیش از این روز
 بعد از خداوند تبارک تعالی از و یک پس نزد که تالار
 روز او را کما میاید و بنام او جلوسیم هم هدیه
 نام شریف آن بزرگ چیست گفت نام شریف او را
 از کبار مامورند وی خواهد گفت و شیل و هر یک
 مابعد غیب نام آن بزرگوار نمیکند چون روز عاز
 غسل خواهم نمود وقت که بر سر خیمه ایتم گفت نامهای
 بسیار است پس در چهارشنبه آنها را تالار یک ایتم
 در و شیل کبار نهاد نام آن بزرگوار است و هر یک

خود را کرده بودند بزرگ است در بند و شریف است
 و مولدش کبار است نام و شریف محمدرضا علیه السلام
 است و او را بقوت عطا و قطبانی و غوث مجیدی
 و محبوب بیجا و محبوب غوث الثقلین نیز یاد میکنیم که
 از منش بار خسته بختابین دریا و اردشیر بود و در
 که اگر روز پنجشنبه این بر سر نکند برید هرگز صبح جای
 و سلطان را بر شمع غایت اندام و حکم را می نمودند
 از آن روز تا این وقت پس در پنجشنبه و حفظ او
 غوث الثقلین از نامش نشد و حکم صبح جای برماند
 اندرون متعجب است که گفت که سبحان الله تکلمه بفرمود
 علیه السلام و در میان هر یک و لایب حضرت
 رضی الله عنه در میان محیط گشته که این یکی از منتها
 نبوت است و با خود عهد نموده تا من این همه درم را بشمارم
 مشرف سازم از بخار و درم آن مردم بگفت بعد از آن
 شخصی است که از این همه بزرگتر است این امر کو در
 از بزرگی او است گفتند آن کدم است و شریف گفت
 محمد صلی الله علیه و آله و سلم است که بعد از آن بزرگتر است
 الزمان است بعد از آن بجز حضرت محمد کانیات و شریف
 محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم کمال و در دوزخ

درویش از خزان شهر به بدن قوی آمد و در حق و تقوی
 جهان دار و است که در زندان آمده بفرمان بکار کرد
 و عملش خوب بود و مکر خون فلان جنس است بکار او
 نبل از رسیدن موجود مردم از خدمت آنها بفرمان
 و جلها در خیر و نیما از طلا و نقره بخت است بکار او
 محرم نزد همه لایط بطلان فرموده در پیشین
 مقال مکرشته تا پیش چون وقت است بطلان
 در خطر آورده وین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
 فرزندانش جنین صاحب قریه و کالیست افروخته
 بر زبان رانده و شرف اسلام مشرف گشته و خدمت
 گرفته است بکلی که در روزی چند بی نیکیان رفت
 بفرج باید ان بنیست خانه دان نبوتش کم نشد
 ☆ انبا بعد و بعثت در فی افراس که بکلیل الاله
 زنده بیل آورده اند که این شیخ محمد جام زنده بیل که زنده حضرت
 سلطان ابو سعید بود و غیر رضی الله عنه بودند طرف جای
 داشت سیکوئیه که بر سر او ریش و از سبکی سبکی و از
 بشهر تفرج کنان سبکی بود و در هر که میرفت بطلان
 انجا گفته میفرستاد که بخت خوار که است مرا بکار او
 او که نه شیخ خود را میکند ارم که کار خود را میکند هرگز که

که این سخن شیخ میرسد به وقت ماده کاوی میفرستاد
 خوار که شیخ خود میبافت ظاهر کسی گفت این شیخ
 طرف بعد و شریف پس میباید که تا صاحب انکار
 بهم در یابید شیخ گفته اند به میرم انصاف شیخ او
 طرف بعد و شریف شده بودند همان روز حضرت غوثیه
 میباید رضی الله عنه به بکار و شریف فرمود که شیخ
 جام برای ملاقات حاج آید بر شریف سر او است بکار او
 برای شریف که شریفش میجو و تیار دارند تا چون تقاضا
 کند بفرستد شیخ در چند روز بعد و شریف رسید و در
 ماده کاوی و عین کباب پس حضرت مقدس غوثیه بخت
 رضی الله عنه شخصی بفرام او بخدمت حضرت غوثیه
 آورده بود و فرمودند که تا برود و برود و شیخ عین کباب
 چون این سخن شیخ رسید و عین کباب گفت که در آنجا
 اینچنین نظر نمائید که حضرت عبدالقادر گیلانی که در آن
 صولت من قبول نمود حضرت غوثیه غوثیه بخت
 فرستاد چون جنین شیخ هم جام در خاطر خود بخت
 غوثیه میباید رضی الله عنه را معلوم شد بکار او
 او که و بموجب الامیر عالی بود و بکار او و شریف
 ماده کاوی شیخ خیر خود را بکار که است ماده کاوی و بکار او

آنحضرت رضی الله عنه از عقب شیر خفته و قن شیر را از
پایه باره کرد و نه سال شیخ گفت که در راه مولی تکلم
شاید شیخ آنحضرت سید بنده انوار در دست و بر
فیض و نعمت و تربیت امتیاز یافته از جملة سلاک
آنحضرت رضی الله عنه منسلک شد و شوک درگاه میر
شوق و نایب قربانی که بر شیران شرف دارد یکی
درگاه کولانہ المبنیة الباقی و لعشرون فی صول
جم غفر من انفاق الی الملی بنظر من الغوث المطلق
و در ده اند که در ویشی در محل شریف حضرت غوث
رضی الله عنه در گذر بودند بخت عالم بر دست
رضی الله عنه عرض نمود که یا سید هر روز این دایه عالم
عطا با معاینه کرده میزد و در از وجودش نفی می
بسخاوت از حضرت ندیم حضرت خداوند
عظیم ماضی الله عنه بخداوند خود فرمودند تا یکصد
کپان از فضا و عسات را جمع کنند و فضا کس از آن
طرف رست و فضا کس از طرف حبس است و در بعد
حضرت غوثیه محبوبه رضی الله عنه نظر رحمت الهی
فی الغور کردیم را بمقام حوالی همی رسانند چون اندر
حالت معاینه کرد و گفت امروز بنفقد سخاوت و فضا

بسیار گشت که این کار کند که چنین طایفه لایق دیدار
عجب نفی بعد چه اینکه بیک نظر صمد و راه سید گشته
ات بقه و اعشرون فی جمع بمولایه المعصوم و اند
حضرت سید السیدین عالم المنقین عالم النبیین محمد
بنده علیه السلام و سلم طرف نه حضرت سیده انبیا علیه
رضی الله تعالی و زری تشرفی نمودند و قری اردو کشیم
حضرت خاتون جنت فرستاده بود از بخش قتی نفی
فرمودند آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم و تمیز نشنودند
ناجیه قرصان بد به نر جون حضرت امایین معین
شریفین عالم بحسین رضی الله عنه در انوار
با یکدیگر بازی میکردند حضرت نبویه صلی الله علیه
علیه و آله و سلم بر امام حسین شفقت و عنایت فرمودند
چنانچه حضرت فاطمه الزهرا رضی الله عنها آن شفقت
کرده در خاطر آوردند که در یوقت آنحضرت سر را می
امام حسین در بغل گرفته عنایت میفرمایند و ثانی
از دور دیدند و او را تا بوقت فطیحه ایادین سید
حضرت سلطان الانبیا صلی الله علیه و آله و سلم از آن
بر خطه ایشان مطلع شده فرمودند که یا طاهر در خاطر
چنین رسید که تو چنین در باره امام حسین مانتفا

در ماده امام حسین چه راه که دست خاتون قیامت
 شد الله در تو علم حضرت نبوی صلی الله علیه و آله
 فرمودند که هر که بخواهد من را بجای از دیگران عزیز نماید
 معلوم کند که من از اولاد امام حسین می خواهم
 که هیچکدام در یمنین نصیب یقین مسکین بود و نیاز
 نخواهد گرفت آن نه تن زین العابدین بن محمد
 و جعفر صادق موسی کاظم و علی رضا و محمد تقی و علی
 و حسن و حسین و محمد مهدی است بجز اینها این
 زمان و بی رحمان است چنانکه باطن حضرت سید
 نموده که امام حسن و حسین من است که از اولاد او
 تن نیستند باز حضرت سلطان الانبیا صلی الله علیه و آله
 بر حضرت زهرا علیها السلام فرمودند که کنون
 خاطر شما مشغول است که این نه تن از اولاد او
 گفت الله در تو علم فرمودند که باطل از من هر که بخواهد
 اولاد او پس سید بن طاووس را که جوید و او که از این نه
 خواهد بود و نصیب یقین است یعنی حضرت خاتم النبیین
 عنه و ملاحظه فرمایید خونیست فرمودند که اگر شخصی
 دارد و در خاطر او باشد که همه تر که نیست و باید هم
 هر نه را ببرد که منوفاست و همه تر که نصیب یقین است

بر هم برآید درین عجب عالم این کلمات بی خودی و خطره
 فرمودند که حب کلمات بر نه امام در زین شریف حضرت
 محبوبی رضی الله تعالی عنه چگونه جمع شود و نه
 فصل دین نبوی بن نبی الله و الفضل لفظی است
 انضایل آورده اند که حضرت سلطان الانبیا بر آن
 صفیا محمد صلی الله علیه و آله و سلم نسبت داده اند که
 امام حسن و حسین و امام حسین که بر او نه امام اول
 فرمودند که بیاید یا امام الامام و امام حسین رضی الله
 عنهما فرمودند که بیاید یا امام الاتیمه انگاه حضرت امام
 رضی الله عنه عرض کردند که یا ابی ابراهیم الامام خوانند و در
 امام حسین یا امام الائمّه خوانند و درین چه است فرمودند که
 ابی عبد الله بحسین امام آمد نیست و از پشت شما یک امام
 تا شمس سید بن طاووس لغزش محال است که نیست و بگویم که
 الاظیم بود یکی عظیم قطاب عالم و خیات عظیم و محو
 و در وسط قرن خاص ظاهر و در رضی الله عنه افاض
 نصیب می آورند که وقتی سید سلیمان خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله
 ذاک و سلم پشت زان مبارک امام حسن رضی الله عنه بود
 ایشان عرض کردند که با جدی بر پشت زان مرا بگذار
 فرمودند یا دولی از پشت فرزند می پدید شود و مرتبه او در

چنانچه تشریف من در میان بنده صلی الله علیه و آله و سلم در حدیث
 عنه نقیاً آورده اند که روزی بر منین نام حاجی بن محمد بن
 حسین رضی الله عنهما و خدمت بر غفلت بود که حضرت
 بنا و صلی الله علیه و آله و سلم نسبت به آنکه میر به حضرت بنوه
 مصطفوی صلی الله علیه و آله و سلم نظر مبارک فرستاد
 ، حسین بنوه فرمود که اگر کسی بدی باز تو بادی به
 کنی مضر تو ندان که دوزخ است که فرمودت که بگو ای بنوه
 فرمود که حسین بن سبیل از لبش آواز ابطان جاریا
 بود و بدید بعد ازین روی مبارک بجزایم است رفتی
 حسین بنوه تشریف من الله عنه فرمود پرسید که تو به او مالک
 عرض فرمود که در مقام جوابه یکی بنکوی بنوه فرمود که
 علاقه در دل تو فرزند کی کریم الظرفین و صحیح حسین نام
 یاس و رحل ملو بماند و در بنام شصت یکی نام یاس شد
 و در نموده می آید و او حجتی شد که شانه دار است
 بر روی زمین و قیامت مسلم و عبید الله و ابن
 بنده رضی الله عنهما و اورثانی در فرزند من
 نشان ما و میان ما نعم صلی الله علیه و آله و سلم در حدیث
 عنه و اولاده لوطاً ایضا و مغفور محمد بن الزناد
 شیع محمد بن ابراهیم شهیدی و شد که عالم قدس

محقق بود از شیخ محمد بن ابراهیم بن فیروز اولاده که نور
مجدد است و غایت شیخی قطعی است و نه تعالیان
حیاته فرموده که این فقیر حضرت ابی العباس خضره
استماع دارد که وقتی بهر زمین ابو محمد الحسن المجتبی الزکی
علی المرتضی الوفی کرم الله تعالی و جنته جات با او دعا
کند بار باری عزت چنان که بینیم که از در تیر برادر می
بچین بر کز می زند تن را بکشت پس از آن که
مثل نما فصل و نزلت بشدند ای را بکوش حق بنویسد
و اولاد و محارود در تیر بکشد و در تبعی بکشد و در انجم
و فصل و شرف و آن نه تن مخصوص است آنهمه در جمع با او
چون با بود و غوث و غوث محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن
علیه السلام و نام ابو محمد سمیه بن القادر بن محمد بن
این نوید زانی شنید که ای برادر و من محفل شریف و
که دلای ابو محمد سمیه بن القادر بن ابی صالح موسی بن ابی
ما فی بر خواهد شد که بکینست با بود و او بدر کما بهت و
مبت جدی رب علیه الصلوٰه و السلام خواهد بود و غوث
الزمان صبح الله تعالیان الطول حیاته وید و پرب
فرمود ای شنید حضرت سلطان استاد و اولاد
غوث الاصفهانی شیخ عبد القادر که کثیر از شیخه

از آنوقت است که حضرت جدش امام نانی حسن علی بن
 مهت محمد صلی الله علیه و آله اصحابه و علم خود را نزد ایشان
 شریفین بن علم شریف شهون و در دیار کهن کج
 جیش جیو ویران جیو شهرت دارند و در دیار بوز
 بر و بیک شهرت دارند این نیز بیان قاطعه و
 بساطه بنویسند صوفیه صلی الله علیه و آله و صحابه
 که چهل و شصت و شصت سخن است و در این
 کردن نتواند که بجهت شهرت و سرحد تو است رسیدن
 سیادت و چنانکه بکرم لطیفین صحیح است و
 و جملہ سیادت و بعضی کما بر شایخ نوشته اند
 حضرت غوثیه محبوب سید عبدالقادر عبداللہ
 علیه السلام کرده اند رضی الله عنہما فیما در غوثی
 از بهر این منقول است که بجهت محمد و آل محمد
 هر سید که خدویش مالک شجره حضرت مشرفه علیه
 بلا وسطه سایر حضرت نخست از حضرت امام
 وزیرین العابدین منسوبند که بن سید حضرت بن
 جیبیه رضی الله عنه بطریق اربعه حضرت امام زین
 علی رضی الله عنه رسید است فرموده از آن محبت
 ابن فقیر از بعضی اکابر سیادت و افعال سیادت

هند از و از جمیع تنگاداران که حضرت امام سجانی
 خرقه خلافت و علم بنویس امانت و عنایات حضرت
 مرصوفیه رضی الله عنه و حسن امام الله علیه و آله
 برای حضرت غوثیه محبوب رضی الله عنه و در
 یا ابی العباس خضر علیه السلام پس بر سر کشتند که
 در عراق از ذریه طیبه عم ابی محمد حسن بن علی
 مرتبت و عند رکن استید عبدالقادر بن ابی
 رضی الله عنه کما عندها پیدا شود و فرما و فرما بن
 واجد و مابود و در رتبه امانت و ولایت چنانچه
 طبع خود لایت و نیابت نبوت مامویم و نیز مامور
 و همه ولایت محمدی صلی الله علیه و آله و سلم زیر قدم
 و سلام مابریانند و امانت و ابروی ریاست کونین
 حضرت غوثیه محبوب رضی الله عنه در دوازده سالگی
 تبرکات خلافت و ملبوسات نعمت امانت از
 خضر علیه السلام طلب کرده گرفته و پس از آن و اجود
 فایز گردیدند فیما محمد و آل محمد و شیخ محمد بن
 ابدری قدس الله تعالی بر در غوثیه خود میفرماید
 ای عزیز شنوی که میزان عدل و کف در دلیک
 سیادت بنی حسین دارند و در دیار از سورت

حسن رضی الله عنهما فقط خدا ایگان معظمت
 غوث رضی الله عنه بنده باقی این گفته را
 بران گفته و بیافان است اینست ما حضرت غوثیه
 رضی الله عنه در مقام ولایت نسبت تن فیض ما
 زیاده تر است و فاضله قنای است و فایز است
 عارفان گامی مولانا عبدالرحمن جامی قدس الله به
 بهای و رکبش و الهی و تمام احوال و ازده
 منسوبند سیاه که فضیلت اهل بیت را منحصراً
 تن به ندانی زیر که اهل فضیلت و کمال را
 بسیارند چنانچه حضرت سلطان الاولیا
 و همایون سید غوث غفر له شیخ الدین ابو محمد
 سید عبدالغفار و کبیرا چون محمد بن ابی بکر
 عظیم الباز و سید المنقبه سیدان فی
 فی مقام و را الورا سید الاولیا قاضی شیخ
 عرف کمر و سید کر قدس الله به و در غوثیه
 شیخ مدیح الحق الدین شاه مدرن شیخ علی
 الجباری قدس الله به و سید الدین که در حضرت
 از روی خطاب بغیر میگردند و تفسیری او و در
 در بان مبارک حضرت ایشان هر چه کشیدند از

قلم بنده بیکر بعضی از آن نیست که وری و شرف
 مانده و محاسن و نفا و مؤنه که قاضی به
 لازم در رتبه امامیه علیه عابدی و مثل غوث
 سید عبدالغفار و محسنی کبیرا رضی الله عنه و نسبت
 علمی به تحقیق و حسی که هم از قطب غیث است حضرت
 بنده بیکر سید او و سید با لا و سید از سید با قیادت
 در ولایت شانه خطیم و منتهای مرتب بل مناسبت
 از قطب غفر له فرموده و سید است و او را سید و برقی است
 تمام و را الورا و در آن کباب به سید است و
 و را الورا سید فرموده و را الورا بل منتهای
 مطهره حضرت است که از و بالا تر مرتبه نیست که او را
 بیکر که عین لایه محمد نیست و در نمای است
 و سید است که سید را الورا ظاهر شد و یکی به
 جنبه که سید سید اعلیٰ جنبه بعدی نیست
 که کماش چیم جنبه قبل سید جنبه سید سید
 الودیه سید عبدالغفار و کبیرا رضی الله عنه و بعضی کباب
 او و سید فی رضی الله عنه را گفته اند تا این سال
 و را الورا شکار شده و را الورا بنده مقارن نیست و
 زبانت که منزل نیست که از آن مکرر می آید

و حضرت غوثیه محبوبیه با وجود آن منزلت بنام قدس
بر قدم سلیمان علی الله علیه و آله و سلم انتم اهل بود
در پس عبادت و در پس فروتن علوم دینی و تربیت طالبان
و ارشاد مردان و تصرفات طاهره باطنی در میان
و دفعه نهم شده و تصرف و چایه حضرت غوثیه محبوبیه این
چار بیست و وضع رقاب با مردم با اندوی زیر قدم او
و تعظیم حضرت غوثیه محبوبیه را نسبت بجا انداخته
و جعلی بن قدرته و در موضع از موضع موقوفه ایشان
منه لو که میفرمودند تا جایی که نسبت محمدی صلی الله علیه
و سلم رسید بمقامت آن تصرف و ولایت غوثیه
رضی الله عنه قرار گرفته است حبس از شکی و او را
خانه واده شده و عرب محرم از خرقه خلافت نبوت
حضرت غوثیه محبوبیه مجرم خانه است این در روایت
مندان آنجا است و هم گفته اند که اگر ختم نبوت بر
دو جهان صلی الله علیه و آله و سلم کشیده بر سر این
آن بودی چنانکه حضرت مصطفوی به نبویه فرمودند
بعدی صلی الله علیه و آله و سلم به اینست که بعضی مردم بگویند
بدیع الدین شاه پنا را که معاصر حضرت غوثیه محبوبیه
عنه بوده اند خلافت واقع است ایشان معاصر حضرت

شرف جهانگیر محبوبیه بود و همه کلمات و رسوخین
شرفینس کرده در حجابی و بزرگداشت و خرقه از
و وفات ایشان سال شصت و هفتاد و هشت و هشتاد
ایشان شصت و هفتاد و هشت و هشتاد و هشتاد و هشتاد
و نه و اشدنونی خد سلطان المشایخ نظام الدین
محمد فاضل اندر ریت من و لکه سید رضی الله عنه
در سر پالکین موقوفه المشایخ جنیه بن مشایخ فاضل الدین
در مجلس مع مشرعی الله عنه و آورده اند که سلطان
نور نظام الدین ایلیا قدس الله تعالی تعالی تعالی
فادریه بهر منده اند و خرقه نیز ازین خانه واده را
درستان المشایخ نظام الدین قدس الله تعالی در
معه رسته سیه حبس مشایخ امارتین اسیر رضی الله
از فرزندان خداوند عالم سلطان الاویس خاتون الارض
و بهر خاتون تعلیق اسیر عبد القادر گیلانی رضی الله عنه
در پیش سلطان المشایخ فرستاده خام آه گفت که
سلطان المشایخ پرسید که عمر او چند باشد و چگونه معمر مانده
من بودم گیت من الله تعالی ایضا خدای تعالی در تیر کرب
پست جدی سیه عبد القادر رضی الله عنه سلطان المشایخ
ایشان خدایت گرفته اند ایضا بهر سلطان زنده

بیت میکنند میوان گفت که توسط حضرت سید علی رضا
 قنبر نشان باین منصب نشان فایز گردیده و تقاضا
 موقوفه نه نور معلوم میشود که روز عرضه است که پیش علم المله
 حرف جنبه تفاوت هر چهار خانوادہ داشته اما چون سید
 شده از دست رکه هم خانوادہ اختیار گردیده و سید الماس
 که ابوی حضرت علم المله الدین وقت از دست رکه سید ترا
 خانوادہ گردیدیم که سید هم خانوادہ که فصل شد و فوئده فصل
 قادریه است پس از خانوادہ حضرت سلطان قطب العالم
 غوث لاظم رضی الله تعالی عنه میر گردید و کلاه پوشانده
 المنقبه انت نیزه فلان فی سبب خاصه حضرت خواجه
 نقشبند من خانبه ازو یا شیخ عارف عبدالمنعم علی غوث
 خواجه بهاول الدین محمد بن محمد نقشبند بخاری قبول شده و
 که از زبان فیض بنیا خواجه خواجهی پرست شنیدم که او را
 قلندران بر نیسای عارفان صاحب کمال در بلاد شریف
 اقامت داشته نقل میکردند که وزی حضرت سلطان لاوه
 بران لاصفیا غوث الارض السیما غوث لاظم شیخ محمد
 سید عبدالغادر کیلا رضی الله تعالی عنه در عصر خود چنان مقام
 بالایی پیدا کرده بودند که کلاه فیض کلاه است بجا
 نشاید که هم عامه نموده نموده که از من چون یکصد خواجه
 که در مدتی چند می گذشتند و در بهاول الدین محمد نقشبند

دا و بسوت خاصه بنی فایز گردید و همان نوع قطعه آردی از غریب
 استحصل لغت مر خواجه نقشبند را از ان جناب فیض
 است که خواجه نقشبند نجفین بهرامت حضرت خواجه
 بهرامت نامت شرف شده حضرت امیر بعد از انکه شهادت
 و شهادت بهایستار شغل سادات توفیق فرموده و متوجه
 شان گشته لیکن تصور لغت سید هم در شهر تبریز
 نمیکرفت خواجه را نفوذ تمام و بختی تمام پیش سید بود
 حضرت خواجه خضر علیه السلام که از انکه ایشان پیش از فرستاده
 کردند خضر علیه السلام جوابش داده فرموده ای خواجه بهاول الدین مرا
 حضرت محبوب بنی شیخ محمد الدین ابو محمد سید عبدالغادر رضی
 عنه رسیده است بموجب شرفی رضی الله عنه از تبریز
 آگاهانم که بخیرت ایشان توجیه آید تا دو کلاه پاساخته
 در بنیان خیال با کمال جهان آرای قطب الاقطاب در این
 سید عبدالغادر کیلا رضی الله عنه مشرف گردید حضرت
 در کشتن چون افشایست از و بهرامت بطرف خواجه
 نموده مجروحید ان نقش در ظاهر باطل و منفش گردید
 نظرشان مجوس همین سید سینه حتی که در وقت
 بافتن سینه فی بجای کلاه ای منقوش گردید چنانچه این
 دیار شهرت گرفت بعضی از انکه از ان سید آید و نموده
 این فیض انقبضات عنایات از سبب است که

سید عبدالحق و کمال رضی الله عنه در حق مادر از آن وقت که از
خود ابراهیم ذات ماجد جنب الفانی را بهم و به شدت خود
به تقصید آن وقت است حضرت غوثیه علیه السلام
نفسه سزاوارست پس این است غوثیه علیه السلام
نمایند و ظاهر علی آن که خود را در حق آن وقت
نشان بفرمود حضرت غوثیه علیه السلام که نه که
نفسه کمالی است بر سیم بر گردنهای سید و لیاقت
دارند (مؤید آنکه) غوثیه کمال است و غوثیه علیه السلام
عنه پس غوثیه چون با او پیوسته ای در آن زمان
و اما آن میگوید قری علی عینی او علی بعد از آن و تولد غوثیه
سیدان تقصید نیز بهم مجرب است و غوثیه سید اول است
کلیت فروع یافته است و این است غوثیه علیه السلام
رضی الله عنه قدوة است و غوثیه علیه السلام
میرزا غوثیه و کمال الطایف از آن که در وی از زمان
شیخ مافسر الدین محمود غوثیه شریک است و غوثیه
و مافسر الدین محمود غوثیه شریک است و غوثیه
مافسر الدین محمود غوثیه شریک است و غوثیه
مافسر الدین محمود غوثیه شریک است و غوثیه

در دامن کوهای مجاهده و ریاضت میباید نه سحر و کماهای با
 امر الهی از پهلویا صحرای سبورت کرد و سپهر سارخ و فرزندین
 و لغت بل علی را پس همان پسات حضرت غوثیه مجوسه
 عنه بنور بلبل در فیت و در محفل اولیا فرزند که غوثیه و غیا
 جس بنجر در وقوع رقاب با اولیا بسفت کرد و این
 در این اقصا و خشت و سافت فخری از ذبل و در و اورا
 علیه الله و سلم و غفرقت که در و صلیک هند کرد و غیا
 انه در مولانا شیخ محمد جمالی سهروردی را پس العارفین را که در
 بزرگ معین الحق و ابن حشری هر حضرت قطب الاولیا
 الارض و السیغوث الثقلین سید عبدالقادر گیلانی را
 عنه در جمال و ریاضت و شیخ ماه و مفت و بود و در صحبت
 حضرت غوثیه مجوسه و در بنی غثه عنه و انواع صفین
 باطن از معیت ایشان بود و در تمام عمر غوثیه و غیا
 و بعضی میباید و مفت پال بوده و وفاتش پال
 پس به پال و دی اوده و سید و سهر و غثه که در کما
 سهر و غثه پال که مجلس حضرت غوثیه مجوسه و غیا
 عنه بر این شیخ گفتند که این و آن زنان که بودیم
 قدم مبارک کنیز تر بر چه رفیق جنسی می نهادیم هر چند
 معین الله و ابن حشری در و غثه و غیا و غیا

فیضی آن قول علی حدیفه غنی بجهان از افکار
 و بران المتقین سیه کرم بر سیه محمد شاه عالم
 قدس سره بهما مقبولی که ما است آن است زبان
 در مناقب آن حضرت ضعیفانه گفته است علم
 همون کی تب حضرت میران حسینی و ضعیفانه
 حضرت غوثیه محبوسیه ضعیفانه برده در مناقب
 آنجناب نیز بیت نیز خوانده صد حسنه افواجم در تذکره
 این و ام از که خواهم در نه این تو در است این محراب
 جود و روی کیال مجور نیاز و در جناب عالم مآب
 ابیات معروض میدار و خواه من بجمع خواب
 چه نسبت بنویزاده زما و در کران کم از ستاره
 کی تو انیم که رخ نویسیم و و نیز آید به باید که کنیم
 نظاره و توجا بگری که نوشاه بی نشانی در تو
 بجا گرد که تراکم نظاره بهمین خوشبخت عالم که
 در تو باشم چکنم چه چاره سپارم اگر اوزم بر بی بچه
 نسبت کنم جان که شد است در تو چهرین بنیوت
 تو بهیچ کس غافل نیست بری ز ما نم سر سید لال کشتم
 بسازین ملک و مومنه بانی بنیانی و شیخ نور دینه
 شیخ فقیه حسن قطبی در لطف فارسیه در دست
 خوانده من الحق و الحق حسینی در قدرت عالم حضرت

محبوسیه ضعیفانه در خواب سحران کرد و فرمود که سحر
 بشما با لاین کرم سر و روی اوم و شما را سیدستان
 حضرت غوثیه محبوسیه ضعیفانه در جنت فرمود که حضرت
 جیوت چهار سال بوده و شیخ اشوبه شهاب الدین
 بهشت دو سال بود و لم یقنه الرابعه و لم یقنه فی ایناره
 بنی علی هند علی علیه و اصحاب و سلم با المراتب و در
 چون حضرت غوثیه محبوسیه ضعیفانه در جنت قطعت
 عظمی رسید از حضرت اب الوت جل شانه فرمان در
 ای محبوب من جسد درجات که مایه قوت و لایت و کجاست
 بهند ترا کرم الا و جبهت نده است که از روی شایانم
 فرمایم ظاهر این سخن از روی متعال بوده به حضرت
 محبوسیه ضعیفانه عرض کردند باری عزت این بنده
 لطف و فضل تو هیچ روزی نیست خصوص در جبهت
 کنم که در شان جبه سلطان الانبیا صلی الله علیه و آله
 فرموده خاتم النبیین با فرمان در کسید و را بر جبهت
 کرد اجم و در سوسای انما عیبت بر انما ترسالت شتم
 کرد که باری عزت هیچ مرتبه بهتر ازین نیست که در میان
 و خادمان خود که خود را شتم صلی الله علیه و آله و سلم
 نزد جبه شریف خود کرم صلوات الله علیه و آله و لا و
 و جباری که با او در جبهت نبوت است که کنیم فرمان

رسید که ای محبوب من از من خبر طلبید که بهتر از آن
 هیچ چیز برگاه من نیست که منزه و بزرگوار است
 دلی احمد زشایم که من به اینست یقین دانم که محبوب الهی
 شکیان زجه شایم چه اسم چه نسبت المنقذ فی
 المنقذون فی ثبات البقی علی الصلوة و السلام
 فی عینی است آورده اند که روزی حضرت سید عالم
 علیه السلام در مدینه مطهره منوره در حجر
 شریفه خویش بعد از ای حاشا بقبوله بودند
 دیدند که علی مرتضی فاطمه از هر حسن و مجتبی و حسین
 و ابی طالب و امیرالمؤمنین و زین العابدین و ائمه
 شعلهای نورانی بر میخیزد چنانکه بعبه و شرف و جلال
 ز شعله و بکطره و یکشعله و یک طرفه علی مرتضی و
 و حسن و حسین آن ز شعله ایشانت گردند که از نور
 رین یک شعله عظیمه چنانکه شعله از بر نه شعله جدا
 یک شعله فیه یکی گردید آن مشعل مثل ماه تابان و روشن
 تمامی عالم ز نور وی منور شده چون از آن بر میخیزد
 گشتند در خاطر طایر و درنده که این سحر و جادو و شوق
 فرمان رسید با یکدیگر این ده شعله ای که دیدی نور ده
 جبین بودند از فرزندت حسین علی که بر یک با

طلعت خواهند نمود و هر که امام عصر خود خواهد بود و آن
 یک شعله که جد ابو و فرزند از احمد از اولاد حسن است
 بود که مناسبت سید بن داود و نقیض محمدر بن کنیت و ابوبکر
 و خطایش غوث الاعظم قدم قدم شده سید الابرار
 او در کیلان باشد و بنده و طلعت خواهد کرد و او را شاد و
 او تا قیامت بر عالم جاری باشد خواهد ماند و هر که از
 باشد به بیت سعادت و بی موت باید و شعلات و تابان
 خواهد بود رضی الله تعالی عنه و افاض علی بن فیه و
 جعفری را که این در فرزند و یکشعلی بود که نشانی
 المنقذ به ایست و دشمنان فی القیامه شیخ
 البغدادی قوله فرمود علی قیسه کل فی الله و در
 صوفی از صوفیان جنبه در رخت سید ابطال
 جنبه بغدادی رحمة الله علیه و ذکره که یکشعله و
 و اند و جنبه سیدی از ولایت کیلان خواهد
 و او به فرمود که قدی بده علی رفته کل فی الله و در
 و حبیب اولیا الله کردن خواهد پس بیست کشته و
 و کفر از قیام او نماید و در نه ولایت سلوک کرد و حضرت
 رضی الله تعالی عنه فرمود که آری سیدی از اولاد حسین
 کیلان در بنده و طلعت خواهد نمود و در روز حشر

و طعنا بهر بر پشیر کند سر خود را با جوش سرخ و
 ☆ المنقبه لب سینه و المنقبون فجعله لمرود و مقبول و مقبول
 غیاثیه آورده اند که در زمانه حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 رضی الله تعالی عنه یکی از اولیا مغرب کاه الهی حضرت
 مسدود بلبابین گشته و حالش چنان خوار و زاری گشته
 بگویند باز که در شرف افتاد و از باب آید پس آنکه این کس
 مرد و و جناب حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 اولیا کل زمانه اند که بفرمان گفته اند هر که این کتاب
 نور هم بکین قرین حاجت نیست و نام نور و روح محفوظ
 شقیق است و است کونیه که روی خود را بسپارد
 عالیا حضرت خواجه محبوب رضی الله عنه در کتبیه
 مذکور جای خود را پس آنکه مرود و جوش وی کنون غلبه
 بسیار شدی این کتاب است و باب بحضرت محمد علی
 کرده و منتهی شده و فرمان در کتبیه فیه علیهم السلام
 سببه نفس است و پس از این و غیره است و باب
 از کتبیه نام و سبب شقیق روح محفوظ نیست و نیست
 آنحضرت ع فرموده است بار الهی عزت تو را و بگویند و بگویند
 و مقبول و مرود و کرانی و بران این نه چنان و
 شد که این امر مقبول و مرود و کرانی و بران این نه چنان و

نخواهند من را نه و تو را نه من آنجا حضرت ایشان
 روی و چهره کردند و نام او را بنامه شقیقا و در نامه صفیات
 کرده اند باز فرمایند که در کتبیه فیه خطرات تصرف از
 بخشیدم که هر قبول است مقبول است و بگویند و بگویند
 نام ساعت آن شخص بر تر بود و مرود و کرانی و
 کردیدی و غیره کتاب مرود و مرود و جوش ای و مرود و جوش
 تو مقبول و المنقبه لا یعون فی ابدع امام محمد باقر علیه السلام
 سبب و نه عند جل لا و غنای فیه و در کتاب
 نور و آید و از ائمه باز و به حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 سبب رضی الله عنه و رجای خود سجاده مبارک
 بسیار و گفته اند که برکت غنای این سبب و بگویند و بگویند
 انیت فیه و انیت سبب و بگویند و بگویند
 که او در وسط قرآن فیه سبب و بگویند و بگویند
 من در سبب المنقبه الحادیه و لا یعون فی خیر
 من در سبب و الباء اعم فی الحادیه و من جهانیه
 جهان گشت قبول و بگویند و بگویند
 خواجه محبوب رضی الله عنه بوده که هر روز غلها میفرمود
 و از او کرده بگویند سبب و بگویند و بگویند
 سبب از جوها بخشند و بی قرین فی المنقبه الثانیه

فی بعد سارقا فضا آورد و اند که چون حضرت غوثی
رضی الله عنه از مدینه مطهره رجعت فرمود که جوانی در
مشطه نشسته و پنداده است که کسی بد که غارتش کنم بگویم
نزد وی رسید پرسید که تو کیستی و از او گفت منم سارق
از برای مال بدنامان بزرگوارم و بعد از آن حضرت را
نامه آورد و دید که سپاه سارق در دل آورده اند
و بزرگی می نماید عجب است که حضرت غوث الاظم فرمود
نیز از مکاشفه یافتند که در و سر ایشان افتاده
آری سمع عبد القادر و شواله الجال در و پای مبارک حضرت
افسار و از زبان او به تماشای برآمد با سید علی
شیخ الله حضرت غوث و غوث الاظم در پیش
بر حال ای رسیده مجتبیای از او پرسیدند و جواب
گفتند که این سارق را از راه ضلالت بازگردان
پس از آن گردان و یکی از قطرات باران بر میان
نمود که ایانتر کنجی بر رخ را لکان بخششی فایستی
☆ یک ساعت بوقت کربانی و جهان بخشنه المنقذ
والا یعون فی نجات فایستی بجوابه العبد و در سینه
المکمل و التکرار و و اند که فایستی زیاده کارهای تکرار
در اثنای این است نخست صفات حضرت غوثیه محبوبه

عنه فط صحت و بختی است چون ازین سرای فانی
بازم جا و بی رحمت نمود و او را در قیرون منکر و
پرسید که من بکدام وکیل صاحب بر سرل جوب است
عبد القادر فرمان ربانی در رسید که ای منکر وکیل من
الرحم فی فایست است لی محبت محبوبه عبد القادر
عنا و قیست بر نام و سید و بخشش در و شش و شش
از و باز آید قبرش را که در و اند فی القادر است
هر عظمت ایشان گشت است خیر و بر است که در
لشنتی چنانکه از کجاست آنرا که بشود نوح لشنتی بان
الاربعه الاربعه فی لباس العافیه ثم غلبه لبت
آورد و اند که حضرت غوثیه محبت بیعی عنه غنه جانها
و غیبس پرسید که گویند که آن جایگاه بدو نیاید
سینه و کیسوت همه بهشتا که از هر رخ فریده بود
و کیسوت بپند و دو یونیت مجتبی خدایت میفرمود
☆ منقذ است الا یعون فی فایستی در و در و در و در
حضرت غوثیه محبت بیعی عنه در و در و در و در
سبارت در و در که در و در و در و در و در و در
در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
نیاید چون از اربعین و در و در و در و در و در و در

ساخته اندرون در آمد و دور کالی بست و کالی
 باز چرخ طلا و دیو که نقره باز چرخ نقره و در هر کالی
 آورده بچرخان حضرت نموده دست افشایم کرد و
 آنحضرت پرسید که چیست عرض نمود که بجهت صاحب
 اعلیٰ بتنازل آورده ام فرمودند در کین که چنین
 علیه السلام در ناظر آنقره خوردن حرام فرموده اند همان
 شرمندار شده فرار نمود و وقت افطار طبعی از طعام
 استیاضه فرشته بر دست نموده آورده عرض نموده بفرمود
 اینست طعام ضایع است چنانچه برای شما بس از آن فرشته
 صحابیان و فرمودند و شکر الهی بجا آوردند المنقبة است
 والاربعون فی مدح آنحضرت علیه السلام آیه و توبه جبر
 استلام فرموده اند مثل غوث غفر الله عنه و نعم
 است بر کعبه و جهان حال همچو کعبه است و بده
 هم نخواهد آمد لفظا عن الشيخ ابو برکات الخزازی رحمه الله
 السلام فی حالت عن الشیخ المشرف البغدادی رحمه الله
 عن النفاذ الفخری عن الامام الخضر رضی الله عنه فی قول
 بصدیقین فی حجة العاقلین فی حجة فی حجة فی حجة
 بین ان اولیا کما استیلا برسانان مصطفیٰ صلی الله
 و آله وسلم بین الامیاد و ان حرف مرتب و لیکن

اسبارته المنقبة التامة الاربعون فی مناقبها
 لی آنکه که سوار کرمی از مدح بکمال فیض کتاب حضرت
 رضی الله عنه تامة است اسرار الاغصان و صادق الاضواء
 از این اشعار ممد کرده بود که خود رسیده و کتاب
 شریف شریف اوت است اسرار که در بنا بر موانع و جواد
 ناجیل سال این آرزو و میر شریف شریف بعد چند روز
 اراده روانه بطرف بغداد شریف کشته بعد و اول کتاب
 ستمایان نموده که آنحضرت ازین عالم فانی بعالم جاودا
 رجعت فرموده اند سوار کرمی کور را از عدم جلا این
 خوبست که خود را بکمال گردانند درین حالت شریف
 آنحضرت بروضه منوره مطهر مشرفه گردیده اند
 یا پس و شروع نموده اند که آنحضرت از مرقد مبارک
 شده و برینش کرمی تامة است بصدیق کرمی ان بیت و بیت
 نواخته و از جمعه و اصلاح حق پیاخته عید
 ارادتی بنما سقاوی سیری المنقبة التامة
 فی مصاحبه النبی علیه الصلوة و السلام آیه و یکتوب
 حضرت خداوند غوث عظم بر الله علیه السلام
 چون بیدار مطهر شریف فرمودند ما جمل روز و
 استاده و سوی مرقد مبارک بنویسد صلی الله

والله وسليم بن مارجات بنحوه شعره نوئی
 بهر بل هی که تو کله مثل الجبال لی کیز و لکن
 بلکه اذ عفت بجلج لبونه بل هی صغر نوئی
 قریب بچجر شریف حضرت مصطفویه صلی الله علیه و آله
 علیه که و صاحب سلیمان شعر خواندند شرفی طایفه
 روحی گشت از سیدنا نقبل الارض عنی وی تاشی
 و نه نوبت لاشباح حضرت فامه و دیگر
 بخطی بهاشققی شفتی بس و دوست مبارک
 مقدسه مصطفویه صلی الله علیه و آله و سلم طایفه
 حضرت خوسیه محبوبه مصاحبه نمودند و بوسید و بوسید
 و هم برین مضمون شعر مبارک غزلت و نظم فارسی
 اندیت روز یک غوث عظیم در مدینه شد گفته است
 مرقه سلطان نهیا سید لشیر جویدم که بملک
 روحم فرستم که بودایه با او و بر سید بر سید دی از
 برارض مرقه که بود بهتر از سمان این نوبت است
 بسیم باین عهد در حضرت شریف تاشی شاه صفا
 لخواهم زنی دیت مبارک که بومش کرم نصیب
 و خطا از گفتش رسوخا هر دو دست خوش کرد
 و از سوی نه قطب لای بوسید یافت کوهر از آن

و و کف زین بس کمال چیست که نه حج با این
 لغته است بنده محتاج فیض و کوی است
 رویش زیت انا المنقبه لعلی صلوته علیه
 و تهنه اربال الهی بسیم لعلی علی شمع سیدان
 نه سر رضی الله تعالی و در وقت خود بخوابد
 اهل بعد حضرت خوسیه محبوبه رضی الله تعالی
 نفیض که مدینه فتنه بعد از آن چیست فتنه بر
 دیند که مابین دریا فوج فوج نزد یک حضرت
 دسلام میدهند و دست بای مبارک حضرت را
 و من میدرم سوسوی دی و طرف نقبل ملک که فر
 وقت ز فاشد ناگاه حضرت خوسیه محبوبه رضی الله
 ویم بر سجاده بسیم صبح بطلا و نقره و توبه بود
 و وسط از قرآن اول لایان اولیا دهند لا خوف یوم
 بخزنون و سطرانی سلام علیکم یا اهل البیت محمد
 و آن سجاده را بر وجه دراز کشیدند سمان و در
 چنانچه تخت سلیمان علیه سلام بر او در آمدند آن
 تیر صفت است مقدم نمودند بر ایشان که که با
 و دعا و در آمدند ای دیار آن دی تو اضع کنان
 و کران مقابل سجاده بنود ایشان حرکت نهاد

حضرت خورشید محبوبیه رضی الله عنه رضی الله عنه
 بامامت نماز که از بدو آن مران منزهان نماید
 بعد از نیز قندار در با حضرت هرگاه تکبیر فرموده
 خورشید محبوبیه رضی الله عنه همه حضرت نشان تکبیر
 گفتند و حال آنکه عرش اعلی و هرگاه که آنجا رسیده
 سلامی که می گفتند و چون تکبیر خواندند از
 مبارک نشان نوری پس برآمد که میر سید
 و بعد از ادای نماز برودند دست مبارک بر خاک
 میخوانند اللهم انی اطلب بحق جدی محمد حبیب و خیر
 خلقک انک تقبض روح محمد و میر به لا ذلی لا علی
 تو به و ملائکه که میگفتند آمین پس در این وقت
 همه را بیدار عالم اعلی می آید که انبیا فی قدس حبیب
 بشارت است تو ای محبوب من که استجاب فرمای
 المستغنی عما و به الخیر فی دست شمس حبیب قندار
 بده المی غفر فی لطفه شمس سوره ای عمل میکند
 بکاشفات حبیب که روزی حضرت سید الطایفه
 ابو القاسم حبیب بعد از قدس در وجه در حبیب
 نشان خواندن خطبه سخی بر زبان ظاهر شد از خود بخود
 اختیار بر زبان حقیر همان نشان گذشت و لا

بی در این
 نبی قسری در خود را فکند و روزی از اینها منزهان
 صیانت آن متجلی است که در خواندن خطبه حبیب
 قدمه علی رقبته رود و چون خطبه تمام کرده جمعی را
 که در وقت شیخ را حاکمی خاص رود و ده اقامت خواند
 را در خود که مارا وقت خواندن خطبه کشف عالم
 بود پس معانی نمود که در وسط قرن شمس کی از قرن
 سید محمد بسین قائم انبیا صلی الله علیه و آله و سلم
 خواهد شد که غوث الاظم و قطب العالم گردد و عقوبت
 و موسوم بسید عبده لغادر و موله شاز کینا شرف داد
 مأمور گردد و بقول قدسی بده علی رقبته کل لی فی قدس
 من الاولین الاخرین پس ای صاحب ولائین من
 خاتم انبیا صلی الله علیه و آله و صحابه اهل بیت و هم
 خطره نیست که این در دین در حضرت پس جلوه او
 رنگ بده آید که ناگاه از درگاه کبریا جنت عظمه و سلطان
 بعثت که تار و رین کارگران جده که او محبوب ما
 و خاصه من است نشان او در قطب انبیا کنا
 نشان محمد در صاحب صلی الله علیه و آله و صحابه و سلم
 و گفته که نه علی رقبته کل لی فی قدس و بده علی رقبته
 دبار روح و اجنا با جسد حاضر در این تمام نشان و

کنند ازین سببش کفتم که قدر او را علی رقتی مرتبه آن
 قدر را معاینه بر خود کردیم که فوقیت همه او بود علی
 رضی الله عنه ان شاء الله فی ساجده باینکه سبب کوفی
 انفرادیته و درودانه که روزی در سخن شریف و محفل خوش
 سلطان الاولیاء و الاغیاء و برهان الاصفیاء و الا
 دارین غوث اعظم انقلین رضی الله تعالی عنه و افاض
 فیومند و درج شریف حضرت باینکه سبط که در سلسله
 پیغمبر است و بیست و نهمی جانان حضرت خورشید محبت
 تعالی عنه قیام ابروی که در دهن و بیستم مرتبه تمام او در سلسله
 باینکه سبط که در کتب سید کرد در مقام فردا نیت در
 جلال و این درویش از کلمات نیر که خاندان عالی
 حضرت جد شریف علی رضی الله تعالی عنه و سبط
 بعد ازین مرتبه بر من شده است حضرت مقدس فادری
 رضی الله عنه تعالی عنه فرموده پس خبر بدنام و شهادت
 نیت است خود را بدو نیم نگاه هر دو در کمال است
 بملدن خود نیت فضائی در نیت انداختند در
 البیبر حضرت مقدس فادری رضی الله عنه و طرفه
 و نیز کلام که او در بانی تمام خود نیت طی کرده مقام
 خاصه محمد آریه و نازل خواص باینکه در یکی از منازل است
 که کسایت بمقامات محبوبه است استاده و سبب

نشد اما از این سببش ان شاء الله فی ساجده باینکه سبب
 این درویش بن مرتبه جدی حضرت شریف
 محبوبه از جد و جدت فرموده که در سبب یکی که سن از
 ام صلی الله علیه و آله و سلم دو مرتبه تر است و تر است
 بنو سبط خاص حضرت جدی علیه صلوات الله و آله و سبط
 است بنو مصطفوی رضی الله تعالی عنه که در سبب
 من معلوم و شایع و در کمال انقلین از شایع خود و در
 شیخ فقیه حسن القطبی الهی فی رسله لطف القیام
 فی محبت شیخ بی باینکه سبط که در سبب سبب
 انواریه محبوبه القادریه و الکامله پنهان صحت
 نعم بعضی اشعار سببیه خورشید محبت رضی الله عنه
 هذا المعنی ان شاء الله تعالی انقلین بلال بن بلال
 طابری بیست و هفت بجا را ولی الهی و بجا رانما جان فیه
 العارفون الکمل و اخیوتنا را کما فی المعانی العشره
 من سبب سبب و این در سبب سبب شایع
 شریف من از آنها نازل فیها شایع استانی از سبب
 استقامه هذا الکمال علیها و المنقشه العشره فی
 الاخیوتنا رضی الله عنه و در کتب سبب زلال و سبب
 فضایل الاصفیاء شیخ عبد الله محمد بن علی الاهدلی و در
 حضرت ایلر و نین عمر فاروق و در نین علی رضی الله

عنهما چون از حضور پرورشیدها احمدی محمد مصطفی
تعالی علیه السلام مأمور شدند که بعد از شهادت ایشان در
او پیش قرنی بروید و بپوشانید تا که امانت او است بسیار
و برای امت من از دعا و خوب بخواهید شریف حضرت
مصطفوی نبوی صلی الله علیه و آله و سلم در صحیح کبار
آنحضرت عازم آنجا شد و دیدند که خواب در پیش در سجده
خوابیده است و سجده بر پشت او بایستاد و او در سجده
نمود و پس از بیدار شدن و بیدار شدن ایشان رفت
و بر سر کشته شده و بر او گفت بحسب موهبت سلطان
علی الله تعالی علیه السلام و صحابه و سلم در سجده و در سجده
ایشان قتل تمامی خصات است میگردم که کاه فرمان
جده سلطان چه بیت در رکعتی ایس کنون بسکن
نصف است چه خوب با تمامش بخشیدم نصف است که خوب
شعاف محبوب معظم غوث حفظ الله الله است که در سجده
محبوب سید عبدالقادر کبیر و دمی کجاست تا او را پسند
ربانی شده و مقصد صدق عند ملک مقصد است که در سجده
فتدی فکان فاقبوسین اونی قامت اردو اولی است
و معنی آنست که بی محمد صلی الله علیه و آله و سلم
نایاب شده و بی او نیست و ما در قیامت قدم او در سترافت

و اولیا اولین آفرین دوستان مالک و حسن احمدی
قدم مبارک و محبوبان حضرت تعالی تعالی تعالی
برافزودم و الله اعلم بالصواب المنقبة الاربعة الطهرانی فی الطاهر
احمد الفاروقی فی کمال رتبة غوثیه رضی الله تعالی عنهما
خاروقی سپهرندی قدس سره در کتب و کتب نوشته اند
که بجانب حسن موصفند و دو کاند را بهت که در کتب
تعلق دارد و علی ارباب الصلوة و السلام و رسول صلی الله
و صلوات این راه بالا صاله نبیانه علیه السلام و صلوات
و صحابه ایشان و از سایر برتهان ناگرایان و در کتب
الرجح فیل نوشته اند و درین راه توسط و جسد و جسد
ازین و صلوات فیض میگرد و بی توسط احدی از صلوات
و صلوات و صلوات و صلوات و صلوات و صلوات
تعلق دارد و در کتاب و ابدال و جبا و جبا و اولیا
بر همین راه و اصلند راه هلوک عبارت ازین راه
متعارف و نیز صلوات بر حسن و توسط و جسد و جسد
کاین است و در کتب و صلوات این راه هلوک و جبا
فیض نور کوثر آنحضرت علی المرتضی ارم خنده و جسد
و این شریف است و این است تعلق دارد و در کتب
نویسند و قدم مبارک حضرت سلطان الانبیا صلی الله
تعالی علیه و آله و سلم رفیق مبارک و است کرم خنده و جسد

فاطمه حضرت چنین رضی الله عنها و بنی هاشم
 شریکین و یکبار که حضرت امیر قبل از آن حضرت
 این مقام بوده اند چنانچه بعد از آن حضرت که
 ازین راه میرسد به بیان میرسد بیان فاطمه
 این راه اند و این مقام با اینان تعلق دارد و چون
 حضرت امیر تمام شدن منصب عظیم لقمه حضرت حسین
 الله تعالی عنها مفضول و کم گشت بعد از اینان همان
 بهر کسی از ائمه اثنا عشر علی الترتیب الفصیل رکعت
 این بزرگواران بود و بگوید که اینان هر چند در وقت
 وقت بوده باشند لکن از اولیای ائمه ایشان بودند و طواف
 لوقت بکر چاره نیست تا آنکه نوبت حضرت سلطان
 بر این الاصفیای غوث الارض و اسماعیل غوث الکمل علی آلین
 ابو محمد سید عبدالقادر کبیر رضی الله تعالی عنه و افاض
 فیوضه مندر رسید چون نوبت این بزرگواران رسید منصف
 با حضرت مفضول گشت و این ائمه کورین حضرت قاسم
 بر گشت و بگوید و وصول فیض و برکات بر سر بشمار قطا
 و نجایا تبویب شریفین حضرت مفهرم میشود و این
 هرگز جزا و میسر نشده است از نجابت که فرموده شرفیت
 شمس و لایق شمس ابد علی حق العبدی العبدی

از شمس قاضی فیضان هدایت و ارادت و احوال ان
 فیضان مذکور چون بوجود شریف حضرت غوثیه و
 رضی الله تعالی عنه معاضه که با اولین فاطمه شریف و قرار
 و او و سبطه و وصول در رشتند و هدایت کردید و ضایع
 اولین بودند و نیز معاضه فیضان بر پاست بر پاست
 با جارت لافقت شمس اولین و شمس االی اولی المفضی
 سید و این فی روح سید عبدالقادر و سید لیس لیس الی الله
 و لیس و سید و سید و سید عبدالقادر و سید لیس لیس
 السید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید
 سید عبدالقادر رضی الله تعالی عنه جائی اند و حق حضرت
 الغاوریة نفعا فیه برکات ذکر فی بعض المصنفات لایق
 عظیم شان و طرز ذکر و تمجید و وصف باوصاف عظیمه
 سید الی وصف حضرت المفسر الغاوریة کبیرا شریف
 الاوصاف و عظیم نفعا فیه برکات قطب الاقطاب الی الله
 شیخ نقیلین کف الخافقین صاحب السیاسة العظمی
 سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید
 و الطین حاصل سر الکاح الاولی الی الله و سید و سید
 و لجمعه بنقط الاعمال العبدی و سید و سید و سید و سید
 لطق و المتعرف فی الکون بما لخلق و الخلق و سید و سید
 شیخ علی الاطریق محی الدین عبدالقادر و سید

ابی صالح بهیمة نفوس الافاق رضی الله تعالی عنهما
 عن المنقبة پادشاه ولسون فی روح الشیخ ابی سعید نجاشی
 وکنج کبیر لعماد صلی الله تعالی علیه الشیخ ابی سعید نجاشی
 وکنج کبیر وشیخ ابی سعید قمری قدس سره که در رساله عربیه
 خوارق حضرت غوثیه محبوبیه رضی الله تعالی عنه نویسد
 و سابقه رضی الله عنه جلایه لایس الا باقی الرایحین
 یکلهما عضال لیساتین مرآتیه علیها لیکاد لیس علیها
 صا وید لعارفین او تحیط بها بالیس صغیرین
 استه الا قلام نعصرت لومفتها الانام لا عیت
 لکن ینکر نهائش من خود را و قطره من محو را و
 ما جان شیخا لکبری برین نعت الی کالی لغزلی برین
 تعالی عنه انه قال لقیته الخضر علیه السلام فسالته عن
 الهیة الیه فی عصفار و سبالة عن الشیخ علیه السلام
 هوام تصدقین حجة لعارفین هو حجة الله فی الهیة
 عظیم من الاولیا و انما عرف مرتب الاولیا من اولی
 المنقبة الشیخ ابی سعید نجاشی فی وضع الاولیا رقا بهیمة قوله
 بده الی آخره لاسما و همها و آوده انه که چون حضرت
 محبوبیه رضی الله عنه مأمور شد بقیه بقول اولی
 اولیا از فرمودن سب الاولین و الاولین سب سب

و اما سال رضی الله تعالی عنهما جمیع تماشان بنابر
 دفع رقاب که در و معظما از ابوس خود با نهادن کبیر
 که شیخ صفال است را از وقت آنحضرت فرمودند
 رفعت رجلی الخضر بر سر شیخ فقه بارت که معظمه
 باد و مرید کامل عبارت شیخ محمود مزبوع شیخ فزید الدین عطار
 ناکام بمنزل مولی و را از راه نظر شیخ بود قمری سب
 در حسن جمال عدم المثال بود بر بالای قصر شیشه بود
 عالم میکرد فتاده بر رشته عقل و دین با بتلای صورت
 داده چنین مشاهده او کردید و از جای که جز نظر بود
 بر سر از نخل خوشش بر دمن زده خوشش یک نظر بود
 هم بر سبک جازیه عشق کار کرد و نیزه نظر دل کار رتبه
 بر غایت خوب و خوراک اده با دار شفتی می بود
 ازین معنی خطیر بفرود و سب سب سب سب سب
 بر کش و نظر کسب اول در جبهه بای بهمدیکر می کردند
 چون پیوند خاطر و فترت شیخ بر تبه دید بشنید که تیغ
 به چوبه یکسره بر فراق اهلان کرد و عمل جانش را نشد
 وصال نیافت از روی جرسه ای خود بوی او
 اینها بتافت از هر دو قبول این معنی است مخرج نمود
 شیخ را اختیار دین ظل خود فرمود و بر سر سبانه بود
 بهادی که بر او لا میفرمایند که هر باید و چند چیز که

کباب از موضع چراگاه بیار و یک ده مقرر این حضرت
تا عقد ایندواج در میان این کیفیت که بیاله است
با کباب خول یک دست دهن دختر بیک دست
می بسیار بنشیند رقبه طاعت در کردن انداخته بیک
خدمت کردید چون تا فرقت است بجهای خنایر
بر پشت جبهت چال میزد بعد از نقض است میگوید
را استند و دختر را بر دوزیر بر شسته شرا کباب بر
سینه داند و دهن دختر بر کف داند و نه میگوید
ام الحیا کیت بکار بردان کس بخود که درین بیان
فریاد از شمع فریاد آن همه عطار که همه شمع بود که با
سید عبدالقادر بر پا از دست میرد الا بعد از آمد
بجود آمد و دست لرزه بر عشاء شمع غالب شد
و کباب است افتاد و بنشیند لاجل شمع و بجا
انوقت شمع فریاد این همه استغفار و شمع غریب
که بخدمت کسی تیرگی نداشتند و بیک لایق
دارم تا بعد از سوی او بجرم خود بجا آرم راه بعد از
در پیش گرفته خود را بر پستان قدس پستان رساند
کرده و دست بپسته بخدمت حضرت خوشیه محبوبه
تلاعه است و مانده از صورت حال و چه حال نفس

نمیت و شمع در قوم غرامت در پرت طایفه بنات
قدسی بنات رفت که بپشت کشانید و جبهه
و خود روی شفاعت بر لکاه غفار از کار آورد
که فلان بنده کن یکار تو به و استغفار آورده بخور
و بگو و صبح خود کرد که بگوید که و مانده در زیر و خور
مستی لاد که بیدار اندام و جنابت مستور بعبادت
باز حضرت لوازم لاشه شفاعت قره بعد از می رسانید
و قبولی فدا نامه خطاب که در حق و بیک عرض
من بعد حضرت اصلا و حق و عرض نمونند و از خدمت
امور بیدار هم غرض خود را باز کشید و معروض شد
از پس شمع صنایع حسی یک بر لکاه کباب محال شفا
نیافت و حال او تا با باری که عرض نمونم باب قرین
نمودید خط عظیم وی او در حق بر بدن من بستم
محفوظ که تا قیامت خواهند بود و در معامله جسم بستم
شد بنابرین ازین امور خود را باز و شستم و کار بندهای
که شستم فرمان حجت صادر شد که باری تو او را بخشیم
حمد بگویم که بر بدن تو ادا می که بستم بی تو به
از دنیا تو ابرم گرفت و عالم ملکوت برای این معنی
دادند الحمد لله محمد متو افرا و شکر است که بستم او در بعضی

آورده اند که چون حضرت غوثیه محبوبی رضی الله عنه
 ما موشه نه بقول قری الی آخره و لیا وضع قاع
 الا شیخ صنعان او بسببیت گفته منم از دست
 خداوند هم چنانچه جبر و قدرت که قدم بپایان قبول
 درین اثنا حضرت غوثیه رضی الله عنه گرفته مشرف شد
 فعلی قبه رحل خضر بر بس شیخ قصه که معظمه چهار
 صاحب کمال کرد و اتفاقا در راه کعبه فیه نظر شیخ دید
 افتاد و پهلای صوت او شده خدمت می خدایان
 گرفت چنانچه از وی بخدمت چنانچین خوکان بر
 و گفت که بجان خوک برگردن خود برداشته بارگاه
 رفتن بجای نشو چنانکه باین نوع که نشنیده خبر
 فساد و اعتقاد باینکه شیخ بداند که کوه کعبه
 شیخ فریدالدین محمد عطار شیخ محمود منبری آن بدو
 کردند که نشنیده است ای شیخ از جای که برخواستند
 و نشنیده بس که باینکه شیخ محمود منبری را بشنید
 که است خود روانه طرف بغداد سفر بفرستاده
 رسیده بجهت از قدرت درگاه الی جا نماید شیخ
 خالی یافت قصه که در انشتن سپید ز قضا کرده
 باین آن قدرت مغرور بود و نمیتوانست که در وقت آن

کرد انداخت و وقت فرصت نگذاشته ز کینا سبقت نمود
 روز میرزا را برداشته انداخت و ز کینا سبقت نمود
 پیش از گاه آمدند و مالشی نمودند که از چند روزی از خدمت
 خود محروم میمانیم فرمودند که در خانقاه خبر گیر که شیخ در پیش
 وارد شده است فرمودند که بگویند بپادشاهی برای طلب
 برخواستند و بارش را بران بود درین اثنا شیخ مبارک
 جوانی سپید فتنه بر سر کرده و متقاطر بجهت برشته
 نو کبشی عرض کرد که خادم شیخ صنعان ام بخیر است
 بر حال او کرد فرمودند که وقت همین است بطلب
 او عرض کرد که بجان علی روشن است فرمودند که از آن
 طلب کن تا بیاید عرض نمود ازین مقصد علی ترخیص
 که بر خود را بسیار فرمودند که بپوشانید هم همان وقت
 صنعان جای که بود منتظر احوال خود گشت و در آن
 یافت ازین شهر فروش جدا شد و کونینان زن را
 نقش پیدا آمد هم ای شیخ خدایا رفتن کرد شیخ
 اکنون میان ما توجیه مناسب که تکلف و مانی او
 گفتن شیخ ما همه توبع مسلمان شد و خدمت شیخ
 کرد و انشقاق مندی و کونین فی عزم هستند نه لاجرم
 الا بجز نبویه و فتنه و شیخ داد و قیصر را و پادشاه

حضرت خورشید محبوبی فی الله عنه فروغی که روزی
 پیش بود پس خضر علیه السلام تابیار را بدید از بحر چنانکه
 پیشتر از نو اولیا را بشناختن می را طایفه برین
 کلام که با و کردیم گفتیم ما او در حالی که روان شده تفران
 گشت قلت لوسی علی بنینا علیه صلوة و سلام من
 تسطیع معی مبر فانک لمن تسطیع معی مبر فانک
 یلی فی انما چندی قیامت نهاده لک و نه المیدان نهاده
 و نه الرحمن با فری بنیجیم تو می مود و سببی شایسته
 ای خضر گفته بودی بموی علیه صلوة و سلام که طایفه
 نداری باین بچین ترا طاعت صبر نیست تو را
 تو بهر بی هستی من محمدی ام نیک من و تو و این
 این میدان و این محمد و این رحمان و نیک است
 و الحکم و کمان من بازه و شمشیر بر بنی المنقذ
 دستون نه عدم ملک نیم روز بطریق گفته او داده
 خلیفه از خلفا بنده و شرفیست هب اعتزال نیست از
 نه هب حضرت خورشید محبوبی فی الله عنه تقاریر در ظاهر
 چنانچه این معنی فی الجمله در طر و جنب شریعت
 سلطان سنج خلیفه ملک نیم روز بود و کجاست عریفه
 خلیفه بنده و شرفیست که خضر علیه السلام بنده و شرفیست
 شرف و دین ملک را مایه برای معارف و خدایا تعالی

نیم روز اندر کردیم حضرت بعد از مطالعه نامه او را با
 در جو پیشتر نوشته ارسال فرمودند چون خبر سنج
 بنتم سیاه با و با فقر را بود و پس ملک سنج را یافت
 جان من خبر از ملک نیم شب صد ملک نیم روز یک
 نیم عمر المنقذ است و استون فرخود عین
 و خستیار المذهب الحق علی مود و نه اندر که خطی
 روزی امر همیت فی الله داد الله تقاریر و حضرت
 حضرت خورشید محبوبی فی الله عنه سوال کرد که با
 الا عظم دین و بار و بهای بسیار شده اند باین
 حق بنده را شارت فرمایند تا و برقبو غایم او حضرت
 که شب طلوع خواهد شد او در الفت که محبت
 اند اگر شب نیست نه و لطفه الا نه بیان خبر
 از فوق عادات ظاهر میکند محض افزای هریدن و
 او است چون نبش آن شخص کس کرده جامه پاک
 کرده در بدن پوشیده بخوابست سر سینه که قیامت
 و تمامی عالم در کرامت آن تبار و سپوران شده ای
 عظیم را که با علی الرحمن این جماعه را تحقیق میکند
 بر نه هب حق بنده او را خط بجات اند هر که که باشد
 زنجیر در زنجیر اندازد درون افتا حضرت نه نصیب
 صبا و فرشتگان بریده شدند و از وفتر کرامات صبا

نه مرتبه بمحقق کردند بعد از او ای را طریقی جانیده
 جمع نمودند یکی خط نجاست اوده دیگر بر خط دیگر که از آنجا
 آنها که خط نجاست نیستند شادمان در جهان رفتند
 سبیل و مطلق اند فرشتگان یکی در رخ میتران
 شنگان بر کید ایشان که ام نه بهمان داشتند یکی
 و دیگری بهشت گفت حال را بجهنم نه نیست
 ازین نه میباید ای چون از خوب سپید شده و صوره
 ساخت از عقیقه باطله و نه بهر فضا نویسموده و بر کعبه
 در خدمت عالمیت حضرت عوفیه مجوسیه جی دند
 آسه خوابت که خطه بنیه خود را سپان نماید پیش از آن
 فرمودند که خط نجاست کنون یا نخی المنقبه الرابعه و
 نه نیل ابدال معزول منصبه بر سه قصبه علی جهته
 آورده اند که ابدالی را خدمت معین بوده و را با او
 آن خطی خطای افع شده از درگاه الهی مهورش
 آن سجاده خود در پناه حمایت قدس حضرت عوفیه
 مجوسیه رضی الله تعالی عنه آورده خاک های پاک در دست
 حضرت را بر پشانی خود مالیده تا که لفظ توبه را
 آورد حضرت عوفیه و تکلیف از خطای او در گذشت
 اش که سابق بود از آن بالا تر یافته و با نفع خست

در واد که ای جوان چون خاک در محراب من سید
 را بر پشانی مالیدی از خطای تو در گذشتیم و در محراب
 داشتی از آن بالا تر عطا کردم بر پیشانی آن
 عظمی که آبرو خاسته آن ابدال در نه بر سه شرفه خست
 با جماعه فضل و شجاعت نه بدند و نه حاضر آسه و
 ما حصل کما اوروا المنقبه الحی ستمه و استون و خطه
 من رحمت فضل انبیه بجز نه ستمانه مرید سید علی نقی
 رضی الله تعالی عنه آورده اند که روز جمعه فاضلی بنده ای نماز
 با جماعه شکر و ادان بر فاجعه عقاب که در بر از شهر بوده
 انجا ماری سپاه در نظرش دیده و را بکشم قتل نمودی
 الا نذای از عصبانی که در دست داشت از آن نه در
 بکشت با و کمر تنیدی چنان میل نه که آن فاضل را
 کرده گرفته از پا بر داشتند چنان بالا برو که از چشم او
 از غایت که چون جماعه شکر و ادان این کیفیت را
 در جبریت افشا و نه دغال بر کمر در بعد از زبانی دیدند
 فاضل از کوه آن داشت سر که بر پیش دیده چون
 دیدند که خلعتی فاخره پوشیده است از حقیقت عاقل
 و خلعت پوشیده بهتبار کردند گفت مرا از نی برادر
 دریا فرود آورده نو پیش و چنه حاضر کردند و دیدم که او

در دست گرفته بر تخت نشسته است یک جوانی صاحب
 مرد و در پیش او نهاد که بر سرش گذاشت و خوشتر از اندام بخشید
 از آنجا که مراد بود و بر سر کشید این کیست گفت
 این جوان است بعد بغضب همی من نگاه کرده
 ای پسران شهر تو را بنیاد بوی این جوان یک گناه
 من را نکستم و گفتم خاشاک من این جوان را
 ایشان بر من و دفع میگویند باز با دست جنبه از آنها
 بر سر کشید این میگوید گفته ایم محصله در دست
 خون آلوده علامت است سی دی دیده گفت این
 کیست که بر عصای تو است گفتم ما را ازین غصه اندام
 نه این جوان را با دست گفت ای نادان آن مار
 بر سر نشسته بجاده شده خاموش ماندم نگاه با دست
 قاضی دیده گفت که اگر او حکم کند بقتل رسانم قاضی
 حکم کرد و قاضی هم فتوی داد و او شمشیر بر سر دست گرفته
 خوش است مرا بنزد دوران وقت سجاده شده فریاد کردم
 بهر کسیر خود حضرت غوثیه مجوسه رضی الله عنه فی الغور
 با چهره نورانی پدید آمدند شمشیر از دست با دست گرفته
 این مرد از من که مرید قطب الک قطب سلطان الا
 والا غیث الشیخ محمد الدین ابو محمد سید بلقا در کمال است

ندیدم که نه که اگر او بر تو عتاب کند از عمن جوی و ما بخور
 ای پسران مبارک حضرت رضی الله عنه شمشیر از دست
 گفت ای پسران شهر با دست حضرت غوثیه مجوسه رضی الله
 عنه خون بر خود ریختیم ام ما شو و جنازه که از دهان
 طبع بعد من خلعت من داده رخت کرد و دهان
 مراد بود تا با سحر رسانیدند از نظم ستاری شدند
 چه حاجت که محتاج میشوم بپایان که گفت
 هر دو جهالت المنقته است و به استون در شفا
 اناس من لطاعون بشنا و لهم فلامد رسته
 آورده اند که در زمان و شهر بغداد شریف طاعون غلبه
 هر روز هزاران آدم ازین علت میمردند جماعه مجنا
 غوثیه مجوسه رضی الله عنه تکلمه کیفیت این معنی ظاهر
 آنحضرت فرمود که ظاهر این از از جرات است
 بر کرد و بجای مدرسه است آنرا رسانید و الجار بر از از طاعون
 دفع خواهد شد کاین ازین گفتار قطع شده بعمل آوردند
 خدای تعالی بصحت کامل بخشید و جن جن خلق شهر بخار بود
 کاین پسران زده زده کردند حضرت فرمود رضی الله عنه
 هر که از مدرسه بایک قطره آب بخورد شفا یابد اما آمدند و
 و شفا کامل یافتند باز در بغداد شریف طاعون
 المنقته است و به استون در شفا و جوی

☆

☆

العباده رضی الله عنه آوده اند که روزی حضرت
عظمی فی الله عن طرف خانه شریف تشریف میفرمود
شیخ الابرار حضرت سید محمد باقر رضی الله عنه
بودند و نیزند چون در خانه رسیدند از والد ماجده
پرسیدند که حضرت خانه نیامده اند من بعد و من
همراه بودم گفت که پانزده روز است که حضرت اندر
تشریف آوده اند شیخ الابرار بعد از آنکه به جگر
الله عنه نسبت را بجا عبادت متغول که بودند رفتند و
اندرون چهره در چهره آرد و چهره مندر است این معلوم
که حضرت اندرون بسته است دست بسته در چهره
هرگاه که نشانی نصف بجای آورده حضرت رجوع کند
و فرمودند که اندرون رفتن خانه مرا تو آهسته ملاحظه میکرد
اگر همچنین است که در نظر خلق برای این معنی که بنده ما
براه رفتن خانه تا ترک دهند و صورت تولد و تساهل
بماند چنانچه دیدی فی الحقیقت بجز برای تو و در نظر خلق
اندرون خانه میفرماید شیخ الابرار خوشوقت شد باز
که چون حضرت به بیت احملا میفرمودند غایت از
خف میگرد و وقت عرق کردن مبارک از خوشبوی
کوچه محو میشد و یکس بن مبارک نمیشد این معنی
وجود محمدی است صلی الله علیه و آله و سلم که درین وقت

از وجود شریف آنحضرت ظاهر میشود و فرمودند که علیه السلام
فانی و باقی شده است و ذلت جبر خود صلی الله علیه و آله
با الله نهد او جو و جدی را و جو و جدی را با عرض نمود که
آنحضرت ابراهیم علیه السلام و جبریه فرمودند که بنده خدا کرد
لی قیادند و مرا به نبوت بهر پستی نرسیدند این عمل
این نوع را ترک ادام المنطقه نشانه دستپا ☆
عباده و ایوانه رضی الله عنه آوده اند که حضرت
سلطان مجوسین غوث عظمی فی الله عنه
شخصه نگاهش کردان و آنحضرت را در هر دو رست میفرمود
در طالع علمی که بودی لعلیم یحیی خوش نشسته
میفرمودند و هر کس را باوت که آمدی شمر سبیل را به
نوشته عنایت میکردی هر فتنه حدت بهر سبیل
غسل میکردی برای غسل بر آب جوشن توبه میفرمودند
میکویند که روزی آنحضرت رضی الله عنه سه سال
و در یک شب سجاده و مرتبه بر بیت احملا رفتند و بهم سجاده
غسل تازه میکردند و چون غلامی که نیک اندام میشدی که به
بیت جبر بر کوار خوش صلی الله علیه و آله و سلم از بازار
میکردی و در این شب از درجای فرود آمدند و راه را
خود میکنند و میخنده و شب میفرمودند و هر کس که آمدن را
آنحضرت رضی الله عنه بخواه خطیش میکردند و وضع میکردند

☆ شنیدیم است تو جسد باقی بوس المیغنه
 سبعة و استون تخلیص امره عیده فلهما رتوت
 مجاز آورده اند که عورتی صاحب جمال بجانب
 خوشه محبوبه رضی الله تعالی عنه از ارادت و است
 وفاقی در پیش برین و مبتلا بود و از بی کمال
 آن عورت در عاری الکاری رفته بود آن زن در
 و خواست که درین عصمت دایره نماید آن ضعیفه
 پر خود خویش را نهانست چون از دست فاسق
 بنالید که انقیات یا خوش تعلیل انقیات یا شرح
 انقیات یا سیدم القادر در انوقت حضرت غوثیه
 رضی الله عنه در مدینه مقدسیه خویش را غوثیه
 و نعلین چوبین و ربای مبارک و او از فریاد آن عورت
 بپوش مبارک بخت حضرت در سینه الجال نعلین چوبین
 را از پای مبارک کشید طرف آن غار پنهان
 میخواست که عورت معصومه را بحدت مجاور کرده
 آن نعلین مبارک آمد در زمان وقت فاسق رسید
 مغرر پیش برین کشت و هلاک شد آن عورت
 نعلین بر پایش خود را گرفته پیش خود نگاه داشت
 رخصه و نعلین را بخدمت آنحضرت رسانیده
 بر خود رود داده بود و بخدمت جماعه معروض داشت همه

☆ سرور خیر و ابرمت را که بنده چون تو بشتان المیغنه
 و سجون فی سبیلنا و جمال الیه استغاثه الی
 جناب رضی الله تعالی عنه آورده اند که سوار گری با بر
 داشت بجنه ششتران تیار نموده راه قافله میزدید
 چون فلان قافله تیار شود من هم دی همراهم قافله
 مال من سوارات رسیدم چند روز قافله تیار شده
 نحوه راهی شدند با آنها این سوار که هم با بر داشت
 راهی گشت بکمالی قافله تیار شد در راه ششتران
 کم شد بسیار حیران و متفکر گشت خاطر بخزون
 بجناب فیض یار حضرت غوثیه محبوبه رضی الله عنه
 بود در انوقت چون صبح سپید شد بیک ششتران
 مکرر بوسیله بر خود با و از بلند فریاد نمود که ایسی
 ششتران با بر شکر من کم شده اند در انوقت بیک
 عظیمه شخصی پیاده پیشی با پیش طوف خود بیارت
 و میطلبه چون در جای رفت آن شخص ندید ششتران
 بباران سپهر است فی المیغنه بجا و به سجون فی سبیلنا
 و لانه المیغنه شفاعت رضی الله عنه آورده اند که
 از اولیا فلهما زمانه رفته طلب میکرد تا بطلب رسید
 همه آنها گفتند که شفاعت نایان در باره تو قبول
 نیست مگر تو خود را بجناب حضرت سلطان الاولیا

غوث عظمیٰ رضی اللہ عنہ ربانی لہتم مرتبہ خود بیا
 چون بخدمت آنحضرت رسید احوال او مطلع شد
 او بسنت بدرگاه حضرت جل شانہ نمودن فرمان شد
 بچکس روی زمین نماز که برای او شفاعت بخواند
 یا غوث عظمیٰ شایسته برای او شفاعت بکند الطاه
 غوثیہ محبوبی نیاز بجو مصلای خود را روشن نهاد
 روی انصوحی نموده چون قدم اول نهادند بالشف
 آواز داد که یا غوث الاعظم این مخصوص شل او بکن
 کس البس لبس تو عفو کردم آنحضرت قدم بکن نهادند
 شد که این یک پس شل او و دیگر کس مرتبہ بخشیدم
 بسیم نهادند باز فرمان در رسید این یک پس شل او
 کس را رتبه بخشیدم و از جرم در گذشتم از آن پس شل
 شادمان شدند و دو کمانه شکرانه را او نمودند و انحص
 ☆ بولایت ربانیدند المنقبۃ الثانیۃ سبعون فی حضور
 لہوم فی سبوت سبعین جلا فی آن وجه در دہ
 در عہد دولت حضرت غوثیہ محبوبیہ رضی اللہ عنہ
 رمضان المبارک جناب تہفان فتادہ در یک روز
 کس علیحدہ دعوت آنحضرت نمودند کہ بخانہ مایا
 شریف مانید و افطار کنند آنحضرت دعوت ہر اخبرا

کردند و چنانکہ تصرف آنجناب طہور نمودند کہ در وقت
 جا رسید و حاضر شدند و افطار بجانہ ہر واحد نمودند و نیز
 خانقاہ عالمیہ خوشنما جماعہ طالبان و دیگران حاضر
 این مقدمہ در بغداد شایع شد و ظاہر کی از خدمت
 گذشت کہ حضرت خود از خانقاہ قدم بکن نهادند
 و ہنوز کہ از مرم دعوت مفرد و معرف بر رسیدند بخان
 بجانہ ایشان و خوردن آب طعام نہایہ نوع
 مستوصو شو بیک مرتبہ آنجناب وی مبارک بطرف
 فرمودند کہ آن جماعہ ہمہ راست میگویند ما دعوت
 ہمہ نیاز قبول کردیم و بجانہ ایشان حاضر شدیم
 المنقبۃ الثانیۃ سبعون فی عطا لہتم ایاہ
 ☆ القادریۃ الی یوم القیمۃ آورده اند کہ در مقام قرب
 میان حضرت غوثیہ محبوبیہ رضی اللہ عنہ و
 و نیاز مکالمہ بوقوع آمدہ فرمان شد کہ یا غوث
 و رینوفت مطلب خود را بیا کن از ما ہرچہ بخوئی
 عرضہ داشتند کہ ای خداوندیم تجہ فضل مرتبہ علی درجا
 بروی منقش شد و اول نبوتہ کہ بخدمت ختمیہ صلی
 علیہ السلام محترم شد و ہم ولایت مطلقہ کہ بخدمت
 مرتضویہ کرم شد و جہد وی بسیم شہادت کہ بکرا
 بخدمت امام حسین رضی اللہ عنہما عطا کردی

فاوریه بدست مال خود مخصوص کرد و پندی فرمان نشد
 با غوث عظیم مرتبه قدرت خود را بتواضعی و ارادت
 فاور کرد و پندیم و رکون و کمان متصرف ساختیم در میان
 جوی بند کمان و اولیا و عارفان و عاشقان و طالبان
 لبان و مجتبان و جمیع اسباب و در هر زمان و همه حال و همه
 دور و همه خبر و همه جان متصرف شدی تا ابد مار و رین و باب
 محمد است انقیاد را اقامه و پیروی فیض دلی و هدایت
 بتجویزه رضی الله عنه آورده اند که در مقام با ششم علوی
 منور و رساله خود که در هر وقت و در هر زمان شخصی در مقام
 منصف و لایق بر فراز میکنند فرمان خداوند متعال
 و در اینجا تحت سالت صلی الله علیه و سلم و پیروی
 امرش که بوله ی سید بن نقاد و سید بن اولیا و سید
 یا به تحقیق منصف و لایق بتجویزه نمایند و فرمودند که
 آنحضرت و اولیای آنحضرت و سید بن نقاد و سید بن اولیا و سید
 میدهند و در وقت هر چه می باشد و در وقت هر چه می باشد
 آنحضرت فرمان حضرت نبوی صلی الله علیه و سلم
 ترقیم باید و خلعت ولایت از دست حضرت فاوری و حق
 آن عطا میشود و اولویت در عالم غیب است
 مسلم میماند و این همه متعلق بحضرت علیه

تأقیست و هیچ کی از اولیا الله تعالی را درین مقام
 منصب هیچ بحضرت مشارکت و همایست نیست
 بود و در هر عصر و زمان قطب و غوث را توکل و تکیه
 و استغاده و نیابت بحضرت میباشد رضی الله
 عنده و انقیاد را اقامه و پیروی فیض دلی و هدایت
 بتجویزه رضی الله عنه آورده اند که در مقام با ششم علوی
 منور و رساله خود که در هر وقت و در هر زمان شخصی در مقام
 منصف و لایق بر فراز میکنند فرمان خداوند متعال
 و در اینجا تحت سالت صلی الله علیه و سلم و پیروی
 امرش که بوله ی سید بن نقاد و سید بن اولیا و سید
 یا به تحقیق منصف و لایق بتجویزه نمایند و فرمودند که
 آنحضرت و اولیای آنحضرت و سید بن نقاد و سید بن اولیا و سید
 میدهند و در وقت هر چه می باشد و در وقت هر چه می باشد
 آنحضرت فرمان حضرت نبوی صلی الله علیه و سلم
 ترقیم باید و خلعت ولایت از دست حضرت فاوری و حق
 آن عطا میشود و اولویت در عالم غیب است
 مسلم میماند و این همه متعلق بحضرت علیه

آن قدر کثرت مصلیان گشته که در صفه شای
خالی نمانده راوی گوید که اگر در آن روز حضرت
محبوبیه رضی الله عنه بر مصرای جنبیه میفرستند
نقطه سیاحت الله در جبهه نبوت قوی که
فدای علی الله علیه السلام بنایش کرد خوب تا روز
و در او را قادر بر بی نبایش کرد و در بهجه لایزال
روزی حضرت غوثیه محبوبیه رضی الله عنه
امام احمد بن حنبل را بجا فرستادند و جمیع دنیا را در
بودند و دیدند که امام از قبر بران برآمدند و پس از
دشمن بجز حضرت غوثیه محبوبیه رضی الله عنه
نمودند بعد از آن امام گفتند یا سید عالم و در
فدای علم بشر بقیه و علم بطریق و علم الحال و فعل الحال
آنحضرت بسیار توینع و تعظیم نمودند بعد از آن
مستقیمه هارون و السبعون فی مکات مع صحیفه
معاند رضی الله عنه آمده اند که در عالم باطن
امام السیدین امام عظیم حقیقه نعمان بن ثابت
رحمة الله علیه با جد و ندیم غوث عظیم الله علیه
کردند و فرمودند یا سلطان سید عالم و در جبهه
در نهضت بشر بقیه با امام احمد بن حنبل افتد کردید و در نهضت بشر

نفرمودید و حال آنکه غوث حسین جد بزرگوار شما حضرت
جعفر صادق ام رضی الله عنه دو سال حضرت را
و سه قاضی کرده ام بولا الحسنان لملك النعمان فرمود
و در سبب یکی آنکه طرف وقت مردم بوده او بکین
نیز من بکین ام و جد شریف بن سید مرسلین
علیه السلام و سلم همواره از خدای عز و جل بکین
یعنی اللهم اجنی بکینا و متنی بکینا و جنتی فی
المباکین امام عظیم گفت در نهضت بکین بکین
و من نیز مغسب کشتم که شما نهضت بکین بکین فی
حضرت امام عظیم رحمة الله علیه فرمودند که در نهضت
همچو جو شریف وقت است در است و فیتا و فخر
نشانت است بجهت چون غوث است بجهت
است بعد از سبعون فی سبب تیر شیخ نظام نار فو
منه بنبته الحال ثم رده ایاد الهی مع زیاده بنباته
معین الدین حبشی قدس سره منقول است که
نظام نار فو حبشی قدس سره هم معنای است که
بر غرض شیخ سبب خود و خواجیه معین الدین حبشی
از نار فو با با جری میاید و فرستند بکین عادی
بر فرخواجه جیو بکین بکین منب بعد از آن سوره
بنار فو آمدند اتفاقا در خانقاه حضرت خواجه

گرم بوده ایشان را و جود تمام بیدار شده را نشان آن یکی
 سید علی در جبهه خود در پیش رویت که در حضرت
 غوثیه محبوبه صلی الله علیه و آله بر خود دارم بهر سبب که
 بهر هم اتفاقاً در راه جبهه پیش از انوشیروان نظام
 ظاهر ایشان در حالت جد و غلبه وقت بود و چون
 کردن از پای شمشیر بان زدن در حرکتی رسیده رسیدن
 شمشیر متواری شده خود را از غریب لغت است
 الولاية یافته فی القوت و جبهه جبهه ظاهر شده
 سید بن مرتبه و از راه ترک ذی است بنده حضرت
 و قوت آمده شمشیر الجاح و زاری تمام نموده مرا ازین امر اطلاع
 و اطلاع بخود و ندارم خود را جبهه خود نموده خود را
 کشته آن نیست که بجانب حضرت قادر شفاقت
 لیکن بحضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 داشت تا یقین است که فرموده بحضرت صلی الله علیه و آله
 علیه السلام و سلم التماس نموده جناب عالم صلی الله علیه و آله
 و سلم فرمود که ای سید عبدالقادر در انوشیروان نظام
 و مغلوب الحال بوده از تقییر و عفو بازنده و خود را
 نمایند نگاه حضرت قادر از تقییر و در گذشته و از
 خیر و خوشی سید عالم و تقییر که بر توبه است و در

سینه که تقییر لایست بر می آید که در توبه است
 اوست و تصرف لایست حضرت قادر در توبه است
 تا قیامت جاری است و شیخ نظام ناروایی افروخته
 قید حیات بود و در علم المقتبه الثامنه و سید علی
 شیخ احمد کبیر بخش کوفه و عمار بن انوشیروان و تقییر خود
 تقییر آورده که روزی شیخ لایست نظام شیخ احمد کبیر
 الحی و بخش بخش سر خود و در قلندر ان افان شیخ ابو
 اسحاق منزلی را و فرموده بکنایه در دل و در انوشیروان
 فیک انقدر عالم از فاه و عام خص و خص و سید
 بجانب حضرت غوث خط اسم ضی الله علیه و آله که در
 انقدر طرف می گیر نیست عیب به شیخ ابو جابر
 ایشان از راه شرف آگاه شده فرمود که ای احمد سید
 و رتبه غوث عظم سلطان سید عبدالقادر و حضرت
 از خدمت معلوم نیست می خواهم که از حضرت خدمت
 معلوم نمایم فرمود که حضرت غوثیه محبوبه را از حق
 و تقییر و از تقییر صفات است بی ادبی در جبهه است
 اگر تمام در با قدرت اسمی بسیار شود و در حق
 قدم در جبهه است و کتب قیامت بنور ان شرف
 خواننده نوشت چون شیخ احمد کبیر بخش جبهه از زبان
 هر خود شنیده و سید را خود را از لایست و بفرار شده

که بس معلوم شد در احوال و تقاضای حضرت سید سلطان
 شده است تا که به چشم در حق تعالی ندیده ایم
 بکف بعد از آن قصه یار است شرف البلاء حضرت
 نمود این چند بیت تصنیف کرده و در کمال شوق و
 بتکرار آن یان که در دست پرت شود به کمال خست
 آه آه دامانده کمان محبت یاریم آه آه خواند از لطف
 بیایم شاد و ران از بقعه یاریم آه آه مستان
 خوی یونان کو بکوی که در شرب که بخاریم آه
 و چون بکوه سلی که از نوای چهره پرت رسیده است
 جاری بود ایشان آید و ضو که در غار ادا کردند و هم
 مقام بین انوار و لایق دیدند که حضرت غوثیه مجتوب
 تشریف کردند لیک در یکتبه مبارک دست راست
 شده و دست دوم کلاه پنج پشان استقبالی کرده
 کمال آنحضرت مشرف شدند و آداب بجا آورده و
 شدند حضرت غوثیه نیز در حق طلبید کلاه را بر سر
 پوشانیدند و دست را بر هم بر همان کلاه بستند بعد
 فرزند خود نوکی می زدند مردمان را و گفتا هستی بعد از آن
 حضرت از نظر ایشان ستاری شدند و چون جمع
 خوب میزدند و میزدند همان کلاه و دستار که غایت
 بودند موجود است بر سرشان شکرانه الهی بجا آورده و مان

عظمی گشته پیش خود روانه شدند و حالت خود را
 در افزون دیدند که گاه پیش خود رسیده و خود را
 کرده و میزدند گفتند که بابا چه مبارکت بود که تو قبل ازین
 به بیاطر از آنجناب جدی کنون بلا واسطه بجهت
 حضرت مقدم بلورید و مناز و سپهر از گشتی آن پرده
 نیز شمع ایشان بر سر خود گذاشته و غیظ تمهید بجا آورده
 اند که بر فرود گفت که بابا چه حضرت غوثیه سید سلطان
 گشتاری شد و گفته از کنون از آن خود که یکتبه مبارک
 بر سر بجام رسانیدند و بعد از آن روز با حضرت غوثیه
 بر خود لباس خود و حضرت شمع میزدند که از یکتبه چندی
 دیگر طرف چپ بر سر پشته بر سر چنانکه سابق کرده بود
 با شمع فرمودند که کنون بر این کلاه حج غایت است
 عرض کردند که هر شعله بر سر پشته فرمودند چنانکه در سعاد
 من در این است بعد از آن که پنج بخش مطرف چپ رفت
 نیز دم خنک را بستند و از دوش که بر سر پشته شدند
 به یکتبه لای بر سر پشته مبارک میرفت تا یکتبه بر خود میزدند
 شمع بود و چاقی این کیفیت معانی که در گفتار بابا
 لایق کلاه دستار و سبزه شده به بنبر مردم در محال
 است که بر این پشته چه آنجناب بخطاب شمع بخورد
 طبع جلال بر سر که حضرت سید سلطان عبد القادر را
 مرتب نام کرده است و ترا و مرتبه در آن فرمودند که بعد

پنج بخش قبول نمودند و هر یک که بکمال عنایت حضرت
 محبوبیه فی الله عنه حضرت کبیر بخش نزل کردید
 به خوش نزل که انوار بار و خود بخاکم شدیم کردید
 الله سبحان دولت الهی بر دوش بخشید پس همه او را کردید
 عالم محبت عارف و شیخ نور دیده بوی را حقه الله علیه
 دین الهی و المنت که ما از کرم در پناه غوث عظیم عارف
 اکنون در رسم کشتی نوح است در طوفان خیر و یار
 حسب حضرت غوث الاعظم است ان در دنیا باندیم
 پس ما و ای همسر پیش رب العالمین غوث عظیم
 بی پی عالم زیر علم غوث را عالم اغتیا کوی آید
 حشر هم ملوک هم مخالف هم شاخ بخش و کم رحمت
 للعالمین ظل و معنوی شیخ عبد القادر ادریس
 و اسم کریم در نبوت مصطفی و امیرین
 هم می در ولایت مثل هم بر سر نشین گویم هم
 اولیا جملا و اوصاف انوار هم شیخ کبیر
 بکمال پنج شرف ناقص است یا ابو ابراهیم خود
 کان کرم کاتفاق اولیا مشرقی منزه است آنکه
 غوث الاعظم جلی سنانی قدم که کلاک انوار
 که خاص شأن او است که کسی از پیران باید زدن

نکتہ دم نه خلک اولیای کرد و مفت بحر آید و هر شجر
 اقلام کاتب هر که انطق لب فم عشره قریب سلطان
 محی الدین ما در بیان نماید هنوز از عشره شریف
 قصه خضر و نادر گفتن با نقیاب و اسمع فاعرف کمال
 این شیخ من مشاؤون خدمت نازش خیل جبهه نازش دین
 از دست هست محی الدین شیخ عظیم غوث عظیم النقیه
 سینه و سبوعون فی هیاله حیا غفر الی الله تعالی
 بنظره و اجمده آورده اند که حضرت غوثیه محبوب
 الله تعالی عنه مأمور شد که هر روز مفسد را از جانی
 و با لفظ نعر از پا برد و است با بر شایه که در طواف
 بودند آن جناب بیک نظر که میا انتر پس جوی نهاد
 خالص در متناهی هر روز با خسته النقیه
 نون فی لقایه الهی الکریم علی المنبر الامون علیه
 و السلام در جلی معلوم و غیره کتب آورده اند که در
 حضرت غوثیه محبوبیه بر سر نشین بودند و حضرت
 از در جبهات آن فرود آمدند و در زیر زین آفرین
 دست بسته استاده شدند بعد از آن عتی باز بر سر
 رفته و نشسته بودند که فرمودند من مشغول
 بعضی از حضرات مجلس التماس کردند که این چه

که جناب علی مرتضی سید المرسلین صلی الله علیه و آله
و سلم بیامدند و بر سر نشیندند هر چند که مرآت
امر کردند لیکن بجهت و بکف حضرت زینبیه فرین
استاده شدیم چون آنحضرت روان شدند و مرا
فرمودند که بر در بر سر بسجین و عظمه نمازگاه
الحادیه و شما نون در عظامه نماز سبده و لا اتم
مکتوبین و لیکن در محله و در محله و در محله و در محله
زنی که بخدمت حضرت نوشته بود بی بی صبیحه گفت که
و الله بسمی دعای توله کبیر و آنحضرت فرمود که
بسم هر روز بابت نوشته نیست بابت بابت
فرزند کرامت کن از حق جان و علما و ششیکه عیال
در بابین زن بسم فرزند و روح محفوظ میشود
باز گفت و فرزند بابت کرامت کن باز از حق جان
بکی نوشته نیست و میگوید باز گفتند باز بابت
بابت زن عظامه باز از حق بمانند نشیند بابت
خدا با تو زن را چهار کرامت فرما باز بابت بابت
گفتند باز بابت بسم کرامت باز بابت بابت
باز بابت بابت بسم کرامت کن باز بابت
نشیند که در باب یک بابت بابت بابت بابت

ندار که با غوث الاعظم ازین زیاده بجز آنحضرت
ندای ربانی و بشیرت حکیم سبحانه آن مرقه هفت
دباره خاک بوی وادند زن با عفتا و تمام آن خاک را
ملع ساخته تعویذ کرده کلوی خود و بخت خدای تعالی
و بر هفت کس کرامت که بعد از آن عفتا آن زن
شده با خود گفت که حضرت بابت خاک او و خاک
برای و بخت بابت چون این کف هفت کس کرامت
تسلیم دند آن زن و او بابت آن پیش حضرت
آمد و گفت ای نواخته دند فرما و پس حضرت فرمود
وقت امان بود که چون بابت و بر بابت خود بابت
بر و دند چون آن زن باز بابت آمد هفت کس
زنده شده بودند شکرانه بجا آورد و بابت الثانية
فی وضع منیخ الاربعه عشره خانواد و رقا لکم
قدی افه قبل وجوده رضی الله تعالی عنه و فرمود
بفضل آوده اند که منیخ چهارده خانواد و صوفیه
بشیر از عتد دلت حضرت مقدس صبیحه گفت که
بودند بابت از عتد ابی معلوم کرد که در زمان آن بابت
اولاد و ابی و سید المرسلین خاتم النبیین صلی الله علیه و آله
علیه السلام بابت خواهد شد که نام وی سید بابت بود

و بگوید قدی بنده علی قبه کل می باشد منخ مجاورده
قبول کردند و گردن نهادند وزیر قدم مبارک حضرت
منه غنه بسبب منقبه لثالثه اشمانون فی یونان
☆ فی جبهه منی غنه آورده اند که دیون و شیطان
قیامت هرکس نیست بلکه در آخرید میگردند جنبه برکت
میرود و یکی زاید در عهد تهر سلیمان علیه السلام
و شیطان کشتن بسیار بودند تهر سلیمان متفکر
که با وجود من ایشان کشتن میکنند بعد از من حال
بسیار بود و خواهرها و نواختن از او و کشته شدن
از زمان قتم من باین محمد صلی الله علیه و سلم
میگردانند و فرزندان او سید الفاء و غوث الثقلین
بهیستند و جهان دیون و شیطان در بند هستند
در بند آفریننده تا روز قیامت تهر سلیمان
شکرانه اظهری بجای آورد و بعد از آن فرمود تا همه یوان
پسرانش را بستانند و در وریا انداختند و فرمود تا
بندهای ایشان کشته کرد و دو بعضی کشتند
دیون و شیطان و جنیان خلق را منعت بر بستانند
چون دیون بسط میزنند از هیچ غلیظه و تعویذ را
و در نشوند و آن دیون و شیاطین را که عهد تهر سلیمان
بستانند دیوان بستانند و ایشان در احوال

در بند قطب مجوس غوث غلام سلیمان محمد الیرین
بستید عبد القادر صلی الله علیه و آله خوانند و الحی حنین
دیوان و شیاطین در کاشیخ الحی الانبیا کما یکنه
و از بیت حضرت در کهنای خود میگردند و آن
مردان بجناب هستند بر بندند دیون و شیطان
مردان در کاه غوث غایب ای برادر و شیخوای بعضی
باش در دنیا و ملکستان قاعوری بالیقین باید بجا
کرد و از من است هر که او بشود و خداوند قادر
المنقبه الرابعه اشمانون فی غلیظه برکت
☆ من غنه بیکر و لیکر غنه بر دایه غیر من تقدم آورده
مردی از مردان حضرت غوث مجوسیه فی غنه
غنه با حضرت جنان مجوس بود که از شرافت حق و
از دین فرومانده بود و خون و ذات یافت و فرستاد
از دین کرد و من رکن و دینک من نیک گفت
اینکه را شیخ خود میدنم فرشته ازین جوی غنه
شدند و بر کاه حق و غنه عرض کردند که ای بار خدایا
نوحین میگوید فرمان حق سبحی و نگاهد که بر خدایا
غنه بکنید فرشتگان آمدن تا ویر غنه کتب و روح
حضرت غوث مجوسیه فی غنه نگاهد و فرستاد و من
گفت کردی خدا و رکن خود دین را کشته اند

دار و من بر نهی شناسم و در این بخشیدگان باز
برگاه خود فرستاده و عرض کند که بار خدایا محبوب تو و خود
خودت خط سلطان سید عبد القادر چنین بگویند که
شده که دیگر نیز غریب گشته اند و دیگر فرمان قادر و قهر
آمدند و حضرت را سبقت من حضرت خود را محبوسیه
خنده هرگز زار از دست من و دیگر گرفته گفتن بگویند
بگذارید و اگر نه چندان نفس عشق حق در باطن ارمی که
ترجمه بهشت و بهشت و در رخ را به خود نماند و بهشت
نماند و در روز عید شبانه از درگاه حق جل و علا
ای فرشتگان سجده می کنند که در در میان خود خط خود
من سلطان محمد بن سید عبد القادر را خدایا بگویند
دیوانه فرمان آمد و یوازگان جبهه کار میکنند گفتن
بر محارت را بازند از حق شنید که بگذارید و دیگر بگویند
ما و محمد و سید بهشت فرشتگان عموهای خود را از حضرت
خویشند و تعظیم حضرت بجای آوردند و فرستاده المنقذ
سید عثمانون فی مصطفی ام مؤمنین عایشه قومه
لصلوته و سلم و اولادنا حق از حضرت خود را محبوسیه
بست که فرمودند که وقتی درم خود را در خواب کنار آمدن
عایشه صدیق رضی الله تعالی عنهما عن اسما و مکیه
را سبقت و دیگر از آن بر آورد و بهستان حبیبیم در آن

اشاء و رانده سید سید حسین صلی الله علیه و سلم
یا عالیه بر اولادنا حق المنقذ انی استنماتون قومه
ربی علی صلوته ای منقول است از حضرت عونت الشفیع
دریم هر روز در خواب و در جانشانه روز خواب بصورت ای یعنی
بصورت سید محمد نبی صلی الله علیه و سلم و صحابه
و بارک و ستم برای آنکه حضرت مظهر اکرام حق است و کاف
تعالی و ما رسد که از رحمت اللعالمین برای این معذرت
خلق الانبیا علی صلوته الرحمن الانبیا بحقیقی الانبیا
البنی المکریم الباقی اسبابه و شعوبه پس این بیارت
حق تعالی میفرماید که ای خودت خط ستم بی ام بر صفت
حمت نه به صفت جلالت مانند پدر تو مهربان و عطف
بها لافته یابی یعنی مادر من است پس بن مقدر
رویا اینار نیست که اللهم کلنی کلاله الولید فیه علم با
للقضاء است و عثمانون فی مراتب میده رضی الله عنه
بر سید از حضرت خود را در فضل میدان و در خود
لپیته منابغ الفرج ما یقوم یعنی بیضا از باقیست
بست و جوهر مار نیست نیست که بر مری می من بعد از
نزد مری می است مری می سطر الفیه که در نیست و در بیان
نستی این قول حضرت مری می سدی را نشنیده و در بیان
در مری می سطر و جوهر از نشنیده می بجز و پس که است و جوهر

حضرت میرزا یحیی را که اسب بنده نام حضرت شیخ قطب
 علی بن ابی طالب علیه السلام را که در غیبت امام زمان علیه السلام
 بگوید و فرمود و بر لفظ مبارک اندازد اگر کسی شهادت
 و یاور لشکر اسلام او دشمنان غالب بر وی قیام کرد
 زدن پهلوانان بسیار باید که منشی خالی است از نام
 شیخ عبدلغادر رضی الله عنه که در آن خاک و طرف
 بر آمده که حضرت شیخ گفته است هر که منشی خالی
 در چشم دشمنان نکند تا که در آن و مقهور شوند و فرمود
 مایه و در نه که پیش از سبب حضرت علیه السلام که
 غنای آن در آن کاتبی تبدل شود و نیز فرمود که هر
 حضرت شیخ علیه السلام که در آن سبب بسیار است
 شیخ رضی الله عنه در میان و متعلقان خود را
 و او قطب عالم بود و علی او سبب است انقیاد
 زوایه شاه است و علی من است و باطله و حق
 لغادر و بر حقیقه او و در آن که خلافت است و حضرت
 که از آن فرزند و علوم عقلیه و معارف و وقت خود را
 خود بر یاریت و حسین شریف و زوایا که آن
 را در یاد و آن ایام قطب بر آن که منشی خالی
 با نفعی که بهر بار و اسطوره از مریدان سبب شریف و غایب

از شاه شیخ بود و غرض هم بدین اوست که در و ظاهر
 شد و یاریت و حسین سبب و سبب که کتب و بار
 رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و در سبب حضرت شیخ
 رفت و در آن وقت که حضرت شیخ فرمود و فرمود
 وقت است و اولی است که حضرت اینان سبب
 نماید بری سبب بعضی از فرقه حضرت سبب که در
 شد و سبب کردن گرفتاری و عقاب و جناب
 میرزا یحیی است که در آن سبب حضرت شیخ و نیز
 بسیار و در آن سبب حضرت شیخ که در آن سبب
 بنحویت که فرمود و فرمود بود و در آن سبب
 خود یافت و در آن سبب که بری گفتگوی و در آن
 شان سبب بسیار و در آن سبب حضرت شیخ و انقیاد
 موقوف که یا شیخا قصه تمام است که حضرت صفه
 فوت عظیم رضی الله عنه از سبب آن سبب که در آن
 حسین عظیم بر سبب زبان مبارک حضرت شیخ
 سبب است اگر نشتر عقاب و صحنه و سبب شیخ
 سبب در آن ایام که خانه که خلوت من است
 میرزا و در آن ایام که در آن سبب خود و در آن
 راز و نیاز بسیار بود و در آن سبب که در آن سبب

های او را رسید که قدم او بر زمین باغوان خرمافرا و بر زمین
 شد و هم درین نهادید که مجلس عظیم این است که سلطان
 صلوة الله تعالی علیه و آله و سلم نشسته و مینه حضرت صاحب
 عید هم در پیش حضرت ولیا کار و مینام از استند
 مع گفت در پیش حضرت بابک صدیق رضی الله عنه
 حضرت غوث الاعظم نشسته رضی الله عنه و در
 انجناب سالت مایه پیر احمدی کلان حضرت شیخ
 در مقام حجابیه نهادند و درین نهادید بر سینه
 گفت است بر در و در جهان که هم شخص گفتن که
 صدیق اکبر رضی الله عنه از باز پر کسی طرف نری که نشسته
 بلند نشسته نام دار و گفتند که غوث الاعظم سلطان
 سید عبدالقادر رضی الله عنه نشسته و گفتند که
 صحابه بن بزرگ نام معتقد بودیم و در اولیا حضرت سید
 و حالا گفتن این هر دو شخص حضور حضرت صلی الله
 علیه و آله و سلم عظیم در پیش است در بنوق جناب شیخ
 مانید که شیخ عبدالقادر توبه و بر سر فرزند من نیت
 شود و دست بر شانه او بگذارد و بهوش باز خواهد شد
 او را از عقیده باطله ایستغفار گمان که وقت توبه او رسید
 رو به طرف حضرت صدیق و حضرت غوثیه کرده گفتن
 که شما بود و اکنون معتقد شما گردید و توبه ای که می رسید

اکنون نیت الله داخل طریق شد حضرت غوثیه رضی
 او را از عقیده باطله ایستغفار گمان که وقت توبه او رسید
 غوثیه شیخ فرمودند که نیت الله از ان مانید و از
 من هر یک من نیت من فایز کردان شیخ بالقرین
 رفت و دست بر شانه او بگذارد و بهوش باز خواهد شد
 او عقیده باطله توبه کرد و بعد از ان شیخ او را توبه گنا سید
 طریق قادریه از ان است که همه این نیت
 ولی بنامند المنقته لها سید بنامون فی بن محمد جماعت
 شرف حضور مجلس النبوی الکریم بنو سید حضرت الغا
 علیه صلوة الله علیه و آله و سلم آورده اند که بر سینه قطب عالم
 علیه گفت محمود جهانیا سید جلال الدین بخارا که
 بعد از سید حضور روضه مشوره مشر عالمیاان صلی الله
 و سلم مشغول میشد که شخصی عظمت و هیبت و با
 و گمانه کرد و پیچیده شریفی و میگرداد و داخل حجر شریف
 میشود و فی الفور درش میگردود روزی گوی که در
 این بزرگ قدم خود را اندرون بجز شریف نهد
 بجد تمام بابیای وی اخل شد چون آن بزرگ
 خود را اندرون نهاد و سید اخل شدن پس سید
 بخیر که آنجا انوقت حاضر بودند نام بزرگ حضرت
 بزرگست مرد که گفتند که عاشق حضرت بزرگ عالم

و توجّه فرموده مقتضای و نبی است با خود گفتیم تا حال
 ما این رتبه و سبب است که در اندرون بارو
 بعد از آن روی رتبه و سبب است که در اندرون بارو
 شیخ عبد الله باقی التماس نمود که این فقیه کمالی
 باشد پس عالمی ممتاز میکرد و لیکن تا حال است
 مگر که حضرت عالمی ممتاز یافته اند و سبب است که در بارو
 این پس جهان توجه نموده اند که در این دین است
 باید فرمودند که بیایم تا پیش بر خود ببریم که این دین است
 مراد بیایان بر دین نگاه عالم شما و دین است که در بارو
 و عالم مثال و نمود و سبب است که در این دین است
 مینه و سبب است که در این دین است
 حتی قبول حج نبوی است از دیگر جانب حتی از ایشان
 مجلس عالی حضرت نبوی است آن بزرگ است که بعد از
 او را بجز شرفی و بی امین در او در دین است
 شیخ عبد الله باقی پیش رفته آن بزرگ عرض کرد که
 الا عظم این سید است به جسته بخوابد که در آن مجلس
 عالی بر نشود و بکمال حضرت ممتاز کرد و حضرت غوث
 عظیم حکیم حتی بر حق ایشان نکرده و فرمودند که بجز آنجا
 میزبان را همراه خواهم برد پس حضرت غوث عظیم از آنجا
 برخاستند و در آنجا فرمودند و آن مجلس نمونند و در آنجا

نواخته شد که این دین است از سبب حضرت غوث عظیم
 دولت رسید محمد الله علی نه به المنقته است و سبب است که در آنجا
 و سبب است که در آنجا
 ابوبکر عن شیخنا لغوث بعد از آنجا
 بجا یون و ما یجرت فیها و که الک شمر الحقیقه و لیوم
 الجاویه و سبب است که در آنجا
 چون فتنه زدیک بعرب سید که عزرائیل نامه سجده
 رب العزت جل سبطانه آورد و بدست فرزند ارجمند
 آنجناب قطب الاقطاب سید عبد الوهاب و بر سرش
 بود و لیکن بدست من محمد الی محبوب آورده با و ناچار
 شد و ملک الموت و حضرت سید عبد الوهاب جمع کردند
 الاهی جل شانہ مثل آنحضرت فرستند و پیش از بیعت
 معلوم بود و فرمان رسید که بعالم علوی بخیر شد
 محبوب خودم انوش شود نگاه خوش وقت شدند و ای
 ادرش جمیع مومنان و مجتهدان و مصلحان و مدبران و علما
 و تار و قیامت عهد بستند که شفاعت برادر بزرگوار
 و سبب است که در آنجا
 مرضیه کرد و از اینها از مجتهدان و عالم ظاهر و خفیه
 قتی با و فرمودند و عالم ملکوت پدید شد و در آنجا
 یازدهم شریع الاقوسنه اهری و سبب است که در آنجا

کامی را با یازده خطا مقید به حضرت قاور ایضا بنام
 شب بنور سهر قدم بر نهارد که حاجت می رود
 علیه بن سب یا سلطان محی الدین عبدالقادر غنی
 محی الدین عبدالقادر غنی یا محمد محمد محی الدین عبدالقادر
 غنی یا شیخ محی الدین عبدالقادر غنی یا یار محمد محی الدین
 عبدالقادر غنی یا شیخ محی الدین عبدالقادر غنی یا
 فقیر محی الدین عبدالقادر غنی یا درویش محی الدین عبدالقادر
 غنی یا مولانا محی الدین عبدالقادر غنی یا محمد بن محمد
 ارحمن یا حاجت حضرت قطب الدین شمس یا شیخ
 ربکم و الدین رحمته علیه در خواسته قاور سهر
 راهی در پیش آید بر بدن مسموم دو کانه حضرت
 نماید بعد مغرب هر گشت بعد فاتحه قل بواکله یازده
 سلام در دو خوانده بجانب عرف یازده کلام رود و در هر
 ازین سها یازده نام بخواند یا حضرت سید الدین
 کیلا یا شیخ محی الدین سید عبدالقادر کیلا یا سلطان محی
 سید عبدالقادر کیلا یا شیخ محی الدین سید عبدالقادر
 یاغوث غلام محی الدین سید عبدالقادر کیلا یا قطب
 سید عبدالقادر کیلا یا خواجہ محی الدین سید عبدالقادر کیلا
 یا مولانا محی الدین سید عبدالقادر کیلا یا ولی محی الدین
 عبدالقادر کیلا یا عارف یا فاضل سید عبدالقادر کیلا یا محمد

محی الدین سید عبدالقادر کیلا بعد م یازدهم
 بنده اندا کند یا حضرت غوث احمد فی سید عبدالقادر
 الی غید که مریدان علوم عاجز محتاج ایک شیخ
 فی الدین وال دنیا والاخره مدد کن فرما و برین
 درضا خنده دعا حاجتی بده نام حاجت بر زبان رانده
 حاجت بر آید نصی از بعضی شیخ قاور بن فقیر
 که بعد فراغ از دو کانه مذکور یازده کلام جانب
 و در هر کام بگوید یا شیخ نقیض قطب الدین یا غوث
 غنی بعد هر دو سبب بسته ایستاده شود جهان
 که در روضه متبرکه بخونیه که سبب است حاجت
 در دو یازده بار فاتحه بخواند و یازده بار صلوات
 این دعا بخواند یا شیخ نقیض قطب الدین یا غوث احمد
 حضرت میر سید ابومحمد عبدالقادر کیلا یا غوث
 ان مع غنی و امی فی قضا حاجتی یا فاضل یا حاجت
 پس ای آند به جای خود بنشیند و یازده بار رکود
 و بر بگوید یعنی بای هو سی بعد فاتحه یکبار صلوات
 بر درج هر فتح حضرت حضرت غوث غلام الدین
 سید ابوصالح موسی و الله اشان فاطمه ثانیه
 الهومی بخواند و حاجت خواهد تجرد و بیاورد
 حضرت شیخ غلام محی الدین عبدالقادر بن فقیر

[illegible]

شروع نماید اول طرف شمال کنج شمال غرب سلام
 سلام علیک یا غوث السموات والارض بعد از خواندن
 کند بعد از استقبال قبله شش و ده گانه ادا نماید و در رکعت اول
 قل اللهم مالک المکتاب بعد از این که بار و افوض امری کند
 ان فیله بصیر یا بعد از ایا زده بار قل هو الله احد یا زده بار
 بعد از دو رکوع و در بعد از تسبیح کون افوض امری تا ایا زده بار
 و در تومعه نیز افوض امری یا زده بار و در سجده اول
 تسبیح سجده افوض امری تا ایا زده بار و در سجده سجده
 کند و بهم تر تپ رکعت دوم بعد از هر سجده دو رکعت
 عرض کند و یا زده بار کوید تسبیح ثقیل قطب را غوث
 محمدی عج الدین ابو محمد سعید عبدالعزیز کلین الحسینی
 رضی الله عنه وارضاه غشی و احدی فی نفسا حاج
 بعد از هر سجده آورد و بطرف عراق یا زده قدم زد و در
 قدمی در کراته الکبری یا عظیم کند بعد از طرف رکعت
 کوید و طرف جنوب رکوب بعد از هر سجده دو رکعت
 عرض کند و سلام حاجت ایستی بخواند و در هر رکعت
 عمل کند و در هر قدم سلام کوید سلام علیک یا ولی الله
 چون بقدم یا زده رکعت یا رکعت بر پای حاجت
 و حاجت عرض کند و تصور کند که نزدیک قبر نبی
 بعد از این دعا یا زده بار بخواند یا قاضی اللطاف عزال
 المعلق اگر کسی فی وقتی بپزداختنی یا منافان یا مناف

با مفتح بنده بازده بار خطاب حضرت بنو انبیت
 الهی بحیرت شیخ محی الدین خواجہ سید جلال الدین
 الهی بحیرت شیخ محی الدین مولانا عبد القادر
 بنده عنہ الهی بحیرت شیخ محی الدین قطب الدین
 عبد القادر کبیر الهی بحیرت شیخ محی الدین قطب
 والا سید عبد القادر کبیر الهی بحیرت شیخ محی
 الدین قطب المشرقین امیر بن سید عبد القادر کبیر
 بحیرت شیخ محی الدین شجرہ النور سید عبد القادر
 بحیرت شیخ محی الدین بار شہید حبیب محمد امجد السیّد
 کبیر الهی بحیرت شیخ محی الدین قطب الملوک سید
 کبیر الهی بحیرت شیخ محی الدین قطب کل شی سید
 کبیر الهی بحیرت شیخ محی الدین قطب حبیب بن سید
 کبیر بنده بعد نود و نہ نام حضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 ربکم الرحمن الرحیم ہو قطب النبی لا قطب الا عبد
 سید نبویہ کریم عظیم شریف امام تمام سالک
 مناسک مؤمن مؤمن منعم مکرم حبیب مطہر
 جواد شفا و قائم صائم عابد زاهد جلیل ساجد و اجہ
 جلی جلی جلی نفی نفی کمال مآذل ذکی صفی جلیل
 مناص سید رشید سخی و فی باز سار نفیس
 نجیب خاضع خاشع صاحب ماقب و ارت جاد
 و اربع بار خ فائق راسخ شامخ ولی خفی ظاہر

مطہر شیخ اسب حبیب شاہد راشد راوند
 فایہ بصیر منیر راج فاج فاج فاج مقرب منہ
 خلیل دلیل صادق جادق سلطان بریان
 حبیبی عالم حاکم معین متین معراج مفتاح
 ذکر مراد معاذ صالح فالح نامح و ارض و صلی بنده
 دالہ و ہم علی غیر خلق محمد و آلہ جمیع بعدین بار
 بر مصلحت بنشیند گنہگار و یکصد بار نام حضرت
 در سبک سلطان الاولیاء غوث الثقلین مکی و مدنی
 القادر شایسته بعد حاجت خود عرض کند بعد از
 او رو برو منقول شود بعد ذکر این سہا یا روح فدہ یا روح
 القدس یا روح الامر یا روح الایمن یا روح کرد
 احضر ما ذل بنده بعدہ ساعی خاطر در اقبہ او بعدہ
 بہم عزرا یکبار تکرار کند یا بدیع و چند روز این دو
 موطبت یاد مہر حق کہ بنشیند سپان شود این از طریق
 سربہ الاجانبہ است انصاف از شیخی و مرشدی قطب
 الی فدہ البادری سید مولانا سید القادر سبط القبط
 سید عبد الجلیل حبیبی حبیبی اجداد و دی می فدہ
 عنہما با بن فقیر سیکہ بعد دو و گمانہ نہ کور خطو
 جہتہ بعرق ابدی عشر خطوہ فی کل خطوہ شادی
 الاعظم بہم بن ندوہ الا سہما بحضرت بکاتبین بدیہ
 برہہ بسکند محی الدین یا شاہ محی الدین سلطان خدایان

یا بادشاه محی الدین یا مولانا محی الدین یا محمد محمد الدین
یا شیخ محمد الدین یا فقیر محمد الدین یا ولی محمد الدین یا خواجه
محمد الدین یا سهر محی الدین ثم غیر لغایتی نه تیر الا
خلاص احدی عشر مره و یصلی علی النبی و آلہ الطیب
حاجت ما نمانا یقضی لیا فیها فایه طرق خود را نمانا
بروح حضرت غوث علی غریب السلام حاجت ازین
دین مانوست اینست بروح پاک طیب الفین
یا محمد بن غوث عظم الدین ابو محمد سید القادر
کیلا لغری یا بادشاه سید الله دیا د نام حضرت
د سید محمد الدین شیخ محمد الدین یا محمد الدین یا بادشاه
محمد محمد الدین مولانا محمد الدین خواجه محمد الدین
غریب محمد الدین و است بار سوره فاتحه دیا د بار سوره
سوره بار در و دو بخواند هر حاجتی که خواهد شکایت و
جلیل را فاتحه خواند بخشاید میگوید اگر حاجتش را نمود
قبیلت چنانکه او دین من نباشد سبها خدا این خود نمیکند
بیت که اگر حاجت او را کرد و فیها و اگر نه فردی قیامت
باکش و دست او را و این از همه حاجات بهتر است حد
منش معصم شده او را چنانچه او بدو الحمد لله علی البیت
فی صوره و فروغ رضی الله تعالی عنه سبها صوری شخص
ایست غوث عظم محی الدین ابو محمد سید الله القادر
کیلا لغری یا بادشاه سید الله دیا د نام حضرت

[illegible]

کتاب الحجة الامير که مقدم ترین کتاب حضرت
 است و اندکین که در حضرت شیخ سیف الدین
 سید عبد الوهاب علیه و رسیان سیال باله دست
 است و وفات او در بغداد است و شیخ سیف الدین
 تشنه بود و ایشان بعد از انتقال حضرت غوثیه
 و سیال در قیامات بودند و عمارت شهر بغداد
 حضرت شیخ شرف الدین سید عیسی بن ابی البرکات
 تصوف از مصنفات است و فتوح الدین حضرت
 برای او تصنیف کرده و وفات او سیال باله تصفا
 است و بعد حضرت غوثیه و از ده سیال در قیامات
 و سیال پیش حضرت عبد الوهاب رحلت یافت
 حضرت شیخ شمس الدین سید عبد الوهاب در سیال
 پنجاه و سیست سیال به سیال پیش حضرت غوثیه
 فرموده حضرت شیخ سراج الدین ابو نصر سید
 و فاشن چهارشنبه نو روز دهم شهر شعبان سیال باله تصفا
 و بعد حضرت غوثیه و از ده سیال پیش حضرت
 بودند و وفات آن سیست سیال پیش از حضرت
 سید عبد الوهاب است حضرت شیخ سراج الدین ابو
 سید عبد الرزاق و فاشن در بغداد و سیست سیال
 سیال و مولد سیال باله تصفا است و بعد از
 حضرت غوثیه و سیال زنده بودند حضرت شیخ

اسحاق سید ابی فاشن در بغداد و سیست سیال
 تشنه و بعد از سیست بعد از انتقال حضرت غوثیه
 در قیامات بودند حضرت شیخ ابو الفضل سید
 در بغداد و سیال تشنه و بعد حضرت غوثیه و سیال
 حیات بودند حضرت شیخ ابو عبد الرحمن السید
 در بغداد و سیست هفتم شهر صفر سیال باله تصفا
 او در سیست باله تصفا است و بعد از حضرت غوثیه
 سیال زنده بودند حضرت شیخ ابو دکر یا سید
 در بغداد و در سیست سیال تشنه و مولد
 الاول سید باله تصفا پنجاه و سیست حضرت غوثیه
 زنده بودند حضرت شیخ فی الدین ابو نصر سید
 در دمشق و عمارت حماد و سیال تشنه و
 و مولد سیال سیال باله تصفا سیال
 حضرت غوثیه و پنجاه و سیست سیال زنده بودند
 آن حضرت بود و بعد حضرت غوثیه و سیال
 از خلاف آن حضرت زنده بودند و سیست
 کتاب سیال و سیال و از فرزند آن حضرت یافته
 باین تفصیل حضرت شیخ سید یوسف که در بغداد
 قبرش باین روضه منبر که حضرت سید صالح
 قبرش باین بقعه مبارک واقع است حضرت سید
 حضرت سید الشیخ حضرت سید ابی حضرت

بلی از قطاب سید بود حضرت سید بنی القیام حضرت
 الرزوق کثیر اعمال مخصوص حضرت غوثیه خصوصاً
 دو کانه یازده گاه از ایشان منقول است حضرت
 محمد الدین صاحب مقامات علیه بود و بعضی فراداد
 ایشان رضی الله تعالی عنهما جمعین اللهم اغفرنا کما نتم
 علومهم واجفنا بکلیس سبک سینه العلیه
 واجفنا عجبته تجفرت القادره و متنا
 فی الدین و الدنیا و الاخرة و العتق فی الخیر
 مریه المجتبین المخلصین آمین شهاد
 ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
 و اشهد ان محمداً عبده و رسوله
 صلی علی و آله علیه السلام و آله
 جمعین برکت با رحمتهم

غفر الله ذنوبهم و سیئرتهم رحمهم فقیر غفر الله
 در یوم چهارشنبه با تمام رستگرت حضرت غوثیه
 رضی الله تعالی عنه و آله ائمت الکاملین علیهم السلام
 بر که خواند و علیهم السلام را از همه گناهان پاک کند